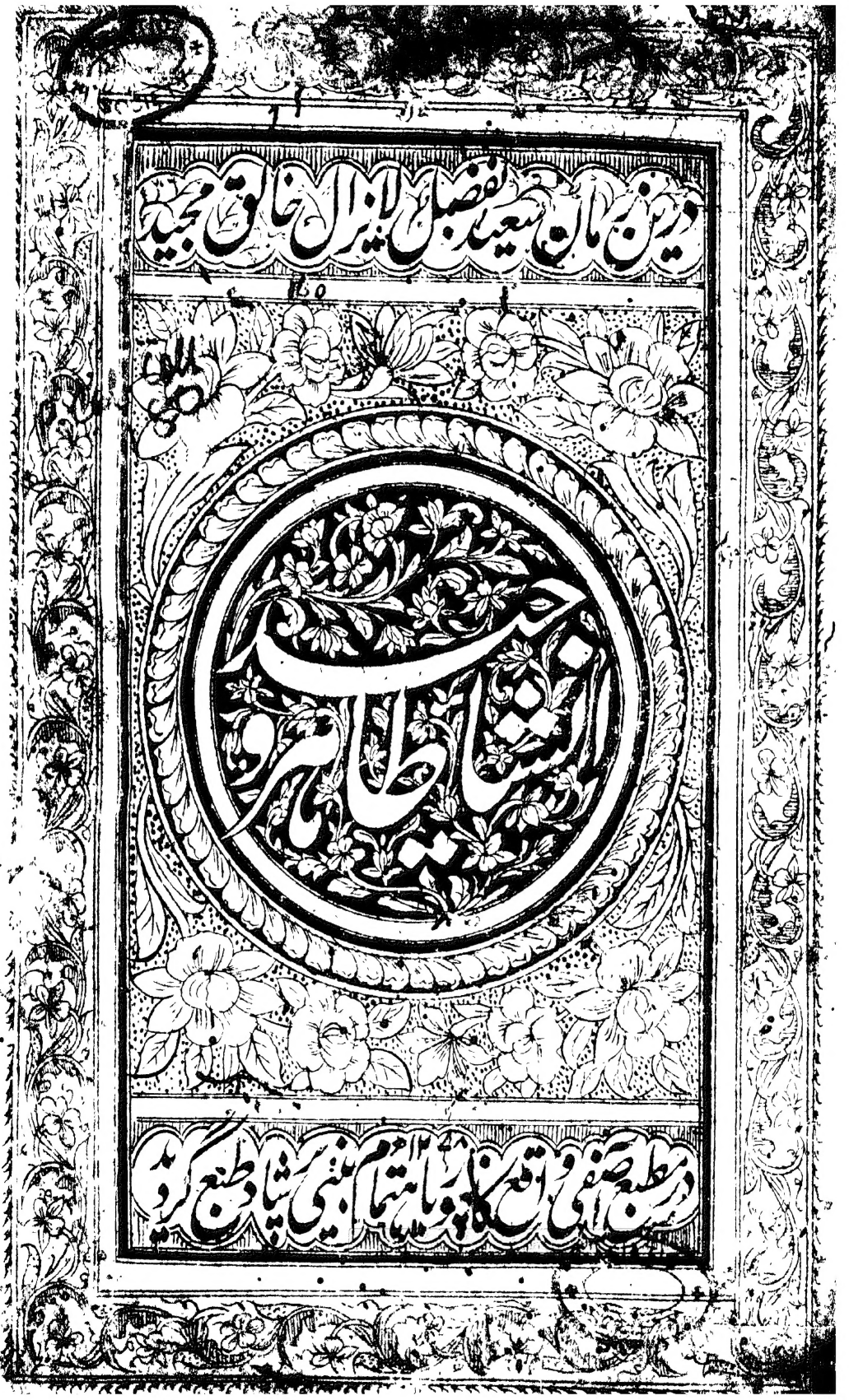
دین زمان سعید مفضل یزدان خالق مجید
انشاء طاهر
در مطبع حنفی واقع کانپور باهتمام منشی شاد طبع گردید

بسم الله الرحمن الرحیم

مکتوب که مصحوب کلب علی سلطان نجوی بدکار رقم عزیمت و تغرب نوشته شد

انامل تقدیم محدث قدمی مفتاح گنجینه مقال تواند بود که مانند انفاس جدیده که بسبیل تعاقب
دعائم کاخ وجود انسان خاکی بنیان میگردد ذوات اخلاف سلاطین والامقام را بقدر امهلت
اسلاف کرام منشا انتظام نظام صوام انام میگرداند و نشیم نمای معلی مالک الملکی پرده اختفاء بقاء
از رجال محدرات انوار اظهار مطلب تواند کشود که فصل حسنی اعقاب بادشاهان سلطنت قباب
بر خاتم فرمانروائی ابای عظام می نشاند و روائح جنان بخش گلهای محمدی حدیقه نعت
سروری مهر خاموشی از زبان بیان عندلیب خوش الحان خامه داستان طراز تواند
برداشت که رشته شناسائی یکتای بی همتا گلدسته بندا تحاد مذاهب مختلفه گردید و تا
بتابان از چهره آرای شتی بر برد سنی مخدرات باهرات کشید صلوات الله علیه و علی ابن
عمه و اخیه اسد الله الغالب علی کل غالب المطلوب لکل طالب مظهر العجائب و
مفرق الکتائب امیر المومنین امام المتقین یعسوب الدین علی بن ابیطالب و آله الاصفیاء
اجمعین الی یوم الدین بعد از طی طریق محدث کبریا و بسط بساط نعت سید انبیا
بر مرات ضمیر منیر سپهر تمهید شاه والاجاه اخلاص پناه بالقابه منطبع میگرداند که
در گلشن امکان و حدیقه کون و مکان که محل وشادمانی و اندوه و کامرانی چون
گلهای رعنا از شاخسار زندگانی با هم شگفته و شدت و رخا مانند با دام و مغز
در آغوش هم خفته بمقتضای حکم محتوم قضا و مجوای حکمت بالغه خالق ارض و سما
برگ ریز خزانی فراش راه سلطان نهلهای گرم سیر صحابی شاهدان چمن آسمایه

والسلام در جواب نامه سلطان داراشکوه در چنیکه ارادهٔ ایران داشته

و مودت و اتحاد پیش گرفته بودند و بعد از فوت پدر بزرگوار بر سریر سلطنت متمکن گشته
و مودت و اتحاد پیش گرفته بودند و بعد از فوت پدر بزرگوار بر سریر سلطنت متمکن گشته

که بعون الطاف الهی طلوع صبح پرنور از شبهای دیجور ناچار و پژاکندگی ابرهای تیرگی اندوز از چهره مهر عالم افروز بی اختیار است شرحیکه در باب فرستادن عنبا کبوتر بمصر بزبان خامه اظهار جاری شده بود بمسامع اطلاع و آگهی رسید چون فیوض ملاقات فایض الانوار و دیدن دیدار فرخنده آثار فوق الغایت سنت مناسب شیمه و داد و ملائم طریق دوستی و اتحاد چنان می نماید که در بزم افروزی مجلس انس دوستان نا پرسی سنت سنیه حمد امجد و الاسان خجسته نماند که بعد از ستایش کیفیت ملاقات سعادت سیر سنوحات ملک بمکران ایران و قوع محاوره و مشاوره بعون عنایت خالق انس و جان متمنیات خاطر را بطریق احسن بحصول پیوندد و بباب آوردن بعضی اسباب از انگاشتن اندیشه که خاطر متعلق آوردن آنها باشد رقم اشرف باسم ذوالفقار خان صادر شد که دران باب انچه لازم داند بعمل آورد انشاء الله تعالی بعد از تاسیس اساس یکجهتی خاطر همایون بگوشه مختصر بهمکر راضی نشده در باب انواع سلطنت و حلاوت امور عظیمه منظور نظر کیمیا اثر خواهد بود بهمت سرانجام اسباب سلطنت و نگاهداری سر رشته رسوم و آداب خدمت فلان بالقابه که یکی از طرز دانایان بزم جاه و جلال است تعیین شده متعاقب احراز این سعادت خواهد نمود ضمیر انور و طبع ضیا گستر را پیشوا تب وقوع حوادث مکدر نداشته خوشوقت خواهند بود آفتاب حصول امال مصون از اختلال طالع و لامع باد

جواب نامه خواندکار روم که مصحوب اسمعیل آقا فرستاده شد

گلدسته بهارستان یگانگی و التیام و شمامه جامع روایح حسن اغاز و انجام منتخب مجموعه دوستی و ولا ثمره شجره همیشه بهار حدیقه صدق و صفا عنی نامه موالفت عنوان مؤدت ختامه واعلی حضرت آسمان رفعت قضا قدرت خورشید طلعت مشتری درایت طراز و ساده سعادت جهانبانی زینت بخش ارایک والای سلطنت خاقانی تیزی تیغ ظلم زدای غزوات و جهاد حافظ و ناصر بلاد و عباد مصقل زنگ زدای آئینه حقیقت نمای ملت چمن پیرای حدیقه همیشه بهار دین و دولت بهار عالم افروز بوستان عدالت هنر پرور دشمن شکار غایات شهامت و بسالت حارس گوهر مخزن اوامر حضرت خالق حارث تخم مطالب و امال اقران و خلائق سلطان البحرین و خاقان البرین ثمانی

اسکندر ردوالقرنین خادم الحرمین الشریفین بابسط بساط عدل و احسان ناشر الویه برد
امتنان لازال کاشمه محمد اورساعتی ابسعادت اقضی وسعادتی مشحون و زمانی بفیوضات الهی مقرون
که ابواب بیت المعمور حصول مقاصد و مآرب بمقالید الطاف خالق آسمان و زمین بروی اولیای
دولت ابد قرین کشوده و زنگار محو آلایق و موانع بالکلیه مضمحل و توفیقات گوناگون از مبدء حال
مرام زدوده و در گردان بساط دوستی از دیگر و انکسار و رابه طالب خصومت بار و باد گشته
محفل اطاعت از مدام و دوام تبدگی باده گسار بوده تو ساطت زبانداران رموز و دوا و وسایق
رحیق یکتا دلی و اتحاد زبده الاماثل و عمدة الاقران اسمعیل آقا زید قدره نشر روائح مصادقت
و موالفت نموده شایم بحمتی راعنبر انگین و بزم دوستی و وولا را ارم تزئین گردانیده دیگدار ش
کلمات محبت آمیز و احوال صداقت انگیز باعث تشیید صداقت محکم بنا و ترصیص اساس
دوستی و وولا گردید چون از روائح ازاهیر آن گلستان خلت و نسبت تخم محبت
و مودت چنین استشمام شد که حامل آن صحیفه اعجاز طراز لازم الاعزاز بعلت کثرت
نشیب و فراز طریق دوری و صعوبت آن فج عمیق مدتیست که از خدمت والا و از
حریم خورشید ضیای آسمان ساجد اگشته و پسند خاطر دوستی ذخائر آن بود که از
کیفیت صحت ذات کامل الصفات مرضیة السجیات با قرب ازمنه استخبار کرده شود لهذا
مقرب الحضرت بی همتا محمدی خان بیگ پساول بهمت استعلام این مطلب تعیین یافت
که بقصد به زیادتی احمال و اثقال نشده با خف وجوه که شاغل و مانع نگردد بامر مزبور قیام
نماید و چون سر رشته قبض و بسط امور و وقوع حوادث و سوانح نزدیک و دور در قبضه اختیار
واقتدار مدبر سنین و شهور و کارپرداز مصالح جمهور ست در اثنای روانه شدن مقرب الحضرت
مزبور خبر رحلت مسافر راه دور یوم النشور را بعنوانی والی هندوستان از مدتی بنگهای
پرشر و شور و اختلاف دواعی اولاد پادشاه مزبور و شیوع فتور در ممالک پیکران
هندوستان بمسامع جاه و جلال رسید چون اخبار روبمعرض صدق و کذب میباشد
بقدر انچه غبار آن محک وقوع رسد مقرب الحضرت مزبور را توقف فرمودیم و درین
ایام که شاهد اخبار پیرایه صدق پوشیده شائبگی بزم اعلام بهم سانیده عساکر

نصرت توامان بیاری و مددگاری سلطان مراد بخش بالقابه که از مریدان و معتقدان
دودمان خلافت نشانست بمقتضای عهد و پیمان سابق چشم امید در افزاید و اعانت
این نیازمند درگاه بی نیاز دارد تعیین یافته روانه گردید و از رهگذر اعانت شاهزاده منور
و ارسال لشکر سیلاب سرعت و رجا بشعور اطمینان حاصل شد مقرب آنحضرت مذکور
والا گشت همواره کوکب سعادت وافق آفتاب عنایت ملک متعال مستضی و منیر باد

جواب مکتوب سلطان مراد بخش

شمیم بهارستان حدائق دوستی جاودانی
شمع انجمن افروز ابد فروغ الفاظ و معانی خلف الصدق آبای دانش و امهات فرهنگ
فروغ بخش دیده هفت اورنگ اعنی نامه مودت ختامه در وقتیکه ابواب فیوضات الهی
بر چهره آمانی و آمال باز و از بهار حدائق کامجوئی در اهتزاز بود فیض ورود ارزانی داشته بزم
یکجهتی را عنبر شمیم و محفل یگانگی را غالیه نسیم گردانید آنچه در باب قضیه ناگزیر پادشاه غفران پناه خلد آرامگاه
زبان زد خامه مکاتب نگار شده بود موجب ملال ضمیر آسمان اساس قدر شناس گردید آری بنای
کاخ مردم خاکنشین هستی بر آب روان عمر گذران نهاده اند و افراد موجودات واحاد ممکنات
را سعلای عالم ارتحال و انتقال داده هرگاه بنظر تحقیق و دیده تامل ملاحظه کرده شود در این امور ریکبرده نما
در کارخانه همت بالغه مصلحت نسنجیدن و فلاح خیر و محض صواب و صلاح ست چه ناگزیران اکماه بدست اسلام
بهاری چاک نگردد و دودانه از اوج عزت بمیانجی عارتیان در مغاک نرود و شگوفه را اکلیل اعتبار بر سر
گذاشته و سبزه را محمل سبز از خاک برافراشته نمیگردد و از آنرو رفت انفاس گرامی پیداست که گردجود
بیسیم حوادث متلاشی و متفرق و لباس هستی که بر شته بی بقائی و بی ثباتی دوخته شده و تمزق
میگردد و درین حال شیوه بیداردلان دانشمند و آنست که در حین وقوع این قسم امور منهل غدب
تسلیم و رضا را بسبب اضطراب و شوریدگی گل آلود و کدورت اندود نساخته غمزدگان حضرت
یزدان را بدل و جان خوانند و زبان بحمد سگالی و سپاسداری جناب کبریا کشایند اشعار یکه در باب
مراجات بمبانی صداقت و تعیین کمک و مدد شیوه بود بعون عنایت الهی بنوعیکه همت والا
متکفل آن گردیده امید دعا عنقریب بگوش وقوع می یوندد قبل از ورود والا
رقیمه مودت محمود جمعی از عنا کوشی نصرت نشان بسر کردگی فدویان جانفشان

در ممالک خراسان جمعیت داشتند و سوای جمعیت مزبور قریب بسی هزار نفر خود جان نثار
چنانچه بواجبی مطلع اند توقف دارند در حین ورود الا قیمه اعجالا لازم الاغزا منشا شیر و فرامین باطراف
و اکناف ممالک محروسه فرستاده مقرر فرمودیم که کل عساکر منصوره دولتکای خراسان جمعیت
نمایند که بموفق الله تعالی در حینیکه موکب مسعود متوجه آنجا شود و گرد و حاضر و مهیا بوده باشند
و چون خاطر آسمان پیوند را مطمئن و خورسند خواهند دانست که بهیچ وجه من الوجوه خود داری
نخواهد شد و ایلچی زبانداني نیز بجهت تقدیم مراسم تهنیت و تبغرت تعیین فرمودیم که علی
اسرع الحال احراز سعادت ملاقات نموده از چگونگی احوال اطلاع حاصل کرده مراجعت
نماید که انچه لوازم مراتب یگانگی بوده باشد بعمل آید متعاقب وارد بزم حضور پر سرور خواهد
گردید مرادات موافق خواهش دوستان حاصل و طلسم نیرنگ حاسدان بچیره دستی اقبال
نیروال شکسته و باطل باد

مکتوبیکه بوالی بیجاپور نوشته شد

سلاطین بلند اقبال و
خسروان همایون فال را در ارض مقدسه نوع انسان حال کواکب درخشان در اسمان میباشد و
چنانچه مهر فروزان را دوری بقاع مانع و عایق رسیدن شعاع نیست و انمیغی بدون اقامت بینه و
برهان بر دیده وران روشن ست همچنین شمائل صداقت محائل سلطنت پناه فلان با وجود بعد
مسافت و وقوع بیوتات پیوسته منظور نظر فیض گستر خورشید اثر دوستی و ایتلاف بوده و لحظه از
پیش دیده دقیقه شناس اتکسیر خواص دور نموده همگی همت والا نهمت و خاطر خطیر اسمان رفعت با وجود
اشتغال اشتغال گیتی ستانی و جهانبانی بتخصیص و رنیگ یکه انسلطنت پناه پایه دوستی عزت و مظاهر
و معاضدت فتوت قرینه مروی از رقیقه اطاعت خصم تعالب خدیعت کشیده بقلم تیغ زمرد فام جوهر
خود را بر اوراق خلود دوام لیالی و ایام و شهور اعوام ثبت و مرقوم گردانیدند مصروف و معطوف
بانتظام امور سلطنت آن والا تبار و تدبیر و تکونساری دشمنان بدکردار غدار میبود خاطر حقیقت مناظر
با لطاف بیکران و کثرت و عدت کمالات ملایک حمات ایران مجبوع شوکت ساخته در نیوقت که اورنگ
سلطنت داری هندوستان مانند کشتی طوفان رسیده و بنای ملک دارائیش از
اقطار انتظار تعاقب حوادث کل نمدیده است فرصت را که گوهری گران بها بل تاجی
انثمین کیمیا ثمنت مغتنم شمرده چنانچه ابای کرام انوالا مقام در تحصیل کام و جنس مخصوص شهرت تام

مسوده مکتوبیکه بوالی دکن نوشته شد

بافرمانروایان دکن مانند اوتار سازند هم آهنگ و اقبیل مخالب شاهین و شهباز رفیق چنگ بودند اتحاد و یگانگی
را شعار و دثار ساخته دست و همت را از دین و اجب الادای تلافی و تدارک سبکبار سازند چون در بوقت
سلطنت پناه موی الیه محرک سلسله دوستی قدیم گردیده بودند و فلان از طرف فرین الشرف نواب
کامیاب همایون همت ترصیص و ترتین آن بنیاد شید بافزایش نعمتهای مجدد و مدد لنه آن حدود دشمنان
تصور نخواهید کرد از طریق دوستی و یگانگی سلطنت پناه موی الیه سالک شاهراه اتحاد و ائتلاف این منتظر
انظار عنایات کردگار گردیده اند و حلاوت اثمار و اری حدیقه سلطنت و بوستان خلافت که کام
روانی اکثر علماطین از آن شیرین گردیده بر پیر و جوان نهان و پوشیده نیست یقین حاصل است که بنیروی
عنایات جاعل ارضین و سموات نخشنده مقاصد و مرادات عساکر بیشمار نیز از این جانب در اطفای
شراره دولت اشرار خاکسار کار آبرمدار و سیلاب بهار خواهند نمود پیوسته ابواب خواهش مدعیات
را بمفتاح السنه اقلام عنبر فام و واقعان بر مور رسالت و پیغام مفتوح داشته مکنونات ضمیر
محبت تجمیر و مخزونات خاطر دوستی ذخایر را موقف ابلاغ و اعلام دارند که ایستادگان پایه
سریر گردون نظیر بانجاح و اسعاف ان مبادرت نمایند همواره لباس کامجوئی تازه و صیت
ننگ نامی بلند آوازه باد

شد از بهر اظهار موافقت و مخالصت و انوار اغضیان یگانگی و مرافقت اعنی نامه
محبت اخاز مودت انجامم و مکتوب اتحاد اسلوب بلاغت نظام فلان که پیرایه بخش عرائس
مودا و سابق دشید مبانی معاضدت و یکتادلی لاحق ست در جنیکه باده کامیابی و کامرانی
بوساطت ساقی عنایت سبحانی در جام و زیور شاهد مطلب روانی تمام بود نشر روایح
مخاطب نموده سلسله جنبان دوستی قدیم و اهتزاز بخش گلهای بستان سرای
خاطر عنایت شمیم گردید چون از گلهای حروف نقوش انگلستان حقایق روایح
استقامت مزاج و ابتهاج استشمام شد موجب انبساط خاطر معلی و طبع والای اسمان ساگشت
از انجا که زمان حاجتمندی دوستان محک عیار نقود دوستی میباشد مناسب اینمعنی چنان
مینمود که در او قاتیکه اعادی با و پیما نهج غبار فتنه و فساد نموده بدسگالی و فاحت پرده زار خسار
پردگیان افعال زشت کشیده بودند بزلال استمداد و اعانت منسوبان دودمان خلافت نشان گرد و سان غبار

که دورت و پسپر داری و قوایت و حمایت عساکر نصرت مآثر پرده پوش رخسار آن ناخوش منظران
گردیده العیت گردند بلکه نیستی زاید بر موانفت یکجهتی سلاطین سلف که در حقیقت تاسیس اساس من تری و سبب
انتساب جوینده که معاندان را بالکلیه دست جرات کشیده و بساط جسارت نوردیده گردد بنا
چون مافات میسور تدارک ناکرده نماند در همت مظاهرت الطاف پیکران صبا نیرو و قوی بازو
باشند در این ایام که قوائم سریر سلطنت فرمان فرمائی هندوستان متنزل و لباس دولت
والی آن یا رتغیر و تبدل است شائسته همت غیرت اندیش و ناموس سلطنت حمیت کیش آنست که به نیروی
اعتضاد و رانیج دست و حبل المتین الطاف جاعل آسمان و زمین و خالق ما و طین و اعجاز والای عقده کشای
حضرت سدره مرتبات ائمه معصومین زرده بتیغ مکافات دمار از روزگار آن گروه غدار که بغض
شیعیان آل اطهار را نصب العین خاطر عداوت ذخائر ساخته اند برآورند و ضمیر مودت تخمیر
ابهمه ابواب از عائله انیمعنی مطمئن و آسوده دارند که بعون عنایت از منتسبان دولت گردون
فیروزی شعار و تدمیر و نگونساری اعادی خدیعت دثار انچه لازمه امداد و اعانت باشد بعمل
آمده تهاون و تساهل واقع نخواهد شد و یکی از آثار میلان خاطر اقدس و طبع مقدس ما استحکام
قوائم سلطنت آن شائسته صنوف عنایت که حکم تمشیر دارد آنکه در نیوقت نامه همایون
که چون آیت قضا واجب الامتثالست باسم والی بیجاپور شرف صدور یافت که بان سلطنت پناه
بعنوان پادشاهان سلف طریقه دوستی و محبت مسلوک داشته در رفع اعادی خدیعت نهاد
و ترصیص مبانی ائتلاف و اتحاد ما تندز بان قلم و خطوات قدم متحد القول و موافق الفعل باشند
که بمناضدت این اتحاد در زمانچه تسلط اعادی باتمام رود و تلافی بزودی بانجام رسد و ان شاء الله تعالی
از ثمرات گوناگون این بوستان علی الدوام الزمان شیرینکام خواهند گردید چون خاطر همایون ضمیر
عنایت شئون متوجه آن میباشد که از حقیقت حال سعادت اشتمال گاهی مطلع بوده باشد
کریمانه دوستی سلاطین سلف به پیوندد اتحادی مجدد و مشید و بساط گسترده مسافران خطا رفعدی
باسلوبی خاص ممهد شود و لهذا فلان را روانه حضور انور گردانیدیم که بکیفیت سلامتی مزاج
و ابلاغ اطلاع یافته برسانید این مژده دوستکامی خاطر والا را تبین مسرت گرداند چون طبع آسمان
خواهشمند سرعت ورود مژده خوشنودی عالیجاه میباشد علی الاسرع الحال رخصت انصراف خواهد یافت همواره بمرتبات

مامور گردند پیوسته بپایه
نشیمن عنایات حضرت سبحانی و معاودی موجبات لمعاودت دوبهمانی باشند در جواب بکیوت
سلطان مظروبخوش نوشتند شش پرنیشنس نهال میوه دوستی جاوید بیاغبان
محبت شدید مجمن آرای مهمانی تحایو الهام طراوت بخش گلستان بستان اغاز و انجام اغنی
تلصفقان که بمیانجی منضمن شامل خص حجبت و سفارت وانین نقود عیش پیغام دوستی و
شائسته سلاطین دیشان نصیر خان رسال یافته بود در ساعتی مسعود که بمشاطگی الطاف حضرت
ذوالجلال و مجلس آرای اقبال یزدان شاهد کامیابی بهفت کمال نموده ابواب بهشت بهشت طلب را
بموافقت هفت اختر ارشمش بجهت بربروی ملتزمان بساط سلطنت و الاشکوه کشوده پویه فیض رو
ارزانی فرموده کام موالفت و یکجهتی شیرین و بستانسرای یکدلی رنگین و بزم حضور زمود ار
دامن گلچین گردانید ازان حدیقه سراسر بهار که نسخه منتخب عجائب سراسر نگارستان بدیعت و ریاضت
والاگلچین ریاحین مضامین گردید از گلهای بیخانه آن ریاض آشنائی بوی بهار میکهتی و
یگانگی شنید حیکه در باب دستادن سپاه ظفر توامان زبان بر دخامه اعجاز بیان شده بود در
صفحه بارخمیر آسمان پیوندخیت اقامت کشود چون قبل ازوره در قریمه مودت عنوان
از سائر مفاوضات صداقت رسوم این معنی مفهوم و معلوم شده بود بفتوای مفتی عهد قدیم
و پیشین بینی ذهن مستقیم عزم درست اندیش مصمم و بنای ملت مظاهرت و معاضدت محکم گشته
ارقام جهانمطاع و منشور لازم الاتباع باسم یگلیکیان و امرای ممالک یکران و عساکر
نصرت نشان مشتمل تاکیدات بیپایان صادر گردید بود که تهیه تدارک خود نموده
بگوش برآواز فرمان و منتظر حکم قدر توامان باشند که هرگاه بدین امر مامور گردند تهیه سرانجام
سفر سنگ راه سرعت امتثال فرمان واجب الاذعان نکرده و درین ایام سعادت فرجام
که معهد از فیجاوی نامه حمد اقتباس انتظام اوراک این مرام شده بنا بر صحت و وسعت ممالک
ایران که مبدا و منتهای آن از سر حد روم تا ممالک هند و ستانات و لازم بود و ابی
مدارک اسباب چندین ساله سفر که طی این راه دور دراز بسهولت تواند شد خجند و ارقام
مطاعه شرف صدور یافت که هریک اندافراد لشکر و اعاد این بحر فیات از فکر محتاج چهار نجسالگی

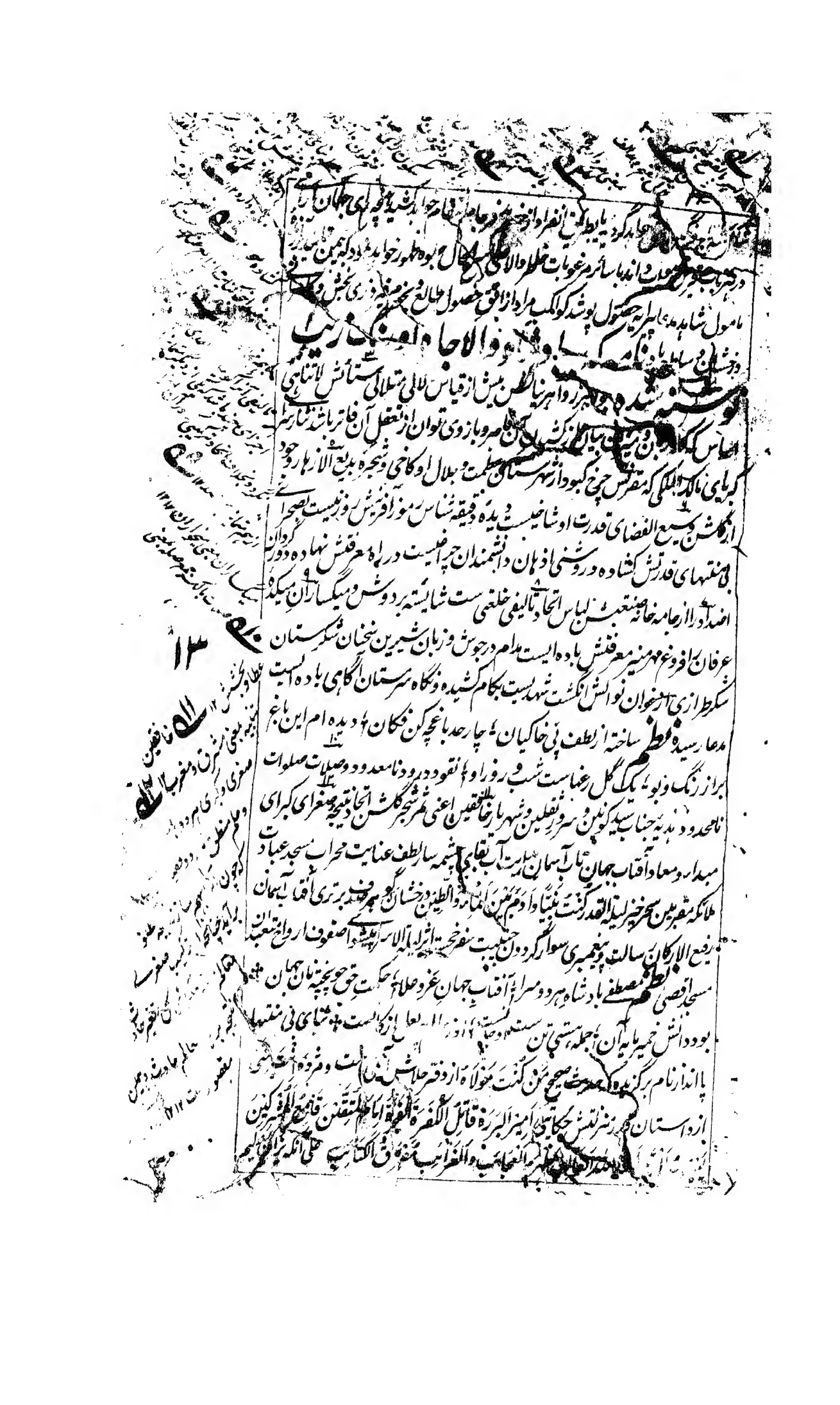

ابواب یگانگی که تا انقراض دوران بنیان شیدالارکان آن از رتق اختلال سوان خواهد بود با
اقتاب دولت از کسوف نقصان در امان و کوکبه اتفاق حصول در خشان باد

صلح نامه

از دولت عبدالعزیز خان فرستاده که موافق آن صلح قلمی

خاتمه یافت بر ضمایر ارباب بصیرت و اصحاب فطنت و تدبر مخفی نماند که اصل صلح و آشتی
اصداد و اضداد را بامر موافق و مخالف داشتن از خانه صنع لباس آشنائی پوشیده و به تریاق اکبر صلح و
آشتی زهر کین و دشمنی آن را مانع شده هنگامی که حشت سموم بود با صلاح آورده و آرا سکی
بخشیده و خود با قصی الغایت کوشیده و بر سنه متین شرع مبین علت غائی بر وجود انسان
و باعث حصول ایجاد زمین و آسمان رسول الثقلین و سید خافقین محمد مصطفی صلی الله علیه و آله
وسلم اوراق پیشانی اعتقادات دارای فرق مختلفه انسانی را نشیرازه اتحاد بست
و به پیروی یگانگی و موافقت غزات مسلمین بنیان ثبات و قرار مخالفان دین مبین و معاندان
ملت متین را دو تم شکست مفرح روح افزای عدالت سلاطین فری شان را که از اجزای رضا
جوئی خالق و خلایق ترکیب یافته جان و اروی مزاج فاسد ایام گردانید و ازین شهد روح
افزا انداق خواهش لذت شناسان سوانح احسان را بحلاوت راحت و استراحت رسانید

نظم

مرا و را رسد سروری مر جهان ؛ که آراست از عدل باغ جهان + زهی عدل پر و
حکیم علیم + که روشن کند شمع گل از نسیم + ببین شاهد لاله را در چمن ؛ که از شعله دارد
ببر پیرهن + ز عدلش چنان شد جهان بی خلل + که آتش کند ابر را در بغل ؛ له الحمد
والثناء و منه الابتداء و الیه الانتهاء و بعد از تمة الاشاعة و الصلوٰة و السلام
علی محمد رسوله ما دامت الارض و السماء و علی آله و اصحابه الذین هم شموس الضحی
و بدور الدجی و بعد بر ضمیر واقفان دقایق عوالم امکان و سواد خوانان نقوش
پیچیده اوراق آشتیجا مخفی و مستور نخواهد بود که بنای ثبات و قرار این کارگاه رفیع
اساس را کز نمط پیشگاه امکان بر الفت و اتحاد نهاده اند و باین مفتاح ابواب
ابواب نجاح و فلاح بر روی امانی و امال عالم و عالمیان گشاده چندین هزار قافله
رغبت متوارد گردیدن که هر ساله از راه دور عدم بعالم ناسوت آمد و شد مینمایند

نامه که بعبد العزیز خان نوشته شده

سرود و مطالعه بساتین مشحون بازاهیر و تریح تحصیل خوشدلی نموده باین چراغهای خورشید
ضیا شمع و ماغ می افروز دمناسب چنان بود که چند راس اسپ تازی و چند رأس باز شکاری
کنند گاه به صید افگنی را الان آئین و بزم عیش و طرب دلی را ازینگونه رنگین این ترین است در عالم خا
مصحوب فلان ارسال دارد که آن صدر نشین بزم دلنشین و مسند آرای انجمن مودت و یگانگی و دوست
سهیم باشند و چون فرستادن بادو تلخ پیمانه های خوشگوار در خلیقه ایست ناگوار و دو پیمانه
ی نمود از هر قسم مزه لازم میدانست چند دقر قرستاده شد امید که
عیش و خوشدلی و کامیابی دکامرانی باشد

نامه که بوالی ملک ار

نوشته شد جوهر سپاس بیکران و نقود درود بی پایان نثار جناب و هابی تو
بود که باب روان حکم جاری ریاحین غرائب آئین اصناف انسان و انواع حیوان و اقسام
و جماد را از زمین عدم صرف و هستی بخشگفانیده باغ وسیع الفضای واسع الاجاری
امکان را رونق و بهاد نشور و نما کرامت فرموده بقلم قدرت بالغه تقدیر بهزاران هزار
صورت بدیع که یک رقم از ان فصل شناسی بهار و موسم تموز و ایار ست بر لوح هستی نقش نموده
گوهر شب چراغ ثوابت و سیار را از بحر ذخار حکمت بغواصی قدرت بر اورده چراغ راه سالکان
طریق خدادانی گردانید و مذاق هریک از تشنه لبان منهل عذب شناخت را از چاشنی معرفت
انگبشت شهدی چشانیده و صلوات بی نهایت بر سید و سرور انبیا و سید اصفیا و هادی
الانبیا محمد مصطفی صلی الله علیه و آله و سلم که انوار باصره ایمان و چراغ خلوت عرفان و
جلت غائی ایجاد و نتیجه معنوی و کبرای مبدء و معاد ست باد بعد از گلدسته بندی بهاران
محمدت و منقبت برای مهر ضیای صداقت انتمای پادشاه والاجاه روشن ضمیر مشکور نماند که
نامه موت ختامه که درین وقت مصحوب ایلچیان بجهت ترصیص مبانی مصادقت و موالفت
که اباعن جد فیمابین سلاطین ذیشان برگزیده گان این دو دولت محکم بنیاد است کام
داشته ارسال نموده بود ند در وقتی مرغوب و زمانی مطلوب بکه خاطر دوستی ذخائر
از تعظیم تبعیت ملک و ملت و دین و دولت فراغت حاصل نموده و در پای
امانی و امال بمفاتیح عنایات الهی بر روی روزگار گشوده و شمنان در زوایای گمنامی

بررسش قضیه نذر محمد خان والد او نوشته شده

بیت رشته نفس بار پاره معلوم ست * که دل بهستی ناپایدار نتوان بست پس دگر دهیکه معلمی لطف نزدانی
شرح کهن و راق ایام را خوانده و غبار ملال اندیشهای باطل از دامن خمیر افشانده انداز گران جانی
آینه دنیا بر دل باری و از هیچمهر آبای علوی بر خاطر غباری ندارد و یقین حاصلست که ان سر گذشته ایام
و ملاقیت نیز از وقوع قضیه ناگزیر سلطنت و مغفرت پناه مذر محمد خان که در حقیقت دیده و احیاء الادای
حیات را بدامن محصلان لیالی و ایام شمرده گوهر خورشید فروغ نفیس شریف را از زمین تیره عنصر
برآورده اند آینه خاطر را غبار اکود کلفت نخواهند گرداند و ملک عزیز کاقدران شتاب رضی
روی آگاهی و تحصیل مرضیات الهی نه صرف نموده ایام حیات را بخوشدلی و کامرانی خواهند گذرا
و دوستان را در وقوع این قضیه شریک غالب خود تصور خواهند فرمود چون در حینیکه آنسلسله
ملک بقا را کارکنان قضا عطف عنان از دایره سر و سپهر موده خواهش ان داشتند
که نعش مطهر ایشان بمدینه منوره مطهره مشرفه علی ساکنها الف الف سلام و تحیه کرده شود و قیام
بتقدیم وصایا بمقتضای قوانین شریعت غرا موقوف برضای اولیاء و اوصیای باشد بر دست همت لازم
نمود که شخصی را که بصفت زباندانی موصوف باشد بر فاقت متعلقان و منسوبان سپاه پناه مزبور برد
آن زبیده اورنگ سلطنت فرستد که تحقیق و تفتیش سبیلان خاطر و الا در نقل نعش آن مسافر ملک بقا
نماید لهذا زبده الاشباه فلان را روانه خدمت سامی نمود که بدانچه رای آفتاب ضیا اقتضا نماید
مقرر فرمائیم که پیشکاران دولت والا بعمل آورند کوکب آمال از افق اقبال و اجلال طالع و لامع باد

نامه که در طلب قندهار پادشاه هندوستان نوشته

تبارک الذی بیده الملک و هو علی کل شیء قدیر الذی خلق الموت و الحیوة لیبلوکم
ایکم احسن عملا و هو العزیز الغفور جواهر زواهر نیالش بیرون از قیاس و لالی
استدلالی محمدت لامتناهی اساس که در مقیاس نظر خرد خرده بین دقیقه شناس بر لعل
و یاقوت آفتاب و ماه راجح آید نثار بارگاه مالک الملکی تواند بود که در گردان اضداد را از
جامه خانه تالیف و ترکیب لباس اتحاد و التیام پوشانیده گنجور کنوز اسرار و خازن زخار
استار گردانیده و اوراق پریشان وجود انسان را که صحائف کتابت حکیم آفرینش
و الواح طلسم خداشناسی و آگاهی اند از رشته التیام شهریاری

بنشیراره امنیت وعافیت رسانید وسالکان ظلمتکدهٔ امکان راکه سرگشتگان تیه حیرتند براه بیابانی
ضیای شمع عقول انبیا وسلاطین بصراط مستقیم اطمینان وا رسانش دلالت نمود وشناختن بهروبانروا یان
خیرانیش گرکلفت وحیرت ازخاطر عموم خلائق کشود بعضی ازسلاطین دیشانرا بسعادت انتسال ان الله
یامر بالعدل واحسان شادان ومسرور وبرخی ازمضمون واذا تولی سعی فی الارض لیفسد فیها و
یهلک الحرث والنسل الله لایحب الفساد ازشمول رحمت بنعایت دور گردانیدنگهت راحت
بستان راکه هریک لباس امتیاز جدا دربردارند ازگردش پیمانهٔ نسیم بهاری درساحت گلستان وجد
انجاد آمدحرکت وآتش گل ولاله رابحدت گرمی بسگامهٔ خوش نشینان چمن ازرلال حکمت بالغه لفحوای
ربی جعل لکم من الشجر الاخضر نارا درصحن بستان فروخت ابیات ساخته ازلطف بی خاکیان
بهار حدیقهٔ بیچون وکان + دیده ام این باغ پرازرنگ وبو + یک گل رعناست شب وروزاو + قدرت
آورده برون بی تعب + یوسف روزازچه تاریک شب + یک گل خودرودست زباغش بهار + داد
یکورق ازدفتر او روزگار + درود نامحدود برحدیقه طراز گلشن ایجاد شمع شبستان سپهر و سعا
واسطهٔ نزول رحمت الهی محک عیار دانش وآگاهی بهین ثمرهٔ وصه برومند گلستان نبوت یکتا
گوهر اصداف کون ومکان وفساد سپهر کبود مسبغ آیه کریمه واذکروا نعمة الله علیکم واذ انتم اعداء
فالف بین قلوبکم وفاصبحتم بنعمته اخوانا سید ثقلین وپیشوای خافقین بیت محمد کازل تا ابد برحمت
بگزاش نام او نقش گسست + بر آل واولاد اطهار واصحاب کبار او باد تا الیالی والنهار وبعد برمداحظ
والا وآئینه ضمیر علی مجوب ومستور نخواهد بود که هر نعمتی ازنعمتهای نامتناهی الهی را شکر حاصلست که بدان انسان
بواجب عهدهٔ شکرگذاری وسپاسداری آن احسان برآمدن متعسر یل متعذر نماید چنانچه شکر اعطای نعمت ثروت وحکمت
ببندگان منطبق ونوازش ارباب حاجت صورت پذیرد دشکر بروان قبایل سلطنت عظمی ودارای کبری مقصور را نست
که باوجود اشتغال الشغال جهانبانی وتوفیر دواعی ازپرتوش احوال رعیت نمود وسایهٔ عدالت وقاطنین هر ملک زا
بدیدهٔ بینائی تفقد ونوازش ملاحظه فرموده درانتظام حال انشراح مآل انگروه که مستحقین رعایت وشفقت اند
ندال جهد بقدر بضاعت رفیه حال بنیاز از سعی لایزال درین آلهی بکوشد سایهٔ سازنده زیرگل کنان بارگاه کبریا قابض بسط
ازقابض غنایت وهدایت این محتاج عنایت آلهی گذاشته اند بنابر وسعت وفسحت ممالک محروسه ومشغولی بسایر
اشغال بتنسیق ملک خراسان برحسب اقتضاء صورت انجام نیافته بود درین ایام خجسته

آغاز فرخنده فرجام شوق زیارت آستانه مقدسه منوره مطهره رضویه صفویه علی ساکنها الف الف سلام
سلسله جنبان گشته الویه دولت و اعلام نصرت از مقر اقبال و موطن جاه و جلال بقصد احراز این سعادت
در حرکت آمد که هم دیده شوق از اکحل الجواهر خاکمان آستان عرش نشان نعره ضیا بر فرازند و هم
غنچه امال ساکنان اکدیار را از هبوب نسیم عنایت شامله بر وجه دلخواه کشاید و بنا بر قرب جوار و تاسیس
مبانی ایتلاف و اتحاد آباء و اجداد عالی تبار و الا مقدار بر ذمت همت حق شناس واجب و لازم
مود که استعلام احوال آن بندگی از اگاه سلطنت عظمی و مجالس سریر دارائی کبری نموده در ترصیص
مبانی خلت و صداقت قدیم کوشش نمایند و تشیید این بنای گردون اساس که بمحض افقا و تاسی
نسبت سنیه سلاطین سلف و روابط دوستی ابای خلف از متفرضات و متحمات بود بنا بر تجلی
ستوده صفات آن پادشاه والا تبار بر لوح صفات حمیده زیاده بر انچه مرکوز خاطر بود واجب
و یکی از جمله صفات خجسته اطوار پسندیده آن فخی مراسم صاحبقرانی که مخدوم ممکنان و محسود خواطر
پیر و جوان گشته نوازش سلطنت پناه نذر محمد خان تفویض ملک بلخ و سایر ممالک ترکستان نسبت
با انکه آن ملک در لکشا بار تکاب محنت و مشقت احتیاط تصرف و تسخیر جنود بسیار درامده بنا بر رعایت
سلطنت پناه مشار الیه در اطفای نوائر فتنه و فساد از مطلب عظمی به نیروی همت والا بر خاسته آن
ملک بسیع را بر سلطنت پناه فریدون سلم داشتند لاندازیده الا قران الاسعد قلی بیک ولد
مقصود بیک ناظر سابق بیوتات را که از طرز دانان رسوم مهمات است روانه خدمت والا و محفل
معلی فرمودیم که بندگی از مراتب دوستی و یکدلی که پیشینهاد باطن صدق انطبیعت نبائی گذارش
و سلسله جنبان موالات و مصافات قدیمه که از بدو طلوع و ظهور این دودمان دولت عظمی مانند خورشید
و ماه جهانی را به نیروی معاضدت یکدیگر قرین ضیا و مهاد اشته اند گردد و چون محبت مغایرت
و وثق منافرت به تحریک نسیم وفاق و اتفاق بالکلیه مرتفع گردید و بهمه جهت طریق مسالمت و یگانگی
مسدود است و درین مدت همیشه همت والا بر استفادت استدامت انچه مقتضای خلق خلائق و مضمون
آن مندرج همت مصروف و معطوف و پیوسته مراعات انیمراتب که موجب رفاه حال کافه رعایا و برایا
نظر خیریت اساس بوده مناسب چنان میداند که شطری از مخزونات خاطر و معرض اظهار و ابراز
خاطر دریا مقاطر که مطرح اشعه لمعات قدسیت و اضوء ولائح انوار بود که همواره همت شعار

دلعمیت المعمور دودولا المقصور بیاشد و دیده دوبین همت بلند و بیت ارجمند از امعان حرّ بیات پوشیده
و در تاکید و تشیید این مبانی الهی بجهت ایفای ذکر جمیل کوشش منیفر موده اگر نظر بر روابط پدر
و فرزندی نموده خزانه قندهار را باین فرزند صدقت کیش صدق اندیش تفویض نمایند و در تسخیر ملک
فسیح الفضای دوستی جاویدی که پرورد هور تصاریف ایام از نطاق خلل و نقصان مصون و مامون
خواهد بود کوشیده چنان کنند که معماری رای رزین انحشه و عدالت آئین این بنای رفیع اساس
صورت تشیید و ترصیص یافته ساکنین ممالک طرفین در بیت الامان باشند علی والده هور والازمان
قرین الطاف ملک منان و مورد دعای پیر و جوان جاهند بود

نامه که بعد فتح قلعه قندهار بپادشاه مزبور نوشته شد

گوهر الفاظیکه جوهری اندیشه از دریور اکلیل مقال واند
و لعل آبدار معانی که صیرفی ادراک نکته سنجان بنقود شاباش و آفرینش ستاند شایسته آن تواند بود که کرسی
بلند پایه سخن را بدان جواهر زواهر مرصع داده نام نامی و اسم سامی فلانرا بر آن مسند والا نشانند و
از هر بیشه بهار یکتا دلی را بمشک اندود ساختن آن سریر گردون نظیر از نسیم تسلیم اعلان و اظهار
بر اطراف بزم دوستی و ولا فشانند که از شمیم عنبر آگین این ریاحین دماغ نگهت شناسان گلشن وداد
تازه و صفیه عندلیب اتحاد و ارتباط قدم بلند واره کرد و بسد الحمد والمنه که اگرچه بحسب ظاهر فاصله بعید
و مدید المنال مجالست و ادراک صحبت ست اما پیوسته در عالم معنی ابواب این بوستان بر چهره قلوب
دوستان کشاده و اسباب مکالمه خایبانه که بسفارت نامه و زبان دانی خامه حاصل میگردد
آماده است امید که همواره شاهراه ایتلاف و اتحاد باز و دست حصول مارب برین بوستان مجر
باد و بعد از انطباع نقوش مودت و ولا بر مرات ضمیر خورشید ضیا که از اشراقات غیبی مستضی
مستنیر ست بر لوح ابلاغ می نگارد و چون از اغاز عروج معارج دارائی ایران و ارتقای مدارج
عنایات حضرت رحمن پیوسته در خاطر حق شناسق و ضمیر حقانیت اساس مرکوز بود که دیده
شوق را از خاک آستانه مقدسه منوره عرش درجه ضمیمه علی ساکنها الف الف سلام و تحیه
روشن سازد و با بر کثرت مشاغل جهانبانی و شواغل کشورستانی از احراز این سعادت عظمی
و غبطه اعاظم نمیبود درین ایام سعادت انجام که از مهام کلی و جزوی انحدود و بالکلیه
مستقبل گردید مناسب چنان نمود که رقیمه همت والا نهمت را از ریقه و این دین

واجب لاوا آزاد ساخته بانین تقریب بر دوش احوال ساکنان خیمه اسمان نیز که بسبب بعد بمسافت از مستقر
خلافت از استفاضه انوار عنایت شامله چنانچه شاید بهره وز نگردیده بودند بنوعیکه مقتضی عدالت
کامله باشد کرده شود و درین رود واین دو یار بهمت رعایت قرب جوار و ارتباط والتیام ابای آن والا
لازم دانست که بارسال صحیفه که مذکر شیوه ستوده دوستی واتحاد قدیم باشد محرک سلسله ارتباط گردد
چون مبین و معین ست که والیان ممالک موروث را بعد از تشیید قواعد صداقت والفت و ارتفاع
حجب مبانیت و منافرت در بود و نبود دیرانه که گذرگاه سیلاب حوادث ست باهم مصالحه
نخواهد بود دران تذکره یکجهتی و یکدلی اشعاری بخواهش قلمی بار شده بود و مظنون بل متیقن بود
که نظر بر روابط مذکوره نموده همت والای آن عم بزرگوار در انجاح مامول بقدم قبول پیش
می آید بنا علی هذا باخاصان و ملتزمان کاب ظفر انتساب متوجه آنحدود گردید چون بعد از ورود
الویه دولت باین ولایت منسوبان آن دولت والا از سیر زهت اباد اتحاد این دو دولت محکم بنا
اغماض نموده چنانچه بایگانگان سلوک نمایند سد ابواب اطاعت نموده بتصور فاسد انکه جدایی در میان
این صدق اندیش صداقت کیش و آن عم بزرگوار والا تبار ست دست بنافرمانی مخفی گردیدند و معارضه
با این دوست صادق الولا در آئینه اتحاد صورت نافرمانی انوالا جاه عظیم الشان والا شان بر نهمت
فرض گردیده که سپاه نصرت توامان را بتادیب آن گروه خذلان مشتاق نامزد فرماید لهذا حکم
نافذ بصدور پیوست که اطراف آن قلاع محکم بنا را مرکز آسا بدایره احاطه در آورده بمفاتیح جلادت و کشایش
ابواب مغلقه آن سعی نمایند غازیان ظفر توامان که آتشه انتقال فرمان اند دراندک فرصتی مبتلا بید
وسنان اقتفال درهای انقلاع گردون توامان را از هم کشوده بعد از ظهور استیلا و اقتدار بران
قلاع گردون آثار گروهی از محصورین را که در حین محاصره سالک مسالک ادب نبوده از
صراط مستقیم عبودیت شناسی عدول ننموده بودند بکرشمه دلگیری جهه عفو و اغماض مشمول عنایات
میخایات گردانیده رخصت انصراف ارزانی فرمودیم لتعین جاه و رجائی آنچه ست که
از غایت اتحاد و نهایت ارتباط صورت وقوع یافته غبار اگیر مرات ضمیر خورشید نظیر نخواهد
مزبور و سایر احوال ممالک محروسه را متعلق بخود دانسته جدائی منظور نخواهد
ابواب گفتگوی حاسدان این التیام و ائتلاف ابد توامان بعد شاه در دهلی

فرمودیم که حقیقت صدق اندیشی و اخلاص کیشی این مخلص را بآن عم بزرگوار خاطر نشان نماید چون رشید
و اقبال از افق جاه و جلال طالع و لامع باد **در جواب نامه عبد العزیز خان** نوشته
مرآت بی غبار چهره حسن مصافات عینک دور نمای شاهد ملاقات گلبرگ دوحه دوستی و صداقت
سحاب نیسان یکتادلی و مودت اعنی نامه عنبر بن ثمامه سلطنت پناه عبد العزیز خان رقیمه که دوشیزگان
حصول آمال بارآئش هزهت در حجال اقبال دگلزار فراغبال انجمن افروز و مجلس طراز بودند
فروغ درود بخشیده دماغ یگانگی و اتحاد و مشام صداقت و وداد را عنبر آگین گردانید شرحیکه
دریاب سلطنت پناه ابو الغازیخان والی اورگنج پیرایه اعلان و اظهار پوشیده بود که چون بدم سرد
صرصر فریب هم موجب پژمردگی گلشن مواخات آن برگزیده قرون و اداد و برادر و اللا تبار آن بلند قدر
رفیع مقدار گردیده و هم در تخریب بعضی از اقطاع و ارباع و نهیب و تصنیع عقار و صناع بمکان آن ملک
کوشیده جمعی از منتسبان و دودمان و ولایت نشان تادیب او مامور گردند در نظر ایقان جلوه عیان
نمود برآنیه ضمنیه منیر که از مصقل عنایات الهی مصفا ست منطبع خواهد بود که سلطنت پناه مذکور
مدتی در سلک راتبه خواران این دولت ابد توامان انتظام داشت و به نیروی استظهار
اطمینان این دولت دیرینیاد به نیل حکومت مورو ثی آباواجداد استعداد یافته و از تارنخیکه
مرقات عنایات کارکنان این دولت بزاوج حکومت ارتقی نموده الی یومنا هذا در احکام
سرشته نیکو خدمتی ساعی و سلوک طریق رضاجوئی را مراقب و مراعیست و در کیش مروت
آزار و اضرار شخصیکه بهواره سر بر خط فرمان و چشم بر حفظ برپاسداری عهود و پیمان داشته بدون
قصد و جرم مخطور از قاعده مرحمت ذاتی و مروت جبلی دور ست لیکن بنا بر مراعات مبانی
دوستی آن ناظم مناظم سلطنت و بانی بانی صداقت که بصحت پیوسته که بی موجبی مکرا در صدد
تهیب و نیغا و اضرار و جفای ساکنین آن دیار در آمده یکی از بندگان درگاه خلایق پناه را
تعین فرمودیم که سلطنت پناه مومی الیه را از ارتکاب انیقسم امور ممنوع و متقاعد سازد
ست که بعد از ورود منهی دیگر پا از دائره خود
بیرون نگذارد و بمقتضای امتثال فرمان ضبط عنان کمیت
رود هاے چنان خواهد نمود و احتاج تعین

کرده ترکمان نخواهد بود و ریاض همیشه بهار طبیعت را از خس و خاشاک خلجان این امور مصفا خواهند داشت
که من بعد این قسم حرکات ناشایسته صادر نخواهد شد شرحیکه در ذیل این عاد باب ترد و تجار آن ملک ما نیز
دیانت انتصاف بر زبان خامه بلاغت ترجمان گذشته بود پیداست که در صدد نقصان و منع جلب نفع ایشان
که دو حقیقت انفتاح طریق آمد و شد مفتاح ابواب روزی ایشان است و از امدن سندین سودی در دیده
والای جمعی که انظار ایشان بملاحظه کلیات امور متصور است نمودی نه دارد و انچه در باب عدم تعیین
جمعی بجهت تحصیل این مطالب بملاحظه انیکه موجب تضییع مواشی و مراعی و اغنام ساکنان ممالک محمیه
خواهد شد گزارش یافته بود بهرگاه ناموزین سرار ریقه اطاعت پچید بر خلاف فرموده آن
باید یکم ای التهلکه ننمایند بدار از دستی عنایات جناب کبریا و بمعاضدت دولت والا
نسوبان این دولت محکم بنا د تقصیر ایادی دستهای ایشان تقصیر نخواهند نمود بسلطنت
وجلالت پناه دطی نامه مودت عنوان اشعاری بامدن فرستاده والی هندوستان شده بود
که مطالب وفاق و اتفاق از آن یگانه افاق شده و بنا بر پاسداری عهود دوستی دوستان
بی نیل مامول راجع گردیده مشاهده دیده دریافت والا خواهد بود که جزو اخیر علت تامه استمرار
ملک دار القرار قندهار سلوک آن تیره روزگار بذکر دار یا مستغرق بحار رحمت حضرت
آفریدگار اعنی سرچشمه مجد و برتری آن منظور انظار الطاف کردگار بود که بعد از وقوع دوستی
فیمابین خان عظیم الشان و الامکان و این نیازمند درگاه بی نیاز که ریاض دلکشای ایران
را از فیض قدوم رشک گلشن جنان ساخته خبر نقصان ان خان والاشان هیچ مکان
برین امر سلسله جنبان گردید بعد از انتزاع ممالک تتمه الاربع سر رشته آمد و شد و رد و
خورد چنانچه فیمابین نور و ظلمت شب و روز قایم است تا غایت کشد حالا که آن ملکرده راه تدبیر اندیشه
را تباه و دست امید از چاره کار کوتاه دیده کرد های ناهموار خود را نسبت بان و دمان و الاتمار
برکنار گذاشته و انچه در اوان سیاه مستی اقتدار نخری کرده بود نسیا منسیا انگشت
باب بگل برآورده دوستی ادعائی میکوشد و فروغ افعال خود را که مانند الشمس و القمر
نمایان ست به پرده تدبیر میپوشد در دیده خرده بین بدیع و بعید مینماید که متهل

شوریدگی چنان دیگر بارهٔ صناعت طبع والای تجربه‌اندوز بفحوای حدیث لا یلدغ المؤمن من جحر واحد
مرتکبین فرقه‌لاف وگزاف تواند شد احوال مرحوم بندگی کوش بگفتوش که زبان خامه
باستر جاع آن گویا شده بود بصحوب ملازمان آن مغفرت‌گزین ملک بقا من حیث الایشده
مثله شیء من الاشیاء ارسال شد چون یکی از ادای حقوق حضرت یزدان و خدمات
بیکران ایراث موارث اولاد ایشانست یقین که اموال مذکوره کما فرض الله بورثه
مرحوم مزبور خواهد رسید پیوسته مرکب کامرانی و سمند حصول مرام خوش عنان و در
مضمار بی انتهای عمر دوام در جولان باد

نامه که بابو الغازی خان والی اورگنج نوشته شد

پیوسته کوکب مطالب و اختر مآرب ابو الغازی خان از اتفاق حصول طالع و لامع باد بعد از تشیید مبانی اتحاد و وفاق بکشوف
ضمیر منیر خورشید اشراق میگرداند که بنا بر آنکه سلاطین مالک رقاب و خواقین کامیاب را که
اسباب حصول مآرب مجموع و علل تفرقه خاطر والا مرفوع ست همواره استعلام چگونگی حال
سعادت اشتمال دوستان صداقت نشان که در حقیقت متمم اسباب کامرانی و نشاط و
موجب ازدیاد مواد ابتهاج و انبساط ست منظور نظر والامی باشد و مدتی بود که از نکاهی احوال
واو ضاع السلطنت پناه اطلاع حاصل نمود لهذا در ین اوقات فرخنده ساعات که از نیروی عنایات
حضرت واهب العطیات اسباب جهانبانی منتظم و غنچهای حدائق کامجوئی و کامیابی از نسیم لطف
الهی متبسم ست بجهت استعلام این مرام و حصول این کام بدین تذکره موالات سلسله جنبان مصافات او
مصافات شد و چنانچه در کیش و داد و ائتلاف انتظام امور دنیویه دوستان منظور نظر ست همچنین
معموری سرای آخرویه ایشان نیز در آئینه ضمیر منیر جلوه گر دهد چون مکرر بمسامع بایانگان سرادقات
جاه و جلال رسید که آن سلاله سلسله چنگیز خانی بکرات در صدد تهیه و یغمای سکان دیار و بلهرا
بی آنکه از سکان و والی و ارباب و اهالی آن ولایت امری دیگر داعی برین حرکت صادر شده باشد
بر امدند بدون صدور مخطور احداث شورش و فتور باعث ناخوشنودی رب غفور و بار خواه
مواخذه یوم النشور می گردد و بمقتضای ظلمت حضرت رحمن که مومن و مشرک
اوند کاری آنحضرت یکسانند رفاه حال افراد ناس در نظر والا

پایه تساوی دارد و معهذا مدتی شد که والی و الاقدر آن ولایت نیز سالک طریق دوستی
و یکجهتی و الفت ست لازم نبود که باظهار امری که در حقیقت خیر نشانین آن عالی جاه
و ضمن آن مندرج و رفاه حال جانبین در تحت آن مندمج ست مبادرت
نماید و چون تفرقه و انکسار بال مشتی پریشان احوال بغیر از زیاده شوری حضرت
رب متعال و وبال مثمر و منتج اثری نمیگردد یقین حاصل ست که بعد از تعمق و اذعان این
مقدمات که در حقیقت باعث بران دوستی آنعالیجاه مرغیة السجایات ست مراعی امر یکه
موجب استرضای خالق و ترفیه حال خلائق ست خواهند بود همواره سمند دولت در
زیر زین و بوستان سلطنت از گلهای حصول مآرب رنگین باد

جواب نامه عبد العزیز خان نوشته شد

گلزار دوستی و مولات و بوستان
موالفت و مصافات یعنی نامه صداقت ختامه عبد العزیز خان که سیراب از چشمه سار مودت و وداد
پرورده سحاب دوستی و اتحاد ست در وقتیکه بعون عنایت حضرت یزدان جهان بکام و هر
خاهد مطلب روائی تمام بود نگهت یگانگی و یکتا دلی بمشام اتحاد رسانید و ضمیر انور و خاطر
فیض گستر را سیر آن بهار دوستی از هار بر نتیج و مسرور گردانید چون در کیش صداقت و نظر دقت
جوهر رنگین الفت پسندیده دیده و دریافت جوهریان دانش و ضمیر فیان بینش میباشد و همواره
مطمح نظر حق بین مرکوز خاطر حقیقت گزین آنست که رعایت این امر ستوده نسبت باصناف
اهم بر وجه اتم کرده شود نقد کامل عیار این معامله محک قبول طبع معلی رسیده پیوسته سلسله جنبان
دوستی و یکجهتی بوده مطالبی در خاطر محبت ذخائر داشته باشند بموقف ابلاغ رسانند که کار
دولت ابد مدت دوران عدت بانجام آن مامور گردند

نامه که بعبد العزیز خان نوشته

تا از نتایج اتصالات اجرام علوی و امتزاجات امهات سفلی خویشی
موالید احوال منظم و شیرازه کتاب وجود افراد ممکنات بسبب این اتصال و التیام و اجتم
ملتئم ست ارکان بنیان دولت اعلی حضرت سلطنت و عدالت و شوکت پناه شهنشاه
و بسالت و جلالت دستگاه نصفت و معدلت انتباه والاجاه زلمیده سنبلبند
چنگیز خانی طراز مسند تخت رفیع الارکان فلانی عبد العزیز خان از تشتت و تفرق مصون و

باقی حالات رجوع به تقریر فلان ست اعتماد خواهند نمود نامه که به عبدالعزیز
خان نوشته شد چمن پیرای گلشن ائتلاف و محبت و حدیقه طراز گلزار
دوستی و الفت رنگ آمیز بهارستان اتحاد و یگانگی مستقل زنگار رشت و بیگانگی یعنی
نامه مودت ختامه و مکتوب عنبر بن شمامه عبدالعزیز خان که رشک افزای نقوش بدیعه مانی
و ریاض خلوت و دستان رانانی آئین برنیسانست مصحوب عمدة الاماثل و زبدة الاشباه فارس
مضمار سخندانی یکه تاز عرصه دقیقه یابی و فصیح بیانی چین پوری حاجی میر آخور در عینکه ابواب فیوضات
بهار از رحمین و از بهار بر روی روزگار گشاده و ساقی فرودین صلای عام میگسارا
لاله و گل در داده اسباب حصول مرام آماده بود از ورود مسعود چهره کشای بهاری تازه و
طرح نگار عشرتی بی اندازه گردیده باعث ازدیاد مواد خوشدلی شد شرحیکه در باب استیصال
اهل ضلال که برهنمائی لمکرده راهی سالک طریق نکال بوده سزاوار رقبه اطاعت پیچیده بودند و
متابعت و مطاوعت عموم جنود او زنگیکه رقمزده قلم موالات شده بود چون مشتمل بر تشئید مبانی دولت
و اعتلا مدارج سلطنت آن ممتاز شیوه ستوده بود باعث ابتهاج لامتناهی و مسرت لاتعد و لاتحصی
شد یقین ست که بنای عهود و اهل کذب و نفاق مانند ضیای صبح نخستین زیاده بر یک
نفس نخواهد بود و چراغ اقبالمندی و نیک سرانجامی ارباب وفاق امتداد فروغ
خورشید عالم افروز خواهد داشت انچه در باب نهضت بصوب کابل زبانزد خامه صادق البیان
شده بود متیقن و مشخص تصدیق و اذعانست که تخم بره مندی سخن سلاطین که مطرز بطراز
کلام الملوک ملوک الکلام ست از آبیاری سحاب رضای عهود سرسبز و بار خواهد گردید
ملائم شیوه اتحاد و مناسب شیمه وداد انکه پیوسته فاتح ابواب مراسلات بوده باعلام فتوحات تازه
و ترقیات بی اندازه مسرت افزای قلوب دوستان گردند پیوسته گلشن دولت و اقبال را بهار
و اثمار حصول مقاصد بثمر باد نامه که بابو الغازی خان والی اوزبک
نوشته شده نامه دوستی طراز و مکتوب لازم الاعزاز سلطنت پناه ابو الغازیخان که مشتمل بر
مبین و نگونسار یکفره فجره قلماق بیدین رقمزده خامه موالات ختامه شهره بود در ثناء معبود
که ابواب فیوضات غیبی بر چهره بخت مظفر فرجام بازو دست اقبال بر سایر گلزار امال و آرز

بود مصحوب فلان فیض ورود ارزانی داشته چون بنی از خذلان اعدای آن دولت مرصوصة البنیا
بنجی بر رصیص مبانی مودت و ولا بود باعث مزید اتصال خاطر محبت ذخایر گردید بنابر شیوه مراعات
ارتباط دوستی و ائتلاف فامای کرام السلطنت پناه عالی یومناهذا نسبت باین دودمان والا پیوسته
همت و کالانهضت بران مصروف است که السلاله سلسله چنگیز خانی را تسلط و فیروزی و قاصدان
آن دولت والا را مذلت و تیره روزی نصیب باد شائسته شیوه اتحاد و ملائم شیمه کریمه و داد او
آنکه همواره باعلام موجبات مسرت افزای ضمیر دوستی تخمیر گردیده فاتح ابواب مکاتبات و
مراسلات باشند لایزال کواکب اقبال برافق کمال باد **نامه که به قطب شاه**
والی دکن نوشته شده اغصان شجره ریاض الفت و داد ثمر دخنده
اثر یکتا دلی و اتحاد اعنی صحیفه مودت طراز و مفاوضه صداقت انجام مخالصت آغاز حضرت سلطنت
وجلالت پناه اتهبت و نصفت دستگاه شهامت و بسالت انتباه عالیجاه نقاوه دودمان سلاطین
کامگار خلاصه خاندان خواقین نامدار مزین سریر سلطنت و مهمانبانی جالس اورنگ ابهت و کامگار
المخصوص بعنایت الملک الاله نظاما للسلطنه والاجلاله والعداله و شوکه والاتهه والنصفته والغر
الامتنان سلطان محمد قطب شاه که مظهر آثار اتحاد قدیم و مصدر اطوار عهد قدیم ست و زنیکو
ترین زبانی که ساغر صهبای کامرانی در کف ساقی الطاف سبحانی لبریز مداحو شاهد کامیابی و مطلب
روانی و خواشی بزم دولت روز افزون بدل کس متزین صورت جلوه نما بود دلشتر شمیم الفت
غبارات دوستی نمایات کامخواهش را شهد آلوده روابط و التیام گردانید انچه از صادرات احوال
فرخنده مآل و بدعهدی و ناشکوکی اعمال والی هندوستان و اتباع روتیه الاونهنگ او سیرابه
اطلاع و اعلام پوشیده بود در خلوتکده ضمیر آفتاب نظیر از نقاب حجاب برآمده جلوه ظهور نمود مقتضی
بطوار خیرخواهان دولت و اخلاص کیشان خالص عقیدت آن بود که درنهنگا مبکه انگیزه
بدبختی پیمان در مقام تسلط و فتنه انگیزی و طغیان در آمده بدست بیشرمی پرده از چهره
قول و قرار بیدار خود برمی داشتند تمهید اظهار این امر لازم الاعلام را ضمیمه مراتب
دولتخواهی و مهر کیش مودت اندیش قدیم شاهنشاهی ساخته بپیروی استمداد و اعانت

اولیای دولت قهیر فوری آیت نوا ثر فساد و عنان گروه مخذول العاقبة را که بغض و عداوت
شعیان آل اطهار پیوسته پیش نهاد خاطر کج اندیش ساخته اند سکین نخشیدی تا اثر معاضدت و معاونت
نسوبان و دودمان الابرار عالمیان ظهور یافته دست جرات و پای جسارت معاندان کشین و بیرند
میگردید بیاری چون ایام تلافی و انتقام باقی و اسباب مخالفت و معاندت بیمیامن آعاف
سبحانی برحسب مرام آماده و دو افیست بامداد بواطن قدسی مواطن حضرات عالیات سدره مرتبات
ائمه معصومین صلوات الله علیهم اجمعین قویدل و مطمئن خاطر باشند که عنقریب بانصرت و فیروزی
قرین باشند کامیابی و مطلب روائی همنشین خواهند بود و در این ایام که اساس دولت
و دودمان گورکانی در اختلال و قوائم سریر سلطنت آن سلسله متفرق البنیان است و اعلام
و زوال سست مبنا بغیرت دینداری و مقتضی ناموس سلطنت و نامداری چنان مینماید که باعد بر نشین
ایوان سلطنت عادل شاهی که در هر باب سفارشات اشفاق آمیز بآن مهد قوا عد آداب دانی
نگارش یافته برسم و آئینیکه آبای عظام و الامقام عمل مینموده اند شیوه مرضیه وفاق و حسن
یکجهتی و اتفاق بجدی و وضعی مسلوک دارند که بیامن برکات آن مخالفان از کمال رعب و هراس
حاصل و راه خیال تسلط و اقتدار چون ابواب کامیابی مسدود و باطل گردد و بموافقت ایام در تحصیل
نام و تدبیر اعادی بدفرجام کوشیده بمشعله تیغ بیدریغ تدارک و تلافی عرصه اعمال و ساحت افعال را
صیناء و صفا بخشند و از انجا که شمائل اخلاص و اوضاع آن زبده محبان عقیدت کیش با وجود بعد ظاهر
پیوسته منظور نظر عاطفت اثر میباشد خاطر مهر گزین اشرف را بانتظام اسباب کامرانی و دوام
سلطنت و جهانبانی باعلی مراتب تصور نموده در صدد تحصیل مطالب انچه شائسته اعلام و اند
برسر اچه اظهار دارد و زندکه در هر باب شرائط معاونت منصه ظهور رسد در هر وقت بحجت انشیدنی
الفت و داد و بنده ارادت قدیم مرزا محمد تقیم کتابدار خاصه شریفه را روانه اتصوب صواب انجام
فرمودیم که در خلوتسرای حضور پرشور روی کلبار محبت و داد نموده بعد از ادراک چگونگی حالات و مکنونات
خاطر که حواله باعتماد راست گفتاری اوست مرا بعجت نموده و بمژده دوستکامی آن عالیحضرت خاطر مهر گزین
امرش را قرین انبساط گرداند مشارالیه انهاء تحریر ضمیر انور بدریافت احوال گرامی خود خصوص انصراف داد
مرغوبات و مخترعات خاطر شریف را لباس شائسته انها و اعلام خواهند پوشید که بعون عنایات الهی کارگزاران متعلق

دولت ابد مقرون شرف حصول بخشا گلهای مال افشانی نسیم
درین باب نامه که پادشاه بیجا
دست نیرنگ بسیاست الفت و اتحاد و مهانست
و نهال گلبن دولت ارجمند حضرت سلطنت و جلالت پناه ابهت و صفوت دستگاه شهامت
افتاب عالی جاه تقاوه دودمان سلاطین کامگار خلاصه خاندان خواقین نامدار زینت سریر سلطنت و جهانبانی
جالس اورنگ ابهت و کامرانی المختص بعواطف الملک العلام ادام الله اقباله و ینالها ما یتمناه در گلشن
سلطنت و فرمانده ی و شگفتن گلهای کامرانی و اقبال خرم و خندان و از نشحات زلال تایید
و عنایات الهی طراوت پذیر باد بعد از طی طریق اظهار محبت بی پایان لوح ابلاغ جلوه نگار تر میباید
که بر اوراق شهور و اعوام صفحات لیالی و ایام مثبت و مرقوم ست که آبای عالیمقام آن اتقاده و دودمان
خرد و علا و سلاطین سپاه بقه ممالک دکن غفر الله لهم از طریق انتیق و دینداری و کمال حسن عقیدت و اخلاص مندی
بشرف ولا عقده کشائی خاندان ولایت و امامت همواره دست توسل باعتصام بذیال فیروز
اشتمال دولت و اقبال ابد الاتصال این دودمان والا که در حقیقت موجب برتری و علو شان و
ملجا و امیدگاه اعاظم سلاطین و الامکان بسبت استوار ساخته بزلال حمایت و رعایت اولیای
دولت ابد قرین گلشن سلطنت و فرمانده ی گلچین مراد و مساعدت همت عالی نهمت سیع بنیان این آستان
خلافت مکان مطلب روا و کامیاب گردد بوجه اساس مصادقت و موافقت هریک ازان مسافر از
عالم عدم بدوام خلوص عقیدت و اخلاصمندی محکم و بنیان مودت شان با نظام اسباب آمیزش
و التیام دائمی مشید و محکم بوده همچنین فیما بین آن دو سلسله رفیعه نیز شیوه شائسته وفاق و طریق
یکجهتی و حسن اتفاق بحدی مسلوک و مرعی بوده باشد که یا جوج فتنه را در عرصه مملکت هریک
خیال مرور و عبور محال و خصم بدنیش را بدان نسبت شطاب اندیشه تسلط و اقتدار در هیچ محل
چون نقش بر آب نبوده و دایما بجلوه ظهور و شیوع انمیعانی حقیقت طراز چون یکچندان محبت کیش عقیدت اندیش
از شاهد و الفت و ارتباط قدیم تقاعد ورزیده سالک مسالک یگانگی شمارد و اسم اتحاد و یگانگی مبود
و ارباب رسایل و مراسل از هر جانب بموانع نامرغوب مسدود و کشته مرایای حسن عقیدت و
یکجهتی قدیم غبار آلود و مخالفت بیگانه منشی در نظر عالمیان جلوه نماید لهذا اتحاد توام فرصت را

که مدتهای مدید به پیروی موافقت و معاضدت این دودمان علی دست جرات از دامان احوال خیرمآل ایشان بریده و پای جسارت از تقاضی آیین مطاوعت کشیده بود محال تسلط و استیلا اتفاق افتاده مهمات و غارت اموال مسلمانان و شیعیان سرگرم باده بلندی و دلیری ساخت اکنون که فرمانفرمای ممالک کن پرده کشای سوانح آن حدود شده بود بوسائل رسایل مرحومه مجدد اساس روابط قدیم گردیده اندازانجا که خاطر مهر این حقیقت گزین متوجه انتظام احوال خیرمآل و افزونی اسباب کامرانی و کامروائی و اقبال ایشان میباشد بجهت تشیید مبانی عهود و تحقیق احوال عاقبت محمود آن زبده اخلاص کیشان بنده زاد قدیم مرزا مقیم کتابدار خاصه شریفه را روانه آستان صواب اساس فرمودیم که در خلوت سرای حضور از شگفتگی گلهای راز و رسانیدن توجهات باطن فیاض پرایه بخش یکجهتی و داد گشته بعد از ادراک مطالب و مکنونات ضمائر علی اسرع الحال مراجعت نموده بمژده رسانی استقامت احوال فیروزی اشتمال آن عالیجاه خاطر مهر فروغ اشرف راقیمن انبساط و اطمینان گرداند چون قضیه ناگزیر سلطان مبرور مغفور بسمع اشرف همایون رسید ادای مراسم تعزیت و تهنیت بر ذمت همت دوست نواز لازم مینمود لهذا امشارالیه را بدین امر لازم الادا مامور فرمودیم که رنگ کدورت مرات ضمیر اقدس را که از وقوع این قضیه ملال آمیز روی داده بصیقل ادای تهنیت مسند آرائی آن شایسته اورنگ فرماندهی و سلطنت مصفا سازد از انجا که جنس عزیز گران بهای حیات در منزل بی بقای جهان فانی گذاشتنی و شربت مرارت اندوز زوال و فنا چشیدنیست پیداست که آن آگاه دل خداشناس از حدوث این واقعه عام که فردی از افراد را ازان گزیر نیست خود را الغرض واندوه آشنا نساخته طریق رضا و تسلیم مسلوک خواهند داشت در سلوک بنای دولت دودمان کورکانی از سیلاب مکافات اعمال قرین اختلال و قوایم سریر جهانداری و فرمانروائی بدعهدی و سست بنیادی همنشین بی ثباتی و زوال نیست مقتضی ناموس سلطنت و دینداری و شائسته جمعیت سلطنت شعار چنان می نماید که برهم والدین امامی عظام سلطنت پناه مشارالیه متفق و همدم رتبه و برکات مواهب یزدانی صاحب نیرو بوده چون ایامه تلافی و اتمام ماقی اسباب مظاهرت این دودمان والا بهانجات قادر توانا حسب المرام آماده و مهیا است از خائله اندیشه خاطر باشند و در تحصیل نامه و پیغام سعی بلیغ بظهور رسانند که عورت از آمنیه اقبال زدود دلی نمایند که آهنگ قصور و تقصیر نکند و امیدوار باشد که از سایه فرخ همایون

Bibliotheca Alexandrina

گشته بیمن حسن تجمل [illegible] بدلیوم مخالفین بکامرانی عیش هراس حاصل و راه خیال تسلط و استیلا بر دولت
ابواب اقتدار مسدود و باطل گردد و استحکام روابط و توافق طرفین باعلاوه مواد محبت و اعتقاد
این بنیاد بمرتبه که در دگاه احدیت تصور نموده طی طریق کامجوئی مطلب روائی مطالب لازم الاظهار را
بامر غیوبات و مکنونات ضمیر مخالصت تحریر آنها و اعلام پوشند که کارکنان درگاه سلطنت همایون
بغیر اعلام مقرون گردانند درین سواد بوالاجاه مشارالیه نیز سفارشات مشفقانه رقم پذیر خامه
التفات گشته ظاهر است که لالی مضامین حقیقت آئین را زیور حسن قبول خواهند ساخت همواره بمقام دولت
و مقر سلطنت بکامرانی و زیور نصرت و شادمانی آراسته و محلی باد

نامه که بعبد العزیز خان نوشته

خان نوشته تماشائیان بستانسرای سرا زنهان و سیاران خیابان حدائق پرنور رموز جهان
که باده کشان میکده راز دولت شناسان رسائی حقیقت و مجازاند در گلشن نشاط عنصری و بوستان
عالم هیولائی گلیله رنگ ثبات و بوی دوام داشته باشد بغیر از موالفت و مصادقت نشان ندادند
و گروهی را که بوی بهار آشنائی بمشام قدردانی رسیده همواره ازین باده بی خمار سرشار و بانهایت
مستی مانند عندلیب از دقائق سرشته محبت خبردار میباشد اهمگی خاطر محبت مفاخر و ضمیر صداقت
مآثر مصروف پاسداری این امر والا و گنجوری این گوهر گران بها است و بتقریبات حسنه و وسائل
مستحسنه بسلسله جنبان این امر واجب الرعایت می گردد درین ایام خجسته آغاز فرخنده فرجام
که بنیروی عنایت بیغایت مبدع انس و جان و الطاف بی نهایت خالق زمین و آسمان ابواب
کامرانی و خوشدلی بر چهره آمال گشاده و اسباب حصول مآرب آماده است فلانی را از
مشایع آئین احتیاط روانه بزم قدسی ارتباط نموده همواره شاهد مطلب روائی بکام و باده
احراز مطالب در جام باد

نامه که بعبد العزیز خان نوشته شد

پیوسته ساغر سلطنت و اقبال و پیمانه جهانبانی و اجلال از باده مطلب روائی مالا بود و
نشانیاب کامرانی جاوید باشند بعد از طی بساط خواهش ضمیر آسمان پیوند باحراز ملتمسات
آرجمند بر لوح ابلاغ و صحیفه اظهار می نگارد که چون استفسار بگونگی گزارش حال سعادت اشتمال
دوستان بر ذمه همت آشنایان فطری فرض و ادای آن مانند فرائض خمسه فرض ست
قرین [illegible] که [illegible] بر خجسته که دولت همت و ارادت پرور سلامت حال و خوشوقتی انوالا تبار

۳۷
۱۱ بادوال دکن
۱۲ بالضم مصنوع فاعل یعنی آفریننده
۱۳ فلانی اسم آفریننده یکی
۱۴ یعنی زاده و فرزند
۱۵ شاه
۱۶ احراز بمعنی دریافتن
۱۷ یعنی دریافتن
۱۸ فلان روا نبود
یعنی نکن روا نبود

رفیع المقدار نیست لازم دانست که با رسال این نامه گرده دوستی محمد [illegible] مرصیه الست نماید و قدحی از شراب بعلی که فصل مهار اکلید یاقوت روح الانگیز جان را قوت است چراغ راه یگانگی نموده بعد از ترک ما ازین صحاف مسکده یگانگی با کنار شاد کامی مزاج و باج که باده ی خمار مخموران محفل دوریست دماغ استشمامی کوستاخ بخش شکر بی اندازه خواهند ساخت

نامه که سلطان مراد بخش نوشته

تازه گلبرگ بهارستان دوستی و صداقت نثر پیرس بوستان یگانگات بلبل دستان طراز صداقت و مودت دلطوطی مرات صفای طویت و صداقت اعنی مکتوب الاو نامه سعلی در وقتیکه شواهد مرام و عرائس کام در خلوتسرای حصول مستجال قرب و وصول از سفت تمامی آراسته پیرایه بخجر مژده ذات درکنار داشتند مانند بهار بچمن و شمع بانجمن فیض ورود ارزانی داشته تازه روایح خلت و چاشنی حلاوت و ربط اخوت دیگیا دلی و محبت و ادای سخنان دلاویز صداقت شمامه دوی ذوالقه یکجهتی و سامعه گوش برآوازی را عنبر آمود و مشکبار اندود و مجمع سرود گردانیدند ازانشا خسار دوی کنیج اثمار آبدار مطالبست اهتزاز آمد و غنچه دل محبت منزل که آرائش نوبهار یگانگی ست شگفتن آغاز نهاد و حامل صحیفه وداد و قیمه اتحاد با آنکه شیوه پاسداران کنوز رموز باشد در حریم عزت که از غبار وجود معرا و از غش نامحرمان مخدرات راز مصفا بود و دایع رموز مکنونه را که تبلیغ آن حواله بزبان سخن طرازان قابل امانت دارے جواهر دار اسرار شده بود بموقف عرض سانید و بدستور حامل سخنان مودت اساس شد که در بزم ایتلاف و اتحاد گزارش دهد

نامه که بابوالغازیخان نوشته

روایح بوستان حسن عقیدت و اخلاص و شمائم بهارستان یکجهتی و اختصاص اعنی نامه مخالصت نشان صداقت عنوان ابوالغازیخان در حینیکه ابواب بیت المعمور کامیابی و کامرانی بمفاتیح عنایات سبحانی بر چهره آمانی و آمال کشوده و شاهد مطالب و مآرب در مرات حصول جلوه وقوع نموده منظور نظر دقیقه شناس و مطرح اشعه دریافت خاطر قدسی اقتباس گردید شکر که از روی یکجهتی و دولتخواهی زبان خامه عنبرین شمامه مشرح ادای آن ناطق گردیده بود نظر کیمیا اثر رسید انشاء الله تعالی دران ابواب بمرتبه که مقرون بصلاح دولت روزافزون و سلطنت ابد مقرون باشد بندگان درگاه خلافت پناه بسته و گلگون بارگاه فلک اشتباه حسب المکان قضا جریان تقدیم خواهند رسانید گر [illegible] بعضی

نشان عنایت شد مضمون بعد از تقریر برخلان شده اعتماد نموده انچه انشاء السلطنت و شوکت
پناه عالیجاه را نیز در رهباب بمجرد اخلاص ذخایر رسد بشنوند یا باور بگویند پیوسته خاطر دریا مقاطر خورشید
ضیا و ضمیر منیر سپهر اعتبار امتوجه بر استقامت احوال و حصول مامولات جاه و جلال خود دانسته مطالبی ما که
داشته باشند معروض دارند که صورت حصول پذیرفته قبول یابد آفتاب سلطنت و اقبال از افق سعادت
و جلال طالع باد

فتحنامه قلعه قندهار

چون سلطان دارالملک ایجاد و تکوین و شهریار عرصه فسیح الفضای شهود و تعین پیوسته نواب همایون ما را بآئین حضرت خیرالبشر و منبع بعثت
براسود و احمد خاتم النبیین و سید المرسلین و خلاصه الممار والطین که مشکوة چراغ این دولت ابد ضیا و معدن
این گوهر عالم آرا است بمقتضای آیه کریمه و ائیده بجنود لم تروها بسپاه آسمانی و جنود مسعود نهاد مظاهر
و سعادت میفرماید لهذا از بدو جلوس اقدس بر اورنگ سلطنت والا و خلافت کبری که حدیقه همیشه
ایران باب تیغ درخشان با طراوت دارد اکثر اوقات اثمار فتوحات عظمی قبل از شکفتن بآب شمشیر اعلام
نصرت فرجام بار آمده و رؤس اعادی چون میوه های رسیده پیش از جلوه کمیت باد
رفتار در پای افتاده هر کس از تیره روزان را که اراده دامن افشانی برین شمع ابد فروغ
بوده پروانه وار خرمن هستی بآتش نیستی سوخته و نهال زندگی مثمر از خصومت شعار ما تند چنار
از ثمار ممکنات خاطر خود افروخته ببین این حال و مقوی این مقال که در بن وان از کمین خفا
بپیشگاه ظهور رسیده و باعث عبرت نظارگیان گردیده است که والی خذلان توامان هند و ستان
از بار یکه نواب همایون ما ابواب متعلقه قلعه دارالقرار قندهار را بمقالید سیوف جهان کشا باز نمودند
منصرف شده و در فکر تلافی و اندیشه تدارک میبود و قبل ازین نیز اورنگ زیب مظفر رشید و سعد الله خان
اعتماد الدوله را با جمعی کثیر و جمی غفیر و فیلان کوه شکوه بقصد استرداد قندهار فرستاده
بی نیل مقصود و رکمال رسوائی و فضیحت مراجعت نموده بودند دیگر باره بتسخیل نخیال محال
اورنگ زیب سعد الله خان را با کروه انبوه و فیلان کوه شکوه و توپهای اژدر خروش و مبارزان
آهن پوش تعین نمود خود نیز با داراشکوه و لیعهد و سائر اولاد خود بکابل آمده بجان و جنان در
تکاپوی ایلغار شاهی میبود چون بعد از فتنه چنانکه رسوائی جهانیان و انگشت نمای
پیر و جوان شده بلهو و لعب مجددا پختن نان این آرزو ها بآتش تیز مغزی خام و پژوهش

ایشکام و شوار و ناتمام نمود محض خبر آمدن ایشان بکنار آنکه بحر زخار حایل و مشکل قیامت تار بامانت
تخریب بلاد و تنگی معاش و پریشانی عباد میشد بصرورت حکم نافذ این بود که بیکران در جوش داین و سیای بیمانه
در خروش نیامده بود بعد از آنکه تیقن کرد دیدکه آشفته دماغی سعی بی تدبیر مرضی نیست که بسبوئی بتوان
علاج پذیرد و اهل هند و ستان لامحاله بمقتضای جهل مرکب از حالت خود را متنبه خواهد نمود بجمع عساکر
منصوره مقرر فرمودیم که جمعی بیشتر از سپاه لا بسر کردگی فتان بیک برهمائی عنایت الهی و بشوائی
اقبال بیزوال شاهنشاهی بر جناح استعجال بجهت دفع انگروه مخذول روانه شد سپاه لا نیز بلا مراوعساکر
عراق و آذربائیجان و شروان و قراباغ و جورو سعد و دارالمرز قلمرو علی نگر و فارس و کوه گیلویه و کرمان و سایر
عساکر نصرت توامان متعاقب روانه شود الویه دولت و اعلام اقبال نیز از مقر دولت و مستقر خلافت
در حرکت آید انگروه تیره روز بسبب آنکه طول و عرض ممالک محروسه بیکران هر یک از عساکر در فطری از
اقطار آن میباشد و جمعیت ایشان علی الفور در زمانی اندک هر چند در آنجا باب اهتمام کرده شود میسر
نیست بقدر مدتیکه عساکر جمع نمایند حسب المقدور در بردن سپه و جره و انداختن توپ و پورش لشکر بعضو از
حشر سعی نموده او تا رخان و سایر مستحفظان جانفشانی نیز داد جلادت و مردانگی داده بسیاری از القوم تمام
را آواره ظلمت آباد عدم گردانیدند و بعد از اصفای توجه رایات منصوره مانند شام بجوکه از طلیعه صبح عالم
افروز قبل از طلوع نیر ظلمت سوز خرت هستی بعالم نیستی میکشد مجمل آوازه توجه رایات جاه و جلال بنحوی
حدیث نبوی علیه السلام که نصرت بالرعب مسیرة شهر اواره دشت و بال و تکاپوی گشته بنهایت پریشانی
و کمال بدسیانی سالک طریق فرار گردیدند میباید که چون بر مضمون رقیم اشرف مطلع گردند لشکر انه این فتح
مبین بجهات لشکر تقدیم رسانند

نامه فتح که بعد از استیصال داراشکوه نوشته شده

انکه سلطنت پناه فلان بعد از سمات خسروانه غرو امتیاز و شرف افتخار یافته بداند که بر سواد
خوانان رموز صحیفه امکان و تماشائیان عرصه این سرمنزل گرده آخر شبیخان ظاهر ست که چراغی را که دست
حضرت عزت جلشانه برافروخته باشد از زوال و پراکندن پروانه طمینتان که طعمه تیغ فروغ این چراغ اند
از پای نشیند و از گداختن پیه دیده و روغن دل حاسدان گزند نبیند و لامات صافی دولتی
که مصقل حکمت بالغه جناب کبریائی آن نموده باشد هر کس معارضه نماید بر سر انکه از راه نادانی
باخویشتن در مقام برخاش و ستیز آمده باشد

دو نوبت در مقام [illegible] قرار قندهار آمده بود ذیل متصور و بل بدنامی بر جبین احوال خود کشیده
خائب و خاسر چون بخت سیاه خود برگردیده بود بتکلیف خشک مغزی و پریشان دماغی که در دست
بید داد دیگر باره هوس انتقامی نموده رایات شکوه و تجمل خود را که از سائر اولاد بزعم آن بادشاه جسور
دستگاه امتیاز دارد با کثرتی تمام و عدتی مالا کلام و فیلان کوه شعار و توپهای آتش بار بصوب
صوب قندهار فرستاده خائب کلام و طالب نام گردید چون بعد از ارتکاب سخت و خجالتی
چنان در بطن نکته دان غریب و بعید نمود که بفحوای من حبب الی من حبب جلت به الندامة
از کار خود بنگ گردیده دیگر باره در صدد این امر مستبعد در آید فرمان همایون بجمعیت عساکر
منصوره که در اطراف و اکناف ولایات معموره سکنی دارند نشده بود انمعنی را فوز عظیم
شمرده در بردن نقب و حرو سیبه و سائر لوازم قلعه گیری سعی بلیغ نمود و دقیقه فوت
و فروگذاشت ننمودند و چون گوشمال آنقوم نادان که در تیه جهل مرکب خود حیران و
سرگردان مانده اند بر ذمه همت شاهانه فرض عین و عین فرض بود قتلغ بیگ و حاجی
منوچهر را با جمعی از مردان کارزار و غازیان ظفر شعار مقرر فرمودیم که بر سم منقلای بطریق
ایلغار و استعجال روانه شده اطراف آن مخاذیل را بدائره احاطه در آورده در سد طریق و
مسالک ایشان کما ینبغی اهتمام نمایند و مقرر شد که علی قلی خان سپاه زنیز با سائر عساکر که بحر بیست
پرجوش روانه شده اگر به مجرد آوازه لشکر نصرت اثر آن گروه حیرت پژوه فرار بر قرار اختیار ننموده
باشند بمصقل تیغ درخشان زنگ زدای وجود آن ظلمت سرشتان گرداند و رایات نصرت انتظام نیز
تا بلده طیبه بسطام در حرکت آمده آن تیره بختان بدمآل بهوس خیال محال تا رسیدن لشکر خصم افگن
عدو مال ششماه متوالی در بردن سیبه و نقب تعاک ادبار بر فرق اعتبار بکشند و ذوالفقار خان
بیگلربیگی و سائر غازیان ظفر نشان و سخمطان قلعه رفیع البنیان منیع الارکان مهر روزه بر سر
سیبه ایشان ریخته جمعی کثیر و جمی غفیر ازان بیعا قبلان را آواره دیار عدم میگردانیدند تمامت ششماه
که عساکر نصرت مآثر از اطراف و اکناف ولایات ممالک محروسه که بحر بیست بیگلربیگی و دریا بیست
بی عدد پایان بجمعیت نمایند آنقوم پریشان کردار شغول بیکار میبودند بعد از اصفای
خبر [illegible] بجمعیت تمام یورش نموده از طلوع فجر تا زمان استوا

شمع بزم فلک چهارم بر گردن وسط السماء ائره جدال و قتال اشتعال داشت ... بعث هزار نفر از لشکر
مدبران طعمه ثعابین تعب و افاعی تفنگ و نهنگان تیهای آبدار بحر کردار گردیده ناکامی مجلب گردیدند
از رنگ و نام بار و دیار بر طایای تهوائی بسته بشیوه نخست و رسم سابق آواره دشت فرار گشتند
نظر خانخان و قتال بیگ و جمعی از عساکر فیروزی اثر تعاقب آن گروه مخذول نموده جمعی کثیر ازان
بیعاقبتان را طعمه تیغ آبدار و خاکروب سنان اژدرشعار نمودند و ذخیره فیل بدست آورده تعاقب
خدمت را آواره صحاری فرار و ادبار نمودند لله الحمد و المنه که مجدداً فتحی چنین مبین قرین حال اولیای
دولت و دین گردید نوای کوس بلندی قدر والا بمسامع سکنان هفت سپهر گردون رسید چون
برمضمون رقم اشرف مطلع گردد بمژده این فتح مبین سجدات شکر الهی بتقدیم رسانیده بدعای
استدامت دولت تا بدت مواظبت نماید

فتحنامه که بعد از استیصال چغتائی نوشته

سلطنت پناه فلان شفقت شاهانه و مرحمت بینهایت حسبرانه مشمول
و امیدوار و مستظهر و مستمال بوده بداند که از روزیکه رایض قضا توسن دولت را رام نواب همایون
نموده ابواب انجاح مطالب و مآرب بروی آمال ما گشوده پیوسته شاهد مقصود در آغوش
حصول و وصول مقاصد ثمر بشیرس حدیقه ما مولست و از آغاز انتسام صبح دولت و اختر از
روائح روح افزای سلطنت که مشام عالمی از نسیم عنبر شمیم او عنبر آگین و دماغ جهانی از شمائم آن
مشکین سمت همواره گلستان همیشه بهار نصرت از رشحات غمام فیوضات الهی تازه و صفیر
عندلیب فتوحات جاوید با انتشار مضمون بلاغت مشحون و ما النصر الا من عند الله
بلند آوازه است و معاندان این دولت والا مانند معارضان مرآت صافی بشغل افتا
و اعدام خود گرفتار و از مکامن خود در آزار اند در موقعیت که مقالیب سیوف و رخشان غازیان
ظفر نشان بفحوای ان الارض لله یورثها من یشاء من عباده از کشائش ابواب
معلقه قلاع دار القرار قندهار و توابع و لواحق و سایر حصون و قلاع آنحدود
که هریک در متانت و رصانت با قلاع سبع شداد لاف مساهمت و مساوات میزد فراغت
حاصل نموده دار السلطنه هرات مقر رایات جاه و جلال گردید و دولتخواهان و بندگان که با تمهید
توام زاده از اصفای انخیر در فیلبند اندیشه سمات و متحیر گشته بخیال محال و تصور فاسد که

لازم تکلفرمان بمعزنیماشاد و زنگ زیب و لدرشید خود را سعدالله خان و بهادر خان و رستم خان و کنی
و قلیچ خان و بحابت خان و خنجر خان و اقلیجا با عدتی تمام و کثرتی بالاکلام بقصد استرداد دارالقرار
مزبور روانه گردانید و چون در حین ورود الویه دولت و اعلام فتح و نصرت بدارالسلطنه مزبور رسید
باتشار سپاه نصرت پناه فرموده هریک از امرا با سپاه خود مقرر فرمودیم که یکی از ییلاقات
که در جمعیت مردم ایشان توانند نمود رفته بتسمین دواب و آراستگی اسباب خود اشتغال نمایند تا
جمعیت عساکر منصوره آن گروه بی شکوه مانند خیل و باب که بر شهد هجوم آرند احاطه قلعه
دارالقرار مزبور نموده بمحاصره اشتغال نمودند و قلیچ خانزاد با دوازده هزار نفر روانه بست
گردانیدند که بمحاصره قلعه مزبور قیام نمایند و در ایام محاصره که من اول له الی آخره چهار ماه امتداد
داشت در بردن حربه و نقب و سیبه انداختن توپ و تفنگ و لوازم قلعه گیری قیام نموده بذل اهتمام
مینمودند و ایالت پناه محراب خان بیگلربیگی در دارالقرار قندار پای ثبات و قرار فشرده
هر روز جمعی از غازیان نصرت توامان را بر سر انگروه خسران پژوه فرستاده خرمن
حیات آن تیره کوکبان را با آتش تیغ درخشان بباد فنا میداد و بضرب توپهای صاعقه
دوزخ شرار ثعبان آثار که زمین از خروش ایشان در تزلزل و جبال از صدمات شان
در تحول و تبدل بود بمضمون صدق مشحون فاخذتهم الرجفة فاصبحوا فی دارهم جاثمین
در منازل و مضاجع گاه گاه آن المبثوث مشغول خواب بد میگردیدند تا آنکه سپاه نصرت
شعار و لشکر قیامت آثار بسرکردگی قورچی باشی و قولار اقاسی بجمعیت و آراستگی که
خورشید را از کثرت و اژدحام تابیدن بر کره زمین میسر نمیگردید و خود خیره بین از
ملاحظه آن سپاه تبکر این ابیات مشغول بود **مثنوی**

صاحبقران + زمین را سپاه آسمان را سنان + نه آن لشکر و نیزه و تیر بود + جهان نیستانی
پر از شیر بود + بدفع و رفع آن جماعت بعافیت در حرکت آمده مقرر فرمودیم که بسر آنجا
و نظر علیخان سرگروه جنود سعود بوده بر سبیل ایلغار روانه گردند و قبل از ورود سپاه منصور جمعی
از رسیدن تابع بنای غفلت که پا از گلیم احتیاط بیرون نهاده باموال و اسباب رعایا
و مقرر است در اردی نگذارده باشند و تقصیر ایادی تا ملط الیشان تقصیر نمایند و تقرب

آنجناب خان مشارالیه و نظر علیخان مزبور با جمعی از غازیان ظفر توامان نصرت موده عمل نموده ببر سبیل ایلغار روانه
درحوالی کرشک باخجرخان و اله قلیخان و قباد خان که با موازی سه هزار نفر سپاه خت زمین دا در رفته
باغنائم بسیار مراجعت نموده بودند ملاقات نموده بسیلاب حملات مردانه بنای ثبات و قرار القوم
ماخراب و ویران نموده قلیچ خان بعد از وقوع انچنین فتحی مستبین مجال توقف در بست ندیده سالک طریق هزیمت
گردید و امیر آخور باشی و نظر علیخان مانند شعله که پیوسته گلگون خوشخنان از دنبال دخان با وجولان
میساز د قلیچ خان را تا اردوی نکبت اثر او رنگ زیب تعاقب نمودند و بعد از تلاقی فیتین چند دفعه
جمعی از مبارزان دشمن شکار و مردان کارزار علانیه بارد و خیام آن جماعت ریخته بسیاری از ان
قوم بداختر را سالک طریق مقهر گردانیدند و بعد از ورود امرای عظام عساکر نصرت فرجام اورنگ
زیب بگمان آنکه شاید جبر این نقصان تواند نمود رستم خان دکنی و قلیچ خان و سائر امرای خود را که
بمزید جرات امتیاز داشتند با فیلان کوه تمثال باستقبال محاربه مجادله و مقاتله جنود مسعود مقهر
نموده بعد از تلاقی جانبین و تقارب فریقین نسوبه صفوف بهادران صف شکن و دلیران مردافگن
که روز هیجا را بوصل شاهدان رعنا ترجیح میدهند دست جرات از آستین جلادت برآورده بران قوم
بی وجود حمله آور گردیدند و بفحوای صدای انتمای قال عسی ربکم ان یهلک عدوکم و یستخلفکم فی الارض
فینظر کیف تعملون صدای فتح و نصرت از ملهمان غیبی بگوش هوش شنیدند رستم خان
و قلیچ خان و سائر خوانین انگرده مانند خیل زاغ که تاب صدمه شاهین تیز چنگال نیاورده
ببال عجز و انکسار در پرواز آمده براسان ولرزان داخل اردوی اورنگ زیب گردیدند
اورنگ زیب از ملاحظه انحال در غرقاب اندیشه شاست عاقبت و سوء مآل افتاده مخلصی بجز از
شیوه ستوده هندوستان که عبارت از مکر و غدر باشد ندیده باکل اسباب و عساکر خائب و
خاسر دست خواهش از ذیل مطلب کوتاه ساخته بفحوای جاء الحق و زهق الباطل بتاریخ هشتم
شهر رمضان المبارک او آوازه دیار گشتنامی گردید چون بر مضمون رقمه اشرف مطلع
گردد سجدات شکر تقدیم رسانیده نقاره شادی بلند آوازه گرداند

رقیمه بدولتخان در ایام محاصره قندهار نوشته شده

انکه ایالت پناه دولتخان بداند که چون از روز یکه معمار قضا و قدر قلعه ذات بروجه حسن

مینماید ایوب انحصار تو بر تو مقالید سیوف در خشان سپاه جنگجو بازو دست تسلط لشکر قیامت اثر
بر انقوم مدبر و پا در از گردیده بنیان وجود صغیر و کبیر و جوان و پیر از زین سیل بی امان و یران و کاخ جرات
و جسارت پردلان آن فوج باخاک یکسان شد چون اخبار رواندار از شیوه این دو دمان والا
و سلسله معلی ست اقتفار باثار اسلافنا الکرام بر ذمه همت عین فرض و فرض علین میدانیم که
آن ایالت پناه را نیز از کیفیت تسلط قوت قاهره و چیره دستی اقبال زاهره آگاهی فرمائیم اگر گوش
هوش باصغای فرمان واجب الاذعان کشوده قبل از انکه کارش بجورش منجر گشته عساکر
منصوره بفحوای آن جند نا لهم الغالبون تصرف در برروج و بارده قلعه حصار نمایند از در اطاعت
و انقیاد در آید باز از اطاعت پیشگی و خدمت سگالی آن ایالت پناه را با فسر انجاح مطالب و اسعاف
مارب سربلندی بخشیده هرگاه هوای خدمت این آستان خلافت مکان در سر و پرواز معاج
سعادت جاوید در نظر داشته باشند تفویض حکومت محلی از محال ممالک محروسه که صاحب صوبه
آن محسود امثال و اقران بل امرای ایران و هندوستان تواند بود ممتاز و سرفراز فرمائیم و اگر
آرزوی وطن مالوف عنان تاب این عزم صواب باشند با تبعه و تخته شمول عنایات خسروانه
گردیده خصومت انصراف از زانی داریم و در نظر کار آگاهان دانش منش و دوربت اندیشان نیکو رو
و ظاهر و روشن ست که قزلباش ظفر تلاش را از گشته شدن محابا و پروائی نیست و پرچم اعلام
را بر طره مقتول شاهدان چین و تتار و راحه و تار دشمن را بر نگهت نسیم بهار ترجیح میدهند و معهذا
وفور جیوش قاهره و کثرت جنود باهره بمرتبه ایست که حصر آن بر خیال دور اندیشان متعسر و
احاطه تعداد آن بدستیار اعداد لاتیناهی متعذر ست و معدودی چند که بمعاضدت ایشان در
این حدود پیوسته اظهار رادی و دلاوری مینمایند چون نسبت قطره بدریا و ذره بخورشید جهان آرا ست
و شرف فتح قلعه مبارکه ایران در زمان نواب خاقان رضوان مکان و استخلاص آن ملک دلپذیر از
ایادی تصرف رومیان که بکثرت لشکر و عدت سپاه زبانزد جهانیان اند بسامع پیر و جوان آن
رسیده خواهد بود پیداست که این تودهٔ خاک را که میانجی آن چند روزی ثبات و قرار افشرده
و پیش حملات این جیش منصوره که باصدمات امواج بحار و سورش سیلاب بهار دم
مساهمت و لاف مساوات میزند پای ثبات و یارای قرار نیست و عنقریب بعون

عنایت الهی این مشت گل بی نیروی اتشد ستی و خانه برانداز جرات سرشار غازیان نصرت شعار
که بمگی نقد جان بر کف نهاده صد فرمان اندوصدمات توپهای اژدها صولت اثر در مهابت که زمین را
از تصادم ایشان خلل در ارکان و بروج قلعه مانند بروج خروج اخضر در دوان ست از هم ریخته
و پاشیده آفتاب آمال از افق سعادت و اقبال طالع و لامع خواهد گردید یقینکه طرفین
اطاعت و عصیان و وقوع سود و نقصان آن را ملاحظه نموده بروشنائی شمع خرد خود را
بامن عافیت خواهد رهانید که بعد از فوت وقت بمضمون آیه کریمه فلم یک ینفعهم ایمانهم لما رأوا
باسنا تحکم عجز و استغاثه بی ثمر و نفیر ندامت و حسرت بی اثر خواهد بود

کرنبقی سلطان از احکام روم نوشته شده

آنکه چون بفحوای صدق انمائی کلکم راع و کلکم مسئول عن رعیته بر ذمه همت
پادشاهان و الاشان و سلاطین عدالت توامان واجب و لازم و فرض و متحتم ست
که رعایت احوال رعایا و زیردستان و معاضدت و مظاهرت مظلومان نموده چنان
نمایند که بسبب تیقظ و بیداری ایشان رعایا و تجار و مسافرین در مهد امنیت و
راحت غنوده و زرنگ تفرقه از خاطر متردد دین و سالکین سبیل زدوده بفراغ بال
کسب معاش و سرانجام اسباب انتعاش قیام نمایند و چون بعضی از انسان صورتان
ابلیس سیرت پیشه نمایان کشت شیطان سریرت در لباس آدمیت و مردمی پایمال شنیعه کشت و قیام
مینمایند و اندوخته سنوات را بالقد حیات از تجار خریدار که سرشته شیرازه رفاهیت
سکان هر دیار اند میرباید لهذا بر دولت طرفین و رفته فرمانفرمای جانبین که حقیقه
پیرایان آن مال خلائق و مجمل آرایان رضای خلق و خالق اند واجب و لازم ست که اگر بآب خودرائی و
خودسرائی خار بیگانه مردم آزاری از ریاض بیشه بهار مصالحه سر بالا کشد بارده آمد و شد
حیرانديشان آن خار بن افگنده و آن نخل جفا از ریشه برکنند گردد بمین این معاونت حاصل
آمین متمنی انکه مسموع مسامع جاه و جلال میگردد که بعضی از احکام و ولایات متصله بولایات
ممالک محروسه ما از نهاج مستقیم سلوک بیرون نهاده بنسبت برعایا و متردد ین
و نسوبان دولت ابد قرین سالک طریق تعدی میگردند و یکی از جمله آن ماجوج صفتان

که در بدو سد سکندری مصالحه دو دستی طرفین سعی مینمایند فلانست که بر سر جمعی از مسلمانان این رخنه امور ایشان را عرضه یغما و مارا ایشان را آماده منشور آمده و بدین یکشیوه ناپسندیده اکتفا نموده پیوسته سلسله جنبان شرارت و فساد و مهیج مواد بغی و عناد است و منسوبان این دولت محکم بنا بر رعایت مراتب صداقت و خلت و صفا در صدد تلافی و تدارک و نیامده متعرض احوال ایشان نگردند و اگر چنان چه آن مفسد بد اختر نشنیده بگوش رکاب این امر نماید مطمئن آنست که مودی بامور عظیمه گردیده خرنه در حصار استوار مصالحه و مسالمه افتد و بعد از ان تدارک و شوا خواهد بود و مناسب شیمه خیر اندیشی آنکه کارکنان آن دولت علیه آنگروه مخدول را بتنبیهات عظیمه و تهدیدات بلیغه کرده نگذارند که من بعد از رکاب این قسم امور توانند نمود و اگر از ره گذر بعد مدتی انحا ذیل از مستقر سریر سلطنت و تعین شخصی بحمیت تنبیه آن ابلیس سیرتان تعالب خدیعت انجام این امر در مدت متمادی میسر تواند شد بنا بر حصول اتحاد و یگانگی و عدم جدائی و بیگانگی اگر منسوبان این دولت والا نیطایفه را بسزای خود رسانند محمول بر نوع دیگر نخواهند فرمود

رقمی که بجهت امتیاز الویه سیاه نوشته شده از

روز یکه دست قدرت جناب لشکر کش وجود دو سپه ارای هستی و بود بیچا یکدیگر نشتی صنع ازل نشر الویه کینونت و اعلام هستی مرفارق جنود و مکونات و افراد کائنات نموده و شقه رایت فروغ آیت خورشید و ماه را بفرمان نافذ کن از هم کشوده هر صنفی از اصناف این لشکر بیشمار از هم به نشانی ممتاز و هر موجی از انحر بیکران این فوج را بعلامتی سر افراز ساخته شقه لوای عساکر روز بطلای محلول فروغ مهر منیر ملون و اعلام سپاه شب کحلی بمانگلهای کواکب ثابت و سیاره مزین ست طوایف لاله و گل که پیادگان سر جلوه بهار فوج فوج را لباسی جداگانه در بر و پیرایه خاص و رونق افزای حسن منظر ست چون تاشی فرع باصل از واجبات و تابع بودن جزو بکل از مفروضات میباشد لهذا بفحوای ظلیت حضرت رحمان که غمخواری جهانیان یک گل ازان باغ جنت نشانست مقرر فرمودیم که هر یک از بگلر بیگیان و امرای عظام را نشانی ظاهر و علامتی ماهر باشد که بدان در هنگامه هیجا و زمان مقابله احدا که مردان را فصل شگفتن گلهای مطالب و هنگام رسیدن اثمار مآرب ست از هم ممتاز باشد بنا بران شفقت شاهانه شامل حال فلان فلان فرموده علمیکه مطرز بآیات منبات فتح و نصرت ست بآن ایالت پناه شفقت فرموده مصحوب فلان ارسال فرمودیم

وقتیکه بمرز امقیم کتابدار دریالچیکری هندوستان
شده امر زا مقیم کتابدار خاصه شریفه بصنوف توجهات شاهانه والطاف نوازشات
بادشاهانه مفتخر و مباهی و امیدوار یافته بداند که از انجاکه بوارق عنایات ازلی و سوانح لطایف اشراقات
سعادت لم یزلی از بدو وطلوع خورشید جهانبانی و مبدا ظهور کوکب عالمتاب صاحبقرانی چراغ
ابد فروغ ایند دولت والا را از پرتو انوار مشکوة فیها مصباح برافروخته و قلوب اعادی
خفاش طبیعت را پروانه وار بآتش بی امان این شمع فروزان سوخته پیوسته ابواب
کامیابی و عشرت اندوزی به میانجی مانعی بر روی منتسبان این دولت والا باز و دست
اقتدار اولیای دولت مصون از کدورت باثمار حدائق مطالب و مآرب دراز میباشد
و درین ایام سعادت آغاز فرخنده فرجام هوای سیر و شکار ریاض خلد عنوان مازندران
بهشت نشان که از سایر تنزهات ملک فسیح الفضای ایران بل گلشن امکان امتیاز تمام دارد
زاحین و از هر دو اصناف صید و شکار مراد عنان تاب عزیمت والا گشته فضای این حدیقه
همیشه بهار مضرب سراد قات آسمان کردار و مخیم شادروان خورشید انوار گردیده
چون از ترا رنجیکه انواقف مراسم بندگی از خدمت والا و درگاه معلی جدا گشته عریضه مشتمل بر
کیفیت سوانح و وقایع آنحدود و احوال سعادت اشتمال سلطنت و جلالت پناه فلان بدرگاه
فلک اشتباه نفرستاده خاطر دریا مقاطر بضیا نظیر و ضمیر ملکوت ناظر الهام تخمیر متعلق انتظام قواعد
سلطنت و جلالت پناه مومی الیه میباشد اگر آن مقرب الحضرت به زودی رخصت انصراف
حاصل نموده روانه می شده باشد فیها والا اخبار صحت مزاج و حقایق سامی و دوستگانی
جلالت و سلطنت پناه مومی الیه را بتفصیل عرض داشت نموده روانه پایه سریر خلافت مصیر نماید
و در حین مرخص شدن بادشاه والاجاه مومی الیه اظهار نماید که حسب الامر اعلی دو زنجیر فیل
باده نرم رو خوش جلو باد و نفر فیلبانان خواجه سرا طلب شده و بعد از انکه تحصیل نموده
تسلیم نماید همراه بیاورد و مرطالبی که داشته باشد عرض نموده بعز انجاح و شرف استماع
مقرون شناسد رقیم یوزغال محمد بیک اعتماد الدوله
چون قابلیت و استعداد را در جلب آثار انظار و قبولیت و جذب فوائد عوائد

۴۹

عنایت خاصیتی ست که پرتو مهر منیر مقتضای آن گل را در رشاح رنگین و قیمت لعل و یاقوت را صلب کان سنگین مینماید و همین بعینه است که انسان را در زمره امکان و معشر اعیان تاج امتیاز بر سر نهاده رود مقالید حل و عقد امور بکف کفایت و قبضه در ایش میسپارد و نقد قابلیت او گوهر شاهوار است در درکه قطره باران میسان بسته است و عروس حجله نشین نهانی ست که طراز نده پیرایه وجود در انتظارش نشسته در کارخانه امکان تاثیر فاعل بی غایتی ماده قابل تاریست بی پرتو و خیال ایوان رفیع الارکان بی پرتو روان سود است بیسود اگر آئینه قابلیت نباشد صوری مقبول طبع جلوه ظهور نمیماید و اگر مرآت آمادگی واسطه نگردد حسن و قوع شمایل نقاب حجاب از چهره ظهور نمیکشاید غرض عالم از انتمامی عیار کسوت فروغ خورشید و ماه در بر ست و عینک را از بهر صفای طینت رتبه تقدم بر پیش ارباب نظر لهذا فروغ عنایت و انوار تربیت نواب همایون ماکه چون تابش آفتاب عالمتاب عام و اتمش تمام ست بمقتضای النّاس معادن کمعادن الذّهب والفضّة بعضی از بندگان را لعلیت قابلیت مواد و حصول استعداد بر تبه والای قرب سرفراز بیساز د و بایه قدرش را از اکفا و امثال می افراز د و مصداق این کلام مصدق این مرام صورت احوال فلانست که از تاریخچه منظور انظار احسان و مبسط فیوضات بیکران گشته یوما فیوما بل انا فانا بمقناطیس حسن خدمت و اظهار کاردانی و کفایت جذب آثار مرحمت بیشتر از پیشتر مینماید و یکی از جواهر امور کمونه که بکاوش اندیشه آن اخلاص پیشه از معدن خفا و اختفا به پیشگاه ظهور و وقوع جلوه گر دیده معاون طلا و نقره ملک ایرانست که از عهد پاستان الی الآن نشان آن در ین دیار بی عنقا و تالی ملا وجود کیمیای لو د صورت وقوع آن در آئینه احتمال نیز د بشوار ی چهره نمود و عهد زارت و ایا کفایت و لیاقت شعار یه هوی الیه مسمی بجای اسم از کشاد این معما ظاهر گرد ید و آوازه ظهور این امر غریب از حد و در و م تا د بینه فرهنگ رسید و باز امی این خدمت مسگالی و در بست خیالی مومی الیه را مجد دا منظور انظار احسان و الطاف بیپایان فرمود یم رقیمه که در باب طلب مولانا **محمد محسن کاشی** نوشته شده انکه مولانا محمد محسن عنایت بیکران خسر وانه مستعمال بوده بداند که چون پاسداری شکر هر چیزی بازا ی انعام منعم و جوب یقین تحمید و

در حضور اکرام مکرم میباشد چنانچه هر جزئی از اجزاء موجودات و هر فردی از افراد کائنات مرآت
تمامنمای شاهد این مدعا و حجت واضح این تتمه است از وجود دوانم چنین گمزان چون انتساب عالیتاب
سدتش است که سرگرم این آرزو و از ذکر مدام دریابید است که سرگشته این جست و جوست و از
قرار برگردی که از درگاه عنایت کریم مطلق باعطای گوهر گرانبها مذهب حق ائمه اثنا عشر
فرمانروائی انواع بشر که عمده عطایا و زبده مزایای بخشنده عطیات است اختصاص یافته باشند
رعایت انصفی بیتجاوز پیگران لازم و مراعات آن فرض و متحتم است و چنانچه این فرقه والا
وطبقه معلی مشغول الذمه این دین واجب الادا میباشند برواقفان رموز عرفان و عارجان
معارج ایقان نیز در مذهب بنداری و کیش تیقظ و بیداری فرض عین و عین فرض است که
معاضدت حارسان نقود شریعت و حافظان کنوز طریقت گوهر انوار آیین ملت نمایند و لله الحمد و المنة
که نواب کامیاب همایون ما را از آغاز طلوع عظمت و اقبال و امتنان عنفوان ابتهاج ازدهار ستان جاه و جلال پیوسته
بمعاونت و تائید حضرت رحمان و خالق زمین و آسمان مراعات امورین و سلوک مسالک یقین منظور نظر
اصابت اثر میباشد و در نیوقت که لقوت ایمرام و استحصال انیکام سبوالف ایام رجحان دارد مطمح نظر
در مرکز خاطر معلی آنست که کماهی بنماز جماعت که در حقیقت ادای دین و اجبی الشهادات عدل مومنین است
قیام نماید میباید که چون بر مضمون واجب الاذعان اطلاع حاصل نماید از روی امیدواری روانه درگاه جهان
پناه شده تقدیم این امر شریف را که در حقیقت استرضای فرمانروای عوالم و معیشت عمده عبادات
و خلاصه طاعات داند و میکه بحکمت خلعت محمد بیگ اعتماد الدوله نوشته
شده آنکه بجشاننده پیرایه وجود و کسوت پوش آراستگان بزم شهود که فلک از ولباس
اطلس در بر خورشید را ناج فروغ بر سر بمقتضای حکمت شاملة فحوای قدرت کاملة هر فردی از افراد
کائنات دهر هر جزء از جزئیات مکونات را مرات صفات کمال و آئینه پیدائی ذات عدیم المثال خود
نموده و از ذره تا خورشید جهان آرا و از قطره تا دریا انچه شاهد دیده دریافت بینایان رموز
انفس و آفاق که چشم بصیرت شان از کحل الجواهر انش روشنست گردد هیچگی فراخور سرمایه که از
انعام عام آن مفضل منعام مایه اند سرگرم این تکاپودی آرام این جستجویند خورشید را
نعل در آتش که لعل او در کان غنچه را در گلستان جامه رنگ پوشانده و ابر مدرار بهار یرا

پانی تردد از قطره ردن ابله دارست که عریان تنان اغصان اشجار را بلباس رنگارنگ نوروزی رساند و
طهور انیعی وحصول اینده عوی دیار شاهان و شان وخسروان نامدار فرمان که ظل حضرت پروردگار و افتاب
فلک اعتبار اند از سایر افراد کائنات بیشتر تواند بود کظلال را معاکات اشخاص امری لازم و بدیهی
متابعت ذات کاریست متحتم وچنانچه قابلیت مواد و رسانی استعداد و مقتضی طبیعت بخار فیابر
میباشد شایستگی خدمت وخلوص نیت بندگان نیز جالب عطایای خسروان و شان میگردد و فهذا ابنا بر
اخلاص و بندگی و حسن نیت و اختصاص و کاردانی عالیجاه محمد بیگ وزیر دیوان اعلی شمه احسانات شاهانه
و شمه از الطاف بادشاهانه شامل حال فرخنده مال مشار الیه گردیده فلان هر ساله مواد
پنج دست از ابوب پوشیده ثواب همایون ملکه در ایام نظارت بیوتات سرکار خاصه شریفه بانعام مشار الیه شفقت
و مرحمت فرموده بودیم بدستور پیوزارت پناه مومی الیه عنایت فرمودیم مستوفیان عظام رقم این
عطیه را در دفاتر خلود نبت نموده از شائبه تغیر و تبدل مصئون و محروس دانند و صاحب جمعان همایونی
همساله واصل ساخته در عهده شناسند

رقمی که بهمت خلعت مرزا محمد شفیع منجم نوشته

چون نجوم سمای سلطنت و بختیاری و آفتاب جهانتاب فلک عظمت و تاجداری یعنی
بادشاهان آسمان جاه و خسروان کواکب سپاه را که شهاب ثاقب دولت شان در قدر اول فلک اقبالی
و مریخ وار و ماه زاید النور کمال شان در نصف النهار بلند اختریست و رصد بندان فلک دانش
و مجسطی کشایان بوقلمون خاصیت مهر خشان و خورشید تابان بهنیا بند و بنابر آفتاب جهانتاب صدر
نشینان مکارم آئین بوستانی وزارتچه شناسان طالع وقت فرخنده رای سلطانی را با ثواب مختلفه
و پیرایهای سنگینه الفوایح انگشت نمای شاخسار و صاحب اعتبار دارالاشتهار قلمرو نوبهار میسازد
بر ذمت همت حق شناس نیز واجب و لازم است که رعایت حال جمعی که بخرد مثال دیده اخلاص و
بندگی را اضطراب ابرای انتفاع آفتاب جهانتاب وجود وافر الجود نواب همایون مانموده باشند ننمائیم
لهذا در نوبت بنابر شفقت شاهانه درباره ملک المنجمین مرزا محمد شفیع منجم خاصه شریفه ثواب
پوشیده روز تحویل با فاوت پناه مذکور را از ابتدای فلان شفقت فرمودیم

رقم سیورغال طبیبی

چون حکیم علی الاطلاق کائنات معالج امراض مختلفه
و علتهای که اورده دست قدرت این انواع حیوان و عروق و اعصاب

منظور نظر اصابت اثر بوده هر یک از ملتزمان بساط قرب
فرا خور مراتب بخلاع گرانمایه امتیاز و اختصاص یافته اند چون بهمین نشانه یکی اندر آمد بر ور
زمان از انطرف دوران آن دستور مسائل نیست بهم نبیل و ذکر جمیل است بلند درین وقت
بنابر حسن خدمات شایسته و تدبیر بایسته اعتماد الدوله محمد بیگ بالقابه لباس القاب عالی جاه
سعادت آلیه را که چسپان قامت قابلیت اوست طرز بطراز مخلص ملا اشتیاق عهده دفتر مان و کاه
فرمودیم مستوفیان مدار اقام و احکام و فرامین و مناشیر و عنوانات آنها نثبت
و مرقوم سازند و از شائبه تغییر مصئون دانند

دیباچه رقمی بمیرزای وحید الزمانی نوشته

انکه چون تهلل عذب و عنایت و شفقت
و چشمه نثار خوشگوار مکرمت و مرحمت بر عموم لب تشنگان حصول مآرب سبیل
و بر انبات تخم امید کشت زار مطالب گونا گون حاجت مندان کفیل است و پیوسته
زمال آمال را نجا صمد ان ازین ماء معین درنشو و نما و عروق و اغصان آن از
شرب این زلال کوثر مثال زمین پیما و آسمان سا میباشد لهذا رشحی ازین بحر پیمان
و قطره از باران این سحاب نیسان صرف مزرعه امید فلان گردید از تاریخ فلان

دیباچه رقمی

انکه حکیمه علی الاطلاق و والی الولات باستحقاق که انسان عین را در مشیمه
رموز خوان غوامض صحائف اسرار نموده و طائر نور نظر را در بیضه بیضی و قفص شکی
قوت آسمان پروازی نیروی عرش تازی کرامت فرمود چنانچه اجزای حواس ظاهر و باطن
انواع بحیات را از اعتدال مزاج شیرازه بند اتحاد گردیده همچنین اوراق پریشان افراد انسان را
از رشته عدالت پادشاهان دوی الاقتدار صورت التیام و اتحاد بخشید و درین کارگاه
قدرت و کارخانه حکمت مانند او تاریکه بجهت قوام خیام ابدان از عروق و اعصاب درهم بافته
است قماش الامی و ارائی و ملک آرای از رشته احسان سلاطین دنیا و تار احتیاج بندگان
صورت التیام یافته دارا که پادشاه کشور بدن و فرمانفرمای معموره تن ست اگر نسبت فیض
باجزای اعضای فرق و قدم یکسان نباشد احوال رعایای حواس مختل و محروسه کالبد
از دست اندازی لشکر بیگانه امراض و علل مبطل میگردد و اگر فرق ... اینناس که فراش

دولتسرای سلطان دست از کار کشد معاملات تعیش ضایع مختل میشود و از اینجاست که فرمانروا
افاضیت کرامت دقایق یعنی پرورده اند بهوره تمیز بین بندگان صافی نهاد و اخلاص مندان درست
اعتقاد خویش میفهمند و لله الحمد که نواب ما ایدک الله از ابتدای ارتفاع مدارج سلطنت پیوسته
منظور نظر عنایت قرار است که هر یک از بندگان درگه را بقابلیت مواد و کسب استعداد از
آفتاب احسان و سحاب امتنان استفاضت و استفاضه نمایند لهذا فلان را بزیور احسان سربلند

دیباچه رقمی نوشته آنکه خسروان دانشیان و رموز خوانان لوح امکان که در دبستان
عالم آدم الاسماء طلبا بمنصب خلیفگی سرفراز اند بفحوای صدق انمای من عرف نفسه
فقد عرف ربه از این کتاب سماوی رموز استتار اسرار میخوانند و غوامض این اشکالات
را بوجهی میدانند چه خوانای این دفتر حکمت را علما بموز ضروری حضوری هر آینه حضور
معلومات در دیده تحقیق ضروری میباشد از قسمت عدالت بعدیل روح و بنبسط بودن
آن در اعضای کالبد بیک نسبت معلوم ست که احسان و انعام شاهان نظر بحال کمان
و بندگان نیز عام میباشد و از اعتدال مزاج که شاهین میزان صحت ست ظاهر میگردد که
ریاست عامه به نیروی ضعیف نوازی تمام میگردد و از تردد و انفاس که در خواب و بیداری
بر یکقرار ست بیقراری پرستاران سبوق خدمت ملوک معلوم و از جنبش نبض که بسطیر
خوانای این صحیفه قدرست پیوستگی دست امیدواران بدامن دولت سلاطین مفهوم
ازین منشور الآداب آلهی سلوک رئیس نامور من بیدار و از احتیاج سلطان قلوب تردد و انفاس و خجو
پژوهش احوال خدمت سگالان بمرایای ضمائر خسروان هویداست و لله الحمد والمنه که از بدو
جلوس برادورنگ سلطنت و اقبال و ابتدای آنکاه بروساده عظمت و اجلال همگی همت والا همت
مصروف و معطوف برانست که بندگان این درگاه آسمان پیشگاه عموما و بارنگان بزم قرب
خصوص خصوصا از فوائد احسان و انعام محیط و ظل بهره مند گردند لهذا بخاطر شفقت شعار ها نه

دیباچه رقمیکه بهمت وزارت تشخصی نوشته و بارهٔ فلان تعیین فرمودیم
بحکم آنکه از روزیکه در دار العبادات امکان صفوف وجود از خیشجان تقیام بندگی و
سجود از ذعان یکتائی ملک منان باشتغال نموده از طوع بندگی طوق اطاعت برگردن

و از بند عادت عدالت عادل مطلق بران نحو جریان یافته که افراد متکثره انسان را بر شته اطاعت
پادشاه زمان عظیم الشان شیرازه اتحاد بست [illegible] تزدیک گردانند لهذا بر دولت همت پادشاه [illegible]
کامل الصفات لازم که بحسب ترجمات نیکی صیت عدل او [illegible]
که متصف بصفت امانت و دیانت بوده باشند تعیین فرمایند که مهام رعایا به نیروی کاردانی
ایشان منتظم و شمل جمعیت ایشان ملتئم باشد و چون آثار راستی و کاردانی از وجنات احوال
فلان واضح و لائح است شمله از عنایت شاهانه شامل حال [illegible] فرموده

دیباچه رقمی چون حکیم علی الاطلاق که وجود انسان کبیر را که عبارت از عالم اجسام است از اخلاط اربعه
اسطقسات و اعضاء رئیسه موالید و جوارح کائنات ترکیب نموده و وجود و بقا و شامل [illegible]
در مزاج این انسان عظیم الشان بمنزله حرارت غریزی که شیرازه ارتباط اجزای ابدان
[illegible] و بهبود مکونات ملتئم باشد چنانچه فسطاط حرارت غریزی کبد که مدبر امور بدن و طبیب بیماران
[illegible] است از سائر نزدیکان بساط قرب سلطان دل منتشر میباشد همچنین رعایت و مراقبت جمعی از ارباب
کمال که بسوختن دماغ چراغ افروز خانواده حکمت و فضیلت گشته زبانداز طبیعت و مزاج
و نبض شناس شخص تدبیر و علاج شده باشند و بکار خسروان گردون کرباس ملک و [illegible]
ناس اند بر دولت همت قدر شناس واجب و لازم و فرض و متحتم است

دیباچه رقمی فلان بداند که چون هر موهبتی از مواهب جناب کبریا و عطیه از
عطیات خالق ارض و سما را شکری خاص میباشد که بدون ادای آن بدان از عهده [illegible]
شکر گزاری بر آمدن متعسر بل متعذر میباشد چنانچه شکر عارضه زمان عبارت
از انست که بیوسته بحامد حضرت رب العزت رطب اللسان بوده باجرا [illegible] محامد
خالق ظروف و ظروف از زبان جدول صوت و حرف چمن عبودیت را سرسبز و سیراب دارد
و شکر ثروت و غنا آنکه فقراء عاکفین را بجویش از درهم و دینار در دامان خواهش از
خاک مذلت بر دارد و هم چنین شکر عطیه عظمی و نعمت والای سلطنت جهانبانی و بادشاهی

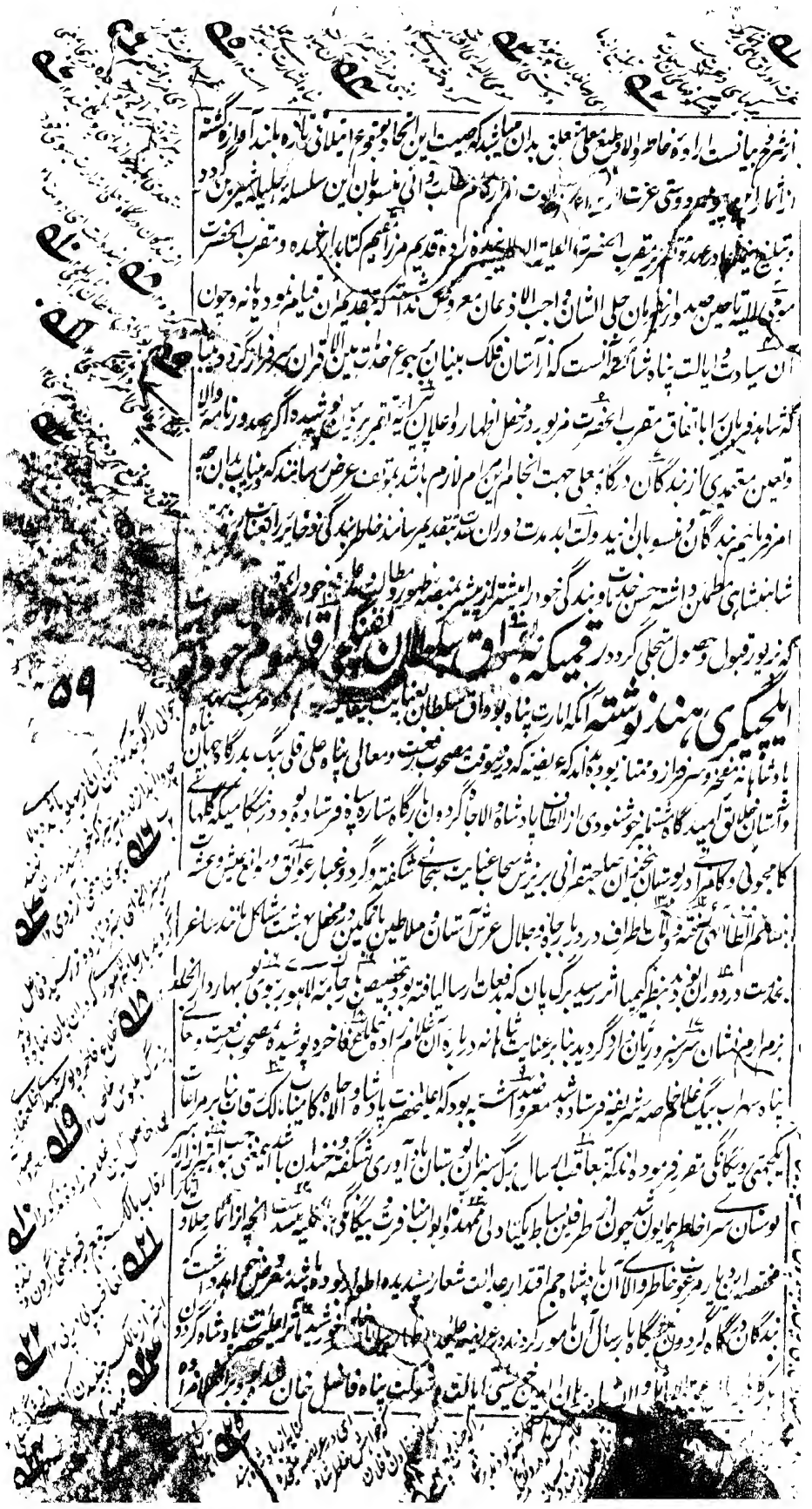

احراز سعادت بندگی می باید که چون خاطر والا و طبع اقدس اعلی متوجه رسیدن اخبار صحت آثار رب
ستوده و صفات کامل التحیات ای حضرت بادشاه والاجاه ستاره سپاه میباشد و آن غلام زاده
نیز همیشه آرزومند درگاه خلائق پناه بود در اوان شرف بندگی مجور شد چون رود رقم اشرف
انصاف حاصل نموده بدوانه شود و توجهات شاهانه مستمال باشد **دیباچه رقمی از انگا**
از روزیکه دستور دیوان کن فکان و مشیر امور دوارزمان منشور فرمانفرمای نواب همایون را بطغرای
غرای جهانبانی موشح ساخته و مفرده نویس دیوان قضا و قدر کامیابی و کامجوئی را که جمع آن عمر و دولم
و خرم العیش مدام است با سلم پرداخته پیوسته مرکوز خاطر والا و مطمح نظر معلی است که جمعی از بندگان
که قامت قابلیت شان بطرز کاردانی و نیکوخدمتی مطرز باشد از اکفاء و امثال آن برگزیده
بین الاقران و الاشباه با رجاع مناصب بلند پایه سربلندی از زانی دارد مصداق اقبال صورت
احوال خجسته مآل فلانست لهذا از ابتدای فلان **رقمی که همت مرسوم حوزه تو**
چون ارض طیبه غلامی و زمین قابل بندگی و خاکساری را خاصیت است که
و بندگان دران خاک مراد برشحات سحاب عنایات بیغایات سرسبز و برومند میگردد لهذا
شمه از شفقت بغایت شاهانه شامل حال و کافل امانی و امال کمترین غلامان آستان دولت نشان گردانیده
مجلس نویس بهشت نشان فرموده از ابتدای فلان **دیباچه رقمی در باب شفقتی**
اقاسی کری بوداق سلطان چون نشان حکمه اندازی ضمیر جهان و علامات
درست اندیشی خاطر اجابت مقرون است که بهمت انتظام اعاظم امور و اتساق کارهای خیر
جمعی را که بصفت کاردانی موصوف بوده با عنف جد و رین آستان ملک پاسبان درگاه خلائق پنا
بخدمات احمده و مناصب بلند سرافراز باشد تعین فرمائیم لهذا شمه از شفقت شاهانه و سر
عنایت بلانهایت بادشاهانه شامل حال و کافل امانی و آمال فلانی فرموده از ابتدای فلان
دیباچه رقمی دیوان یکی کری صفی قلی بیگ نوشته
چون از روزیکه امیر دیوان قدر و قضا و حاکم اطراف الغنان اقبال بن بسالار مشور جهانگشای نواب همایون
طغرای غرای السلطان العادل ظل الله فی الارضین موشح و منقش ساخته و کافه انام را که
مستحقان نعمت و احسان انعام عام عدالت شامله را نواخته پیوسته مکنون خاطر خطیر و مرکوز ضمیر منیر

آفتاب تاثیر آنست که عموم خلائق بفجوای وکلکم راع وکلکم مسئول عن رعیته در ظل عدالت آرامش آفتاب
شدت محبت آسوده دل و مرفه الحال بوده دست تعدی اقویا از گریبان ضعفا کشیده و بساط ظلم و جور
از صفحهٔ روزگار نورزیده باشد و تمشیت این امر مهم و انجام این عزم مصمم موقوف بتعیین شخصی است که
بصفت ستوده و تمیز و دوراندیشی متصف بوده باشد و مصداق اینمقال صورت احوال فلانست کار دانا
و کفیا با صفا انجام خدمت مزبور از وجنات کاردانی او واضح و لائح است لهذا شمهٔ از شفقت شاهانه و عنایت
بادشاهانه شامل کافل آمانی و آمال رفعت و اقبال پناه مزبور فرموده از ابتدا افلان

دیباچه رقمی در صدارت میرزا مهدی بیگ

آنکه چون پیوسته مکنون خاطر خطیر و مرکوز ضمیر خورشید نظیر
آنست که مهر فروزان ملت بیضا و آفتاب جهانتاب شریعت غرا از غبار خلاف و غیم اختلاف
صفی بوده شعشعهٔ این مهر عالم افروز همواره تابان و درخشان باشد و حصول این مامول موقوف
بر آنست که زمام مهام امور شرعیه بکف کفایت و قبضه درایت شخصی گذاشته آید که بصفت
دین داری و پرهیزگاری و محاسبت و صلاح آراسته باشد و مصداق اینمقال صورت احوال فلانست

دیباچه رقمی بسبزوار علی بیگ

آنکه لشکر آرای سپاه دیار شهود و حافظ ثغور کشور وجود
که حاصل اعمار ساکنان ملک هستی بیمن محافظتش از دست انداز تاراج گران فنا مصئون و محروس است
از روز یکه زمام مهام انام را در کف کفایت و قبضه درایت نواب همایون مالک گذاشته مکنون خاطر
والا و مطمح ضمیر معلی آنست که رعایا و برایای ممالک محروسه منعم الحال و منشرح البال بوده بدعاگوی دولت
ابد مقرون قیام نمایند و نیل این مرام و حصول این مقام منوط و مربوط بر آنست که جمعی از بندگان را که
بصفت ضبط و ربط و تنسق و کاردانی موصوف بوده باشند در هر قطری از اقطار تعیین فرمایند که از روی آگاهی
احوال رعایا و سپاه قیام و اقدام نمایند مصداق اینمقال صورت احوال فلانست

دیباچه رقمی آقاسی باشکیری

آنکه برای کسیکه در بوستان تربیت و بهارستان عنایت که از ریزش سحاب کرم ابر مطیر
احسان در چهار فصل سرسبز و ریانست توقف دارد چندین گلهای کام انعام الوان مرام سوسته آماده و مهیا میباشد
و از چوب خشک میوهٔ مقصود مطلب میتراشد خوش نشینان این حدیقه خلد عنوان را وقت خوش که هر برگی را آئینه
تماشای حسن بهاری می بینند و در نگاه خواهش مقتضای آنها دائم باکوره مطلب از شاخسار مامول
می چینند بنابرین خردمندان طالش پژوه پوشیده نیست

این گلستان باشد اسباب حصول تا چه غایت حاصلست لهذا بنابر قدامت خدمت و اعتقاد و اعتماد نواب
همایون بابر فلان رقمیکه میرزا صدرالدین محمد مستوفی الممالک نوشته
آنکه از روزیکه مستوفی دیوان قضا توأمان الممالک رمن تشار فرمانفرمای انام را در مفرده خلود دفتر
دهام نامام نوابکامیاب همایون با ابواب جمع نمود و پژوهش احوال کافه برایا را بخوان افضال و انعام
حواله فرموده پیوسته مرکوز خاطر والا و مطمح ضمیر معلی آنست که جمعی از کارشناسان را که
بزیور راستی و درستی قلمی محلی بوده خدمت ایشان را آیا عن جد بمنصه ظهور رسیده از امثال و
اقران ممتاز و سرفراز فرمائیم لهذا دیباچه رقمی آنکه ناظر بقعه رفیعه سبع شداد
و منظور آمال ایاد عباد از روزیکه سررشته مهام انام و حل و عقد امور کافه خاص و عام را در کف
کفایت و قبضه درایت نواب کامیاب همایون با گذاشته پیوسته همت والا و نیت علیا مصروف و معطوف
برآنست که بقوای ان آخر ری الا المودة فی القربی رعایت و مراقبت جمیکه از سلاله
خاندان طیبین و طاهرین کرده باشند ایشان را بمزید عواطف و عوارف بین الامثال و الاقران
ممتاز و سرفراز فرمائیم دیباچه بمشید خان قولار اقاسی آنکه ظلیت حضرت
آفریدگار و سایگی جناب پروردگار مقتضی آن میباشد که سررشته مهام غلامان و شیرازه امور
بندگان بسبب تعیین جمعی از نیکبختان فدویت شعار که عیار بندگی ایشان بمحک امتحان رسیده
باشد منتظم و ملتئم بوده باشد لهذا از بدو طلوع نیر تابان شاهنشاهی و ظهور خورشید
درخشان جهانبانی و عالم پناهی پیوسته رتق و فتق و نظم و نسق معاملات غلامان
خاصه شریفه بعهده جمعیکه بمزید عنایات شاهانه اختصاص داشته اند مفوض و مرجوع
بوده در نیوقت بنابر حسن خدمات و بندگی فلان دیباچه رقمی
باغور لوخان ایشک اقاسی آنکه چون از روزیکه سحاب مطیر عالمگیر
سلطنت و الا گوهر افشان و آفتاب جهانتاب دولت ابد مدت از افق جهانکشائی و جهانداری
خرد زان و تابانست از ریزش این ابر گوهر بار و تابش این خورشید گردون مدار پیوسته صوفیان
اخلاص نشان و بندگان صادق الاذعان را گلهای مراد چندان از بوستان حصول مدعا سرسبز
و ریان میباشد و سالکان [illegible] پیوسته مثال دولت ابدی الاتصال بدست اعتقاد و

حوت خشک اثمار کام حمیده اندو در ظل ظلیل بفر اقبال و رفاه حال غنود و آرمید لهذا بتحسین خدمات و صنوف جزیل ایادی بر ایشان منت نهاد

دیباچه رقمی بزمان سلطان حاکم بحرین

از روز یکه گوهر آبدار خلافت و بختیاری و دولت افتاب فروغ سلطنت و جهانداری که سحاب عنایت بیغایتش در شبستان سعادت پرورده و صدف میمنت بار آورده زیب افسر اعتبار و فرق تاجوری است نواب همایون ماکشته پیوسته منظور نظر والا و مطمح ضمیر آفتاب نظیر معلا آنست که جمعی از بندگان درگاه خلافت پناه که آفتاب عنایت کامله و عدالت شامله بر ساحت احوال ایشان تافته متصف بصفت عدالت و خوش سلوکی شده باشد ایشان را منظور انظار عنایات فرموده زمام مهام جمعی از عباد الله را که بصفت تشیع و صلاح و سدادی اتصاف داشته باشد در قبضه کفایت و حسن درایت ایشان گذاریم لهذا

دیباچه رقمی چون ذات کامل السجایات نواب همایون ماکه بشمو نسب و جلوه حسب بفحوای صدق انتمای مرج البحرین یلتقیان از سایر سلاطین ذیشان امتیاز تمام دارد و بمقتضای انمعنی گوهر قابلیت خانه زادان صنا خاص نیت و صفای طویت را بفنون انعامات و صنوف نوازشات شائسته آنمیگرداند که خاتم خواتیم حدود و ثغور ممالک نامحصور توانند نمود و صور انعقال از آئینه احوال فلان جلو نمود و پیدائی بود دارد که از نسبت بندگی ابوین و خانه زادبودن چنین مهبط فیوضات انوار عنا گردید مرتبه منظور بودن انظار عنایت رسید لهذا

دیباچه رقمی در نظارت بقعه نجف ازبدو طلوع نیر سلطنت و دوران عدالت که ناظر کارخانه امکان منظور جهانیان و اعنی جناب مقدس حضرت رحمان گلشن وسیع الفضای ایران را که خیر البقاع لقب دارد کل منظم ماهیچه لوای اقبال نواب همایون پیوسته ضیا گرامت فرموده همواره همت والا و جملگی نیت معلی مصر و معطوف بر انست که مساکن اهل الله و منازل سالکان جاده آگاه بمن معماری عنایت شامله چون سرای عقبی ایشان معمور باشد لهذا

دیباچه رقمی در صدارت میرزا ابوالصالح صدر ممالک صدر نشین بساط قرب قاب قوسین او ادنی و راهنمای صراط مستقیم فان انجذبته همی الهادی که وزارت کالیات بفیروغ آفتاب جمالش بکشور مشهود روان و انجم افلاک بهوس پروانگی شمع عمارضش بتیابانه گرداند بزلال کوثر مثال آیات باهرات قرآنی

ارض سموات قلوب اهل مردگان ادیان مختلفه را بنجوای الهدی انزال من السماء و احیا به الارض
بعد موتها احیا فرموده از هر آنی بنبوع حکمتی و چشمه معرفتی سحاق قلوب ارباب عرفان گشوده
و حراست و پاسبانی این گلستان جنت اثمار شریعت اعصمان را بمقتضای حدیث انی تارک فیکم
الثقلین کتاب الله و عترتی حواله بآل اطهار و فرقان مجید که معدن اسرار است نموده و از انجا
نواب کامیاب همایون مانور آن آفتاب پرتو آن چراغ اند دوام و زحراست و محافظت مدینه الاسلام
ملت بیضا و دار الامان شریعت غرا تا ند ماه انور که به نیابت آفتاب جهانتاب عالم افروزی مینماید
بنواب همایون ما تعلق دارد همواره مطمح نظر حق شناس و سطح ضمیر سپهر مثال اقتباس است
که دار الملک شرع انور و دین مطهر از دست اندازی مخالفت و نافرمانی مصون و محروس باشد و
تحصیل انمیدها و حصول این متمنی موقوف بر آنست که جمعی از متدینان شریعت شعار را که نهاد
وجودشان ازان و دوده دالا منشعب بوده از آب و هوای بقعه شریعت پرور نشو و نما یافته آثار
کاردانی و حقیقت شناسی ایشان در ین دولت ابد مدت بمحک امتحان رسیده جهت ضبط
قوانین شریعت غرا و ملت بیضا تعین فرمائیم که به نیروی قوت خدا شناسی همگی اوقات خود را
وقف پذیرائی امور فیصل مهام نموده یک دو دیده نمایند مصداق انیمقال صورتحال خلاصت
بمیرزا محمد محسن طبیب خاصه شریفه حکیم حاکم علی الاطلاق پادشاه و دانا باد
که هر بر گی را صدف گوهر خاصیتی و هر شاخی را شارع قافله کیفیتی ساخته پرده ها دیده بینا را جهت
پاکی چشم رشته آب تطهیر نموده و ابهای چشم بینندگان را از هفت پرده پالوده بسبابه حکمت کامله
و محبن علوم شامله اعتدال مزاج عالم کبیر را در ایجاد و تکوین انسان عالم صغیر ست دیده این نوع
گرامی را از سائر انواع موجودات و اصناف کائنات بتاج امتیاز متوج ساخته و بمژده جانبخش و نفخت
فیه من روحی نواخته این اجزای پریشان کتاب صنعت را شیرازه تالیف از رشته حکمت عملی بلایق
ذیشان نموده و ابواب گلزار آسائش همیشه بهار تمدن را بر چهره ایشان گشوده و از نست که خواقین
صاحب تمکین سلاطین حقیقت بین بشکرانه این موهبت عظمی پیوسته بنوشد اروی عنایت کامله
سمد المزاج احتیاج کافه انام منمایند و دخط صحت اعتقاد و اخلاص نشان بذل جهد منفر مایند و
بحمد الله و المنه که نواب همایون ما از آغاز طلوع تا شیر خجسته دولت و تنفس انفاس عیسوی

خواص مسند سلطنت بر بالش کبریا عنایت از الهٔ سموم هموم از قلوب خاص و عوام مینماید و زین قانون حکمت

پیوسته بلاحظهٔ لمحة الساعة الطاف و احسان منیفر مایند لهذا دیباچهٔ رقم جلوس ثانی و تغییر لقب اسم شاهی

آنکه فلان بتوجهات شاهانه سرفراز گشته بداند که چون سنت سنیه طریقه مرضیه سلاطین جم آئین این سلسله آن بوده که در حین جلوس اورنگ سلطنت الاوا بر چار بالش خلافت کبری که در حقیقت نور روز فیروز فر عالمیان و بهار عالم افروز پیروجوان است لباس نام تامی و اسم سامی را مانند خرقت نوروزی تجدید میفرموده اند و اینمعنی در خاطر والا ضمیر منیر آسمان سا مرکوز بود تا درین هنگام که آفتاب جهانتاب ببرج حمل تحویل نموده ابواب شگفتگی و انبساط بر روی خلوت نشینان اکنان و اکمام کشوده زمین و آسمان شگفته و خندان و ایام اعتدال بهار پیروجوانست و معهذا قران السعدین نیز اتفاق افتاده این اراده مانند اثمار و ازهار که بتدریج قدم بحدائق برفروز ظهور گذارند جلوه و قوع نموده پیرایهٔ نام نامی بطراز سلیمانی طرز گردیده و روش منابر و جوه و نقود بنام نامی زیب بها یافت و رسانیدن این نوید جانفزا بعهدهٔ اهتمام فلان شد

و دیباچه که بر صور عبد الرحمن فارسی نوشته شد اصطرلاب دیدهٔ بینا که سیج

عنکبوتی خطوط شعاعیش شباک طائر آسمان پرواز سرین و ام راه گیر ارتفاع نیرین ست از ازغوغای صدای کرخفی صورتهای این کاخ صورنگار که بنوای سبوح قدوس در رقص اند در ثقبهٔ تواری حیرت خزنده و مزدمک جهان نوروش که در میدان مسابقت عرش تاز میباشد مانند فرس اصطرلاب زمین گیر گردیده ام دماغ که بداهت توام زادان ابکار افکار شد ملکه بود از زادن یم مضمونیکه قابل تحریر صحیفه ثنا گستری تواند بود دستهٔ دان السن تقل و شهپر پرواز قفس زادگان بافی البال بود چون عضادهٔ اصطرلاب لگن شست فرس طبع جواد در میدان فصیح بیانی از دهشت ادای حمد یزدان نیخد فروز خورشید و ماه عقل دخرد را در شکستان جهل مرکب نبود گرم شب افروز عقل بلند خرام را بر فراز کرسی خیال باین در از دستی نیچه و اقتدار از چیدن کلهای ثنا که شایسته سزاوار سخن کتاب باشد کوتاه دلی قوت و مردم دیده بمقیاس آسمان پیمای اندیشه چون لقمهٔ بلعنه محصور بخواب گران جهانپهلوی نگاه حیرت پیرای اعظم را در مقام فرد علت ذات انجنب از پهلو نشینی ذات الکرسی عاجز و ماکیان آسمان آشیان دیباچهٔ انجم بلند پروازی از

صدای رعد طنطنه عظمت جلال حی لایزال فاسد باطلمت جوار اگر مر شجراع کمر کیانی چون چون زلوع کاذب

بانگ اعتبار و غدر را از شرم احتجاب بکار برد غیبت چنین شرمناک غرق زیر پرده نمانی

جلال قوی جمال که قماش پایی اندازیانش گوشه کرسیان بال پرست چون جلال راس الغول

باسر گردانی همکجا و مغز خرد که پرکار و در فن دقیقه یابی بر ربایند گان قصب السبق مسلم الثبوتی سوار است

در بازار سودای این شاهد یوسف جمال چون ستار سیگساران تنگ حوصله کاماده است خورشید

سر غرور کاویش را از شب کلاه اطلس گلدوز فلک تنگ برجامه زربفت فراخ دامن فروغش

بطانه سطح ظاهر کرده خاک بدقماش تنگست ربع مسکون را بدیده بیر حشمی استغنا در قبضه تصرف

اسکندر رود ارا چون خشت قمار در دست قمار باز باخته می بیند و گلهای گلشن شهر را که از آب خود میراث

بدامن افشانی بی نیازی از بار بخشد بدست خواهش نمی چیند در مجلس بار و در بار عرض نیاز و گفتار

بحرانکه سیلین نورانی مرغ خاک مذلت مالد حرفی بر لب نمی آرد و از مهابت قهرمان قدرت مجال

سر بالا کردن ندارد قهقه خندههیچ که در حقیقت صدای سفید مهره آفتاب گیهان نورد ست چون ناله دری

پنبه آگنی از لب نمی آید و کف انحضیب از بیم آنکه در اثنای ادای حمد و توقع تحسین بحرمه درد

سعی رنگین ماخوذ گردد حنا از دست نمیکاهد شیر گردون از شرم زیر حون

کاسب عوا پیوسته در هر سر و دشنه گان کو اعجب انجم را که بالانشینان بزم بر تری اند

چیره دستی حسن شوق ازل چون مجره سر در زیر دارد در هر گاه زمینیان و آسمانیان را ان

دهشت سواد محدث سگالی و صعوبت راه حصول خصت ضعیف نالی دست دول از کار

رفته قوه دول از آتش حرمان این شغل دشوار تفته باشد در خیال من قاصر بیان که در حجره مدرسه

تحصیل کمال و مکتب ترقی و انتقال فضل ایجد نوآموزیم هنوز بر زبان و در بیان ناروانی طبع خرقه

روانست اگر کرسی که عقد گوهر سخن میدارد و به زبان مسطر که اقدام حور عین خامه آن را میشمارد

چگونه بر آید ثنای خالق انس جان برایم و محض انکه عرض سخن را بسر و زر دیده خراش

دگلگونه نبود کاره تو انم آراست در دبستان جوستای مرصعه خوانی ما بطوق چون نا

واداب انی انکه آسمان دریای ژرف بافواه واسعه نون وات و یوب قلم نه پیمایم و زمین

محیط بی انتها که موجش بساحل نرسیده فرسوده شناست خوض عام را با لغت

خاتم رسل و مقصود کل و اطهبت اطهار آنسر و مختار خصوصا امیر المومنین و امام المتقین و یعسوب الدین و قاتل
للمشرکین و قامع الکافرین صلوات الله علیه و علیهم اجمعین الی یوم الدین نسل جویم و با قدام عقد رنگ
راه اطناب نپویم و بعد بر ضمیر منیر رصد بندان ملک دانش و محسطی کشایان سپهر بینش مخفی مستور
که صویحان مجلس آسنه عبد الرحمان ادریست دکشاد و حل و عقد و نسبط و قبض سر احکم بنای امکان
و قصر مربع اساس آخشیجان نبا بر اذعان پسندیدگان و پسند شکل پسندان خلق تمام میباشد اگر زمانی
احیا از چاهسار عدم بدلوش که بر چرخ افلاک بسته بری آید و گرهی که از کرند چشم بدین انگاری افتد
بناخن سبر بش کر آویزه این مسئل ست مبکشاید بشت پسند کو اکب که دران مجمر ست دفع اصابت
عین الکمال میشود و بغبان داری ممسک الاعنه اش تو سن مراد چون اسپ خوش عنان بکام
هر کس میدود و تمنایش پاسبان گنج مطالب و کلب شب زنده دارش حارس مآرب کشیدن
دامن وصل گران بها در کف گفه میز انش نهاده و سنبله اش بدهقان این کشت زار خرمن خرمن
حاصل داده طالع مردمان را از و تاثیر نقش او و تا بحاصل نه باشمار د تاثیرات این موثرات رنگ بای از
چهره آئینه مراد زائل ست لهذا با وجود قصور باع از نیل اوج این ابقاع در سگالش این مرام داران
اجتهاد بر میان استوار و طلب توفیق از محول لیل و نهار نمایند که مشاطگی ضیعه و سن با بینکه دلخواه
دیده وران مشکل پسند باشد نماید و بناخن بیان گره از طره مشکلات شاهد اینده عا کشاید و هو المیسر لکل
تا مول و مزین کل مطلوب بزینة الحصول و دیباچه که بر سمه الخط قرآن نوشته
الحمد لله الذی جعل للخط فی کل خطة خطا و افرا و خلقه
جمیع ثابت ست برای خدائیکه گردانید برای خط در هر زمین بهره بسیار و آفرید برای او
فی الاوطان الکرام ریسه و الصحف مجاورا و مسافرا و صیره
در وطنهای کبار بها و خطوط همسایه ای تقدم و سفر کننده گردانید او را
منظورا لعیون الاعیان حین ما کان ناظرا و عیه +
پسندیده برای چشمهای سرداران وقتیکه شد بیننده آن خط و پر کرد او را
عباب تیاره متلاطما و زاخرا اوجب له من دیوان العطایا
دریای هموم الخط را در حالیکه طپانچه زن و لبالب ست و واجب کرد برای آن خط از گنجهای جود و بخشش

مواجبا ومرسوما وانبت وردود مواردها لسانا مذوقا ومشموما

ورویانند گلهای میوهها بامهای آن مزه دار وبو دار

اذا تکلم وبلغ فی تکلمه غایة المقصود واذا سکت صمت و

هرگاه که کلام کرد وکلام کرد رسید در گفتار خود نهایت نهایت را و هرگاه که خاموش شد خاموش شد و

من صمت نجا حرکات مستحرکاته من اثبته ازالعشق مخفیة

هرکه خموشید نجات یافت جنبشهای حرکت کننده آن از جنبش عشق پنهان

من عیون الاغیار والمعنی العرب یان فی لباس استاره

از چشمهای اغیار ومعنی برهنه در لباس پرده های

الکلیلة محجوبة من رؤیة ذوی الابصار حبذا من صارمت افحم متصاقع

سیاه پوشیده از دیدن صاحب بینائی ها زهی خاموش کرد بلغای

الخطباء بلسانه ناطقا وتبارک الله من ناطق عجز بسیره ومخجل من کان فی

خطیبان را بزبان خود درحالیکه گویاست وزهی گویا که عاجز کرد بسیره خود آنرا دست وپا سفید آنکس که بود در

مضمار البیان سابقا علمه الله بالقلم عند کونه قاریا للا یحسن قالا

میدان بیان پیشی کننده آموخت آنرا خدا به قلم از وقت بودن او نخواننده وبرای افزایش انچه

یعلمه الانسان اصل ورسم له من البیان ما قصر عن نیله باع اذراک الاول والاخر

نمیدانست آنرا فضلا ونقش کرد بر آن از بیان انچه کوتاه شد از یافتن آن دست دریافت متاخرین

والاوایل صار بریدا لاحذان ومخزنا لرموزات القرآن یسجد له

وبتقدیم شد قاصد دستان وجای خزانه برای اشارات قرآن مجید وسجده میکنند برای آن

انظار الابیة الجبارة ویذل له شوارد المعانی الطائحة سبحان الله

نظرها عاجز کننده سرکش وفرود می آیند برای آن وحشیان معانی سرکش

جلیل بر ایشان یعنی وغلطان را در حلقه صحبت وجوه زهر وجنبیان این ابر دونه

گلهای سرخ خالی بیشتری طلعتان را در حدقه چشم دیده وران این رنگ بوسکه صوت

زرد در سکه خانه اعتبار از و تمام ولای کلام سماوی را از مرصع کاری احسن نظام سطور

دار الضرب نقاد فرمان تن بطعن و ضرب تنگ سندان سپرده و انتقاد الفاظ و اداى كلمه شهادت
بسخت روئى پاى ثبات فشرده گاهى در دولتسراى فرمان شاهان گردد جهان اگر خندد و گاهى
خرابه قريه شكسته بسته حاجتمندان خزيده هم در كوى غربيات نونهالان ارونزار و پاشكسته وهم در انطباع
طبعهاى جريده دولتمندان بمسند نسخ فروتنى و تعليق علاقه خودنماى درست نشسته طرهٔ لامش را
جابر بعتبان فرنگست و مرغوله نوشش را چون ماهى ذوالنون جادريسان و سياى زنگ سواد كشور علم
و محرمان شهرستان دانائى باد معمور و رازهاى نهان و آشكار در پردهٔ تهنمائى او مشهورست
در بوستان بخيران فرقان نفشه امش در لباس ريحان بوى اعجاز فرو ريخته و در تعليم ابجد و تدريس الف افلاطون
و ارسطو حكمت مبدا و معاد آموخته در هنگام زادن از مادر چون مسيح افصح سخن سر اگر ديده و
گوهرهاى معانى شنيدنى براى ترجمان شنيدن در رشته بيان كشيده در باغ ادب صاحب منصب هزارى
عيشش بعد از احدى الف نشسته و در محفل شاهيش چون شين و هاء زنده و نامدار بهم پيوسته بحكم كمال
اربعه امهات اطفال كه از ضرب و نتيجه ترتيب اباى سبعه علوى حاصل شد و بحروف تهجى موسوم ست چون دايه مهربان در آغوش كشيد و در خلوت يگانگى و اتحاد كه جداى
بيگانه تهجى موسوم ست چون دايه مهربان در آغوش كشيد و در خلوت يگانگى و اتحاد كه جداى
پيوسته محرومانه بر در و چشم حسرت بيگانگى نامحرمانه بر منظر ست ثانى اثنين الفاظ گرديده چون سيوه هاى
ترش و شيرين مزه مرمعانى مكروه و مرغوبش وجه ديدهٔ بينائى را چشم بند و جراحت دلرا نمكخند
و الفاظ فوقانى حروف منقوطه اش چون گره بر گوشهٔ ابروى خوبان دلخواه و دعا گر پسند هم
در صورت ليلى و مجنون جلوه ظهور نما و هم در پردهٔ ستر ليل ظلمانى و دورى نغمه سراى دلهاى
بسته را چون قفل ابجد از دو كشاد و ابيات بيد رو بندش مخازن جواهر مراد عجميان
حروف معجمه اش ترجمان عرب و عجم و مهمانش چون لات و منات مسجود مردمان ديدهٔ بينى آدم
اگر وال دلالتش نشيب خم نساختى حاجيان معارج مضامين فرانى را صعود بر مصاعد ادراك
اين ميسر نبود اگر ذدانه سنبس كليد كشاد و نگشتى كليد واز زبان گويندگان راه گفتگو بر روى آشنا و
بيگانه نكشودى پيوند ايشان چون عهد دست اندايشان سر شته بر هم بسته و نقش تاج و دولت سياه
گر بر زر سر گرد بيجا نشسته گاهى چو خال كاكل دلبران سر بمشك شيدن بداه و زبانى با خوبرويان
توبه نامه گناه كسته مكتوبات سر لوح فرانى قرلباش بصرف تلاش گيبى فتحه

مقارن و سپاه سیاه پوش عباسی لوری معرکه تهلاف و پیر پرزه ناصر و معاون

چشمه ها حروف عین آن خط و بیدان سبقت بگردن پیچیدن و منعکس گردن لهانند الف هزاران در یک نقطه با که یکصد و اصد هزار

با قلتمش و اجیاد جیادی تنگ او ساط افحاذی میم امتیاز پیرله و التمس

با استقرار و اطمینان دیده شده و گردنهای سپان آنخط کاف صحاب باشد و میان آنها بهم امتیاز سفیده شده ای گیران ممتاز

مراکب طویل الاعناق الفاقی سپاه حروف الچیره اعلام فتح سلاطین کبی سر بلند

و اسپان از گردن الفهای آنخط و میان جزف مانند نیزه های فتح پادشاهان سر بلند

و حلقه دوایری عرض سطور طولنده طرف طریف حروف اوزره کمند حلقه لرنه مانند

حلقه دایره های آنخط در پهنای سطرهای دراز بر معشوقان نادر حروف مانند کمند با حلقها

ها هدایتی گوزاچوب هزاره یا خمش تا آخر کار الهی منظور آتیمش و صحیفه عاقبت

های هدایت آن چشم کشاده هر طرف دیده تا آخر کار الله او پسند گرده و خط عاقبت

بحر الله والدولتی مهر وار حصول و قبول ختمته تیمش خمیس جیش عالم استانی

تحریر تنون آو دارنده مهر حصول و قبول باتهم سین پنج لشکر عالم گیری

و غرمه حیانانی سی ربع مسکونی فتح ایدن جنات ثمانیه گبی سکر بلوک اتوب ابجد

بسیار نوعهای آنخط ربع مسکون افتتح کرده مانند هشت بهشت شهر گذشته ابجد را

سروا ایدوب اعداد لاتناهای لشکر تنگ تحت تصرفته کتورش و مضامین فرامین

سروار کرده عددهای بیشمار لشکر را در زیر تصرف آورده و مضمونهای فرمانهای

والای فرقانی کی گوگده ایگن دوارونک شانیه آتیمش پرده تیورمش قواعد صوالطی

بلند سر آسمانی را که در آسمان بوده است آنها باشان فرود آمده زمین را رسانید آنخط

یکیه تنظیم منضبوط و قلوب احادی افرادی بر هر لرنه متعلق و مربوط سر مه سلیمانی

یک افراد او یک یک همه

سندن چشم سواد روشن و آب نهانی ظلمات یدن خدایقه بقای خضر سبز پوش معانی گشن

دور مداتی ندات اعتکار گیی مقصود بیرون و دابری دلربا بالقده مچشم نرگس چشم بتان تولشاق
حقتنک رعایت آیدب مجارح سه الهی دوالان خانه آری برآولان حریف
جامه وجود کینده بیرکو گلگده یا تمشلر و سماع ستماینده اوچر چشم شاق چابنده
درپس جابنه هستی دریک پیراهن خوابیده اندو درسماع شونوندگان در وقت وزدیدن ازراه
استماع کوچه مندان داخل اولوب کندوزلرن شمار سپاهنه قامشلر تشدیدی
نشنیدن داخل شده بسیار روز در شمار سپاه آمیخت اندای آن دوا ترا آن تشدید
که خرطنبور گیی حامل بارگران غنه دور سپاهی زنی گیی که مرکب گریوه
که مانند خرطنبور بردارنده بارگران غنه سرودست مانند زین آن سپاهی که مرکب آن درشته
سقوطده سقط اولمش اولمله ازغالرنه باغلمشلر و آشباع مدات ایله قزات
افتادن هلاک شدن باشد یا پشتها بسته انار یا دراز نمودن مدات
مصافنده الفات واجبه علملر باغلمشلر موائد غذای روحانی سماع اتدیلر
در مصاف قرارت الفهای ضروریه تیره های خوش آمده اند خوانهای طعام روحانی انخط ازمدات
چکلمش وظروف دوائری صف صف خوان سطور دورلمش عین قنان چشم صاد وسی
کشیده شده وطرف های دایره های انخط قطار قطار در خوان سطر با آراسته چشم شوخ چشم صاد انخط
دلبر بالقده پرنیاز اده ورو قلوب صیاد نه لرن چشم بصیر تنده قدر و ابلوی طریقنده
در دلربائی پرناز است و بادلهای شکاریان در چشم بینائی در طریق قدر دانی همزادای و قدر دانی
همزاد وصاحب سواد که مردم دیده سی محک عیار حسن خطوط اولمش خطی
برابر دلهای صیاد آنست و صاحب قوت خواندن که مردم دیده او یعنی صاحب سواد کسوتی خالصه خطاسندی
سیاه پوشن ار حکایتی تنگ تعبیری کورو و بو خواب پریشان انخط اول حکایت
سیاه پوشان حکایتی آنرا معبر می بیندای آنصاحب سواد و این خواب پریشان انخط انحکایت را
مجهول انخاتمه والعنوانه بورز اللهم سواحی حمدک آمین من آن شکر
کندای و نهای المعلوم نسبت اعنی کلام نفسی تعبیر میکنند بحمدای باطراف
طی کنم از ایک پاهای قلم و باسیم زبان او دکاندست

بسوط اقدام القلم وتكون بلسانها الكتابة مخصصا لبعض من تلك +

احاطه کند بهر آن بعضی اندک از این نعمتها بحبس از ناکرده زهم کن برمن از

اللهم اعف عنا وارحم علينا من الاثمان يعتبر من اعتبار هذا الشان

آمرزش بفضل از نعمت شهای این کار و در و دبر نبی تو باد

وصل على نبيك هادي الانس والجان وعلى آله واصحابه الذين

گر رهنمای انسان و پریان ست و بر اولاد و یاران او آنانکه دوستی آنها برای

والمارهم للعباد خط الامان خصوصا على اخيه وابن عمه وقاضي دينه

بندگان ست خط حصار پناه خاص بر برادر او پسر برادر و پدر او ادا کننده قرض آنحضرت

وخصوصا على امير المؤمنين وامام المتقين ويعسوب الدين

و روشنی چشم حضرت سردار مومنان و پیشوای پرهیزکاران و رئیس دین

عليه الصلوة والسلام

بران درود و سلام باد

اکنون معروض رای رزین و ضمیر منیر دوربین بینایان میگرداند که از چهار صنفه وجودات

اربعه که عبارت از وجود فی نفسه و ذهنی و لفظی و خطی بوده باشد صنفه وجود خطی را صورت

دوام کتابه فرق و رواق و حکایت نقاد ثبات و ورود هان بطاق ست آینک حال گذشتگان

را بعد از انکه اشخاص شان نوتیای دیده اعتبار و خاک شان باریگاه کودکان حوادث لیل و نهار

شده بدنباله داران این قافله که در حقیقت بمقتضای فرد هر کس زنفا آمده و پیش رفتنی است +

این قافله چون سبحه پیش ندارد + پیش آینک طائفه دیگر اند خاطر خط نیست که مرد خان

سبک پرواز وجود الفاظ را که مانند جستن سرزده در خشیدن برق رود گذار و کم بقا اند

در وام قید و ضبط بداورده تازه روی باگونا گونی نهای نظر بینندگان درمی آرند و از ذهن

بر ان تا تحصیل و بیان گونا گون سخنان را چون شکار چرکه فوج فوج و صف صف

مناسب مذاق کامرانی هر کس نگاه میدارد و از انجمله پرنیان ادبی اخجسته سرانامه که عقل

دیدنش حیران سازد کلام غیر نظام جناب مقدس کبریاست که موجد احسان آن دریای بیپایان

۷۳

چون کوهرهای خاطرش ... دامان استحقاق ... بنیوایان کوی امکان ریخت
پس سیاران این بوستان و بلبلان این گلستان را آگاهی ... راه
او صعب و رونا چار و صرف نقد عمر عزیز در تحصیل آن لازم و در کار ست جرگونه
جهت اخوان روحانی و یاران روحانی در تنقیح و تلخیص ان بذل جهد نمود و دیباچه که
بر رساله علم صرف نوشته اند بسم الله و بالله و الحمد لله بانی بنای والای سخن را
شاه و ستائش درخور ست که بدو شت ازین بناکه عبارت از کاف و نونست سفرنش افلاک و
مرزبم خاک و سعدش جهات ورواشش ثوابت و سیارات را ساخته قبث تو بر تو کرا ت را
بید دکاری عمد واسطوانات برعرش برین افراخته فکر جمیلش جان در تن سخن کرده و فکرش
خواب از دیده بیداران سرور کریبان الفاظ و کلمات برده در بزم لطفش بهدم زادگان
اسما و افعال بعضی ستة تانواز و بعضی رباعی خوان و کلام و کلمات در بزمگاه او فاده و
محافل اندیشه خیالی باصوال مخمس در قص و جولانند حرف مدغم درین محفل انبساط چو
بهلوی انشاط بهم کت شده بخیال وصال دادم در آغوش همبستر خزیده و معانی رنگین بر فاقت
الفاظ محرم بانجا نه زلف شاهد منظور و منشور گردیده الف که باستقامت علم و انگشت نماست
و رکعبه کوش عزانوی سکون و حرکت ... از زمانی را سله سعی دل پرازخ نست افعال را بجای افعال
در نگاپری طلب معلوم و نبوون در مقام دوای بالم و نانی گفتگو محکوم به و مجزوم ست حروف تهجی در
بوستان حمدش بعضی چون بلبل گرم صفیر و ... لالان ... چون گل در تحمیر
مجهورت را طنطنه و لاتهمز را زیان در سرمه مداد خوابانیده و ... علت را اطعام لاتعلموا
برخاک مذلت نشانیده عین را از زیروی بنای چشمه امید پیوسته از جدا ول زبان
در فوران و نون چون ماهی برخشک افتاده در شباک خیاشیم طپان ست ،
این سوداگران ظلمات دوات را که بضاعت آب حیات ست هر چند برمرکب باد
جولانی زبان جلوه شرار در خش ست لیکن در محفل خطاط بگیم بیت الفاقد
گر نقصی نی نرسد تا نقش امت بخش ست سبحان الله بالعجب میوه کامد
گاهی از شاخ بید تا بلباس کند گیرد پوشد و گاهی بافنای وجود خویش در

عینه اسد الله الغالب مظهر اللجب و مفرق الکتائب لو را مدد الا عظم السر الاکتم و برهان الله الدائم
و آله الطیبین و الطاهرین اما بعد چنین گوید راقم حروف پریشان اوراق حجت
محمد طاهر وحید الشریف که چون علم صرف مبدء علوم و مشتمله قواعد و رسوم ملکه نهای هر علمی
و دوربا حنایای فرقانی بارباب آن مؤیدست الهذا پیشینیان که اهتمام و رهمام آن بیش و حیاد عزم
شان در سیاق تحقیق و فحص بیش بوده معاون اینپیه از تشگافته و گوهرهای گرانبهای رمنور یافته
درین علم شریف تصانیف معتبره ساخته و عرصه انزا از عبار تفرقه و تشویش پرداخته اند لیکن
محصلان این عهد نبا بر اشتغال علوم عقلیه از توجه این علم شریف غفلت حاصل و شاهد این فن
از حلیه رواج عاطل گشته عفت الدیار محلها و مقامها و با وجود آن بعضی را نیز از راه صعوبت مسالک
و دور عوبت مناهج از تقای شوق آن دشوار و بنجهیت این متاع گرامی کم خریدار ست
چون در یوقت بعضی از خلان و اصحاب ایمان را که حسن اعتقاد با بین غریب دیار در دانش
بود و داعی دریافت بران داشت که دوشیزگان این فن که در استار نقاب عربی از دیده نامحرمان
پنهان اند بحلی و حلل زبان فارسی آراید و این نقاب حجاب از چهره کشاید بنا بر انجاح این
این مسئول و اسعاف این مامول با کمال توزع بال و تشتت حال ارتجالا بدان قیام نمود
بتاریخ چهارم ذیحجه الحرام سنه ۱۰۸۳ هجری پیرایه اتمام پوشیده چشمداشت از ناظرین آنکه اگر
بر خطای وقوف یابند در اصلاح آن کوشند و بذیل اغماض پوشند و بیاجه رساله
که بزبان سلطان در آداب تعلیم جوارح تالیف فرموده دانای
غیب و حضور و سخن آموز زبان بسنگان طیور که بلبل مست از رواح گلهای حمدش
بال افشان نشاط و سرور و مگس عسل از چاشنی شهد ثنای او در شهور مست واقف ست که
قشه الفاظ را به انسب معانی نسبت پیمانه باده ارغوانی میباشد و چنانکه اختلاف ظروف
زرین و سیمین و سفالین را در رسانی نثار با ده رنگین و خلی نیست همچنین لغات گوناگون را در ادای
حمد حضرت چون پله نکافو نسبت تساویست تازی بلفظ یا رحمان بسلسله صبیان ملوا ست
در رسی بعبارت بخشاینده انس و جان طالب نوال شد طبی که در خلوتگاه ضمیر حال عارف
پیرایه یا رب بر ساخته اشک در لباس قلم و بن بصد بار و صفحه اظهار دری آرد و سرایندان ارباب حدیا ست

موصید الاثر شکار دچرغ انسان شکار شیطان گذار بدست مغبر نخار جان شیرین سیر نموده و باز
صردم خوار حرص و از درگاه تعلیمش چشم چوا شش نگشوده مرغ دلهای کافران تاصیاد بے
ایمانرا شاید بدام داغ قتیله خوانده و دیده مومنان درشبهای دراز مانند شاهباز
بیدار و شب زنده دام پنجه ظلم و تعدی از فرمان شرعش چون بیگه بی پیروفود ست عدل و احسان
مانند شیشمن آهنین خان قوی بازوست قزل قوش باده بنمک شریعتش رام و فرمان
پذیر و آهوی شکاری چشم خوبان بدام حیا گرفتار و اسیر ست نه تنها حامل وحشش در غدار
تسلط مرغ عدو شکار ست بلکه بالا دست ترین شاهبازان این کارخانه اعجاز طراز حضرت حیدر کرار
ست بلی خود ارمدام ازان گرسنه میداشت که شکار کفارش در نظر بود و با وجود رسعیدی
نهایت رموز چون مرغان شکاری نو آموز شب تا بروز می غنود جند اشاهباز یکه چشم از ماسوا
دوخته و طریق اطاعت و فرمانبرداری آموخته است چنین بازی از بیضه اسلام بر نیامده
و همای بدین همایونی در قله قاف امکان بال سمنیت نکشاده صلوات الله
علیه و آله اجمعین الطیبین الطاهرین الی یوم الدین و بعد بیضه
صیادان معانی و میر شکاران شکارستان نکته دانی که بال اذهان برا وج آسمان
طیران دارند منطبع میگرداند که غواص دُر معرفت و میع قطره فرو نرفته که سراز دریای بیپایان
برنیارد و جویای گوهر شب چراغ حقیقت ذره نادیده که چراغی در پیش رهش ندارد و سوخته و برشته
آتش شوق میداند که هر شراری سرمایه چراغانی و لب تشنه چشمه سار ذوق می بیند که آب گوهر متبع
دریای غمانیست حضرت مولوی را پای تعقل بر شته سطور کتاب بسته و طایر تخیلش بر شاخ لزران ام
ولانسلم نشسته است و گزنه در چمنزار کاری لاله رنگارنگ صنع چون در یکدیگر شگفته و در معدن
هر شعلی گوهرهای گرانبهای معرفت نهفته است و جواهر گران بهادران کانست که تیشه نقاد بدان
بدان نرسیده و طراوت سایه پرورد کی جمال شاهدی که دست شاطگان پرده از جمالش
نکشیده هزار دستان از گلهای گلاب کشیده چه تمتع تواند یافت و ببوی کدام آشنائے
بحریم وصلش تواند شتافت مگس را انگبین فشرده مرد دام پر طمع و اخذ شهد از حقه
مهر بانی طوما رعمر دراز ست یکی از گنجهای سربسته حکمت که تیشه دریابد نقابان اندیشه

بسته وقت آن سیه دیده حصه فی رمنور روانی آن نقدی ندیده شغل پیر سکاری و هجوم واریت
که گر نظر حقیقت بین دیده شود سیاه چشمانش را کلاه او همی بر سر و زر در چشمانش را کرشمه زر سلطا
و نظر ستنجیدن خدای خاص از منت طبع آتش فارغ نشسته و تعلیم توکل چشم
از هر چه در نظر آید بسته اند شبیکه تنگ تعلیم معلم شان شکنجه بنجوابی دهد رزقشان در ضیای
سرایچه روزی پذیرائی فرمان مطیع تر اند از آزادگی چون سروالبان رستانی و تابستانی شان
بی تفاوت و گشت زار تجرد و قناعت شان بی آفت ست نور گل دام صیادان و خاک نشست
شک نقش و نگار اوست با انکه بی نیازی و تند خوئی مثل ست و مکتب تعلیم همه تن چشم حیا و دیده از
بهانان باد صبا ست و عرصه گاه سپاه شعور با نسان که خلاصه جهانست ردیف
و در بزم خوش نگاهی رعنا غزالان غالب حریف ست و چون ابنای نوع و اخذ این جنس علم اکثر
تعلیم زبانی ساخته و بطریق سازعلوم ذران باب مکتب و رسائل نپرداخته اند و تکلیف تعلیم بان
که بیشتری از کارگزاران این امر جلیل ترکان بیباشند بدانچه از یکدیگر تعلیم گرفته باشند
اکتفا نموده بطریق تالیف و تدوین نپیموده اند و با وجود غموض و کمال شرافت این علم را
دفتری تا غایت بغیر از فرد زبان مشتعلان آن نبوده و تصنیفی که مناط اعتماد تواند بود از
متبتعان کتب نشنوده امر فرکه عروس این شغل گرامی پرایه وقت فلان هر هفت تامی دارد
و نه آنچه همه تیر شان از اشراقات غیبی چنان پرتو داد که مدرن فن کتابی مرتب گردد که دیده وران
شناسای این اسم و لوح طلسم تواند بود و چون بنده را نسبت ارتباط با آن جناب حاصل و
باقتضای شیمه شریف شان این غریب دیار کمال نگارش چنین منشور الآدابی را قابل بوده
مامور داشتند که درین باب رساله مرتب ساخته انچه ازین علم پاستانیان و آنخان و الاشان
بلند مکان را بمباشرت و تجربه معلوم شده باشد در سلک بیان کشد بفحوای الامر المامور معذور
بپیچاین کار را کمر اطاعت بر میان استوار کرد و امید التماس از دقیقه شناسان مور بار یک بینی انکه اگر
بر خطائی و قوف یابند ستپاداش محابا نتازند و باز اعتراض برین صید ضعیف نیندازند و باصلاح آن
پردازند و الله الموفق و المستعان

سیاچه که بر واقعات حال خاقان صاحبقران و سلاطین صفویه نوشته نیائش خالقی را سزاست که مربان

محمدت سگال را از گلهای رنگین کسوت طاؤسی در بر کرده که در فضای صدایق سخن سرائی با ال مصاحبت
کشاید و دل معرفت سرشت را بصقیل قدرت جلای آئینه گیتی نما داده که شاهد رضا و تسلیم درین مرآت
الهی جلوه ظهور نماید و بساط احتیاج امکان را بدست بی نیازی درهم پیچیده و سوکاک کرسی را از اطلس
خاشیه بر رو کشیده از خطوط شعاعی خورشید عالمتاب طنابهای قورق کشیده که یک نگاه
شوخ چشمان ازان در نگذرد و کواکب سیاره اش ریگ روان بادیه جاه و جلال و صحائف لیالی
و ایامش یکورق از دیوان عظمت و اجلال **مثنوی** زهی جاه و زهی شان و زهی فر تعالی الله
الله اکبر زبان بلغای فصیح بیان در توصیفش از عجز و تاب کمند انفاس رسایحون ماهی
در دام مانده دلهای تجرد منشان لامکان سیر را چون ذانه درین دام افشانده چمن پیرای الفتش را قو
را از آب آتش کسوت کل رعنا پوشیده و خاصیت مشغولی ذکرش زبان سوسن را بر سر تاج اعتبار کشیده
خواب بلبلان را از دیده بیدار بشوق تماشای گلزار در گریبان چمن بخنده و به نیرنگ بدایع قدرت از سبزه
و آب بیدار و خواب او هم آمیخته دست قدرتش از سر و برفاخته تیغ عاشق نوازی کشیده و سخنه عدالت
کیش مروتش بمکافات جامه صبر عندلیبان جیب گلهای چمن بهم دریده **مثنوی** ساخته از
لطف بی خاکیان + جا رحد با غنچه کن فکان + دیده ام این باغ پر از رنگ و بو + یک
گل رعنا ست شبنم روزاو + چون قدمش بست بمجمل وراه + اول از و ماند ه بقصر سنگها +
یکورق از دفتر او روزگار + سبک گل و در دست نسیم بهار + شعشه آرش آورده بون +
یوسف روز از چه تاریک شب + کوه چو سر بر خط فرمان نهاد + ارزگانش کمر لعل داد +
گل برفراز منبر شاخ از شمیم عنبر آگین بطیب خلق اوا لب کشوده و مهر آسمان مانند طلبگاران
ماه نو از کشت بام گردون جمال جهان آرای او را بانگشت خطوط شعاعی بمردم نموده
خواب راحینک دور نمای بیداردلان ساخته که بآن جزئیات اقلیم افتادگی و تسلیم را تواند
دید و این گلستان نمود بی بود گلهای بی اعتباری تواند چید شاد روان نکالبد انسان را بشسون
استخوان و طناب نفس بر افراشته و از مرایای تجلیات ظهور نقاب حجاب در پیش چهره جهان آرا
داشته یکی را از شعله شوق چون داغ لاله بر تخت بلند پایه عزت خاکبستر نشین میسازد و دیگری را مانند سیاهی داغ از دیده اعتباری میاندازد درین حال اگر خامه قاصر

بیان بازبان چوبین در معرض مدح سگالی درآید عیوب پوشیده خود را نمودن و با
ذرنگار عیب پوشی را ازین آئینه نقص نما به مصقل سعی زدوده بدرگاه عصمت که مرات حقیقت نمائی
اشیاست از نفائس محامد تحفه برم که چون نگاه از آئینه باز بمن رو شود بیت ای حیرت ضعفا
تو بندی زبان ما + انگشت حیرتیست زبان در دهان ما + با شوق دل چه سازم که با انکه چون
حباب زبانم را آب کرده بازم سرکشته بحر شگرف این آرزو میسازد بیت در زبانم و
او چون بوی در برگ گل ست + میتوان از من شنیدن نام جانان بی سخن نزهتی دل نغمت
حقیقی که پیوسته از روز و شب سفره الوان گسترانیده و قسمت دور و نزدیک از مائده احسان
بیک نسبت رسانیده خاک را در چله خانه خمرت طینة آدم بیدنی از بقعین صباحا مظهر عجائب
اسرار و بدایع آثار گردانیده از پایه ذلت و خاکساری باوج سعادت و صاحب اعتباری رسانیده
اجزای پریشان این عبار فرسوده را از زگل ابر رحمت شیرازه جمعیت بست و باشارهٔ انگشت
قلم صنع اوراق حواس را در یکدیگر پیوست آن طفل چهل روزه که دست پرورده قدرت او بود
از خطاب انسانیت تاج افتخار بر سر نهاده و چار قب خلافت عظمی از عناصر اربعه در وی
پوشیده بزلال نبوت و رسالت را که بینبوع حکمت الهی بجوش آمده بود در حدا اول عروق و
اعصاب اینای مرسلین جاری ساخت و چون نوبت جریان این زلال حیوان در گلزار وجود
انسان بدیار غریبت الا بار نبی هاشم رسید شب معانقه اش در هم پیوسته صورت وحدانیت
پذیرفت و از حوضه تالب مطهر مطلبی سر برآورد و از بعض سرشار از دو جانب بیک خیط یعنی
وجود گرامی روشنی بخش دیده باریک بین در اک ما صدق معنی لولاک لما خلقت الافلاک
پیرهن طراز گلشن عملت غائی ایجاد مفتاح ابواب مسدوده قلاع سبع شداد طائر بلند
پرواز سدرة المنتهای بالا دستی خمیر مایه سرشت وجود بلندی و پستی آفتاب وجود پیش
از دمیدن صبح ایجاد و تکوین در طلوع شریعت مقدسه اش سپهر چشمه انها بینبوع اصول
و فروع شب معراجش را مانند خسروان از صبح علم آفتاب پیکر بر سر و از نجوم درخشان
درج گوهر نگار فتح و فیروزی در برگرفتاران تنگنای حوادث را بوسعت آباد بحلق کوشش
دلیل در سفر لامکان تمثال هستیش باز مانده تا از جناح جبرئیل بیت انگاه چو

سعید خورشید جهان آرای او گشت اخول تماشای بیضای او چشم ماه شب افروز را که دیده
فروغ خورشید جهان افروز است باشارت باشارت انگشت عدالت آئین چنان تر سانید
که هنوز رنگ مهابتش از جبین میریزد بسلطه فرقان عرفان و یقین پیرایش بستان انست انبیا
و آدم بین الماء و الطین بخطاب شور انگیز انا الملح تمکیاش مانده امتیاز نتیجه صغرا و کبری
انجام و آغاز بیت محمد صیقل مرآت بینش + نظر پیرای چشم آفرینش + صلوات الله و سلامه
علیه و سر لوح مجموعه ولایت و امامت نقد کامل العیار گنجینه شجاعت و شهامت یکه تاز مضمار
فسیح الفضای لافتی خلوت نشین بیت المعمور انا مدینة العلم و علی بابها گوهر تیغ خصم افگنی
و صدوگذاری سمع مهر فروغ لگن مجلس افروزی و بزم طرازی قیمتی گوهر دریای همینتهای و لمعو
عالم اخنایای اسرار شهود آزاده سرو چمن انت منی بمنزلة هارون من موسی سدره
المنتهای خلد برین اجتباء و ارتضاء کریمه ید الله فوق ایدیهم را تفسیر + شهریاری سهیم
ملک نبوت را مشیر و وزیر و متقان مزارع آمال خلائق + منظور انظار الطاف خالق +
فرجام آجام فتح و ظفر منبوع زلال وجود شیر شیر + هادی گم شدگان بیدا
مصلحت سنج دقایق صلح کل + اسد الله الغالب غالب کل غالب مطلوب کل
طالب مظهر العرائب و مظهر العجائب مثنوی علی انکه یزدان
علیم وی ست + دو عالم آفریدهٔ کریم وی ست + و الصلوٰة الاظهار علیهم
الصلوٰة من الملک الغفار بفحوای صدق انتمای انا و علی من نور واحد
متصل گردیده و ریاض ایمان اصناف ایم و کافهٔ بنی آدم ازین ما معین سیر
و ریان باشد امید که این گم گشتهٔ بیابان حیا صلی و اسیر سلسلهٔ پا در گلی را نیز ازین
سلسبیل فیضی و ازین چشمهٔ سار عیضی نصیب گردد بمحمد و صلی و آلهما الطیبین الطاهرین
و بعد بر مرآت خاطر مشتاقان جداول باریک بینی و رصد بندان فلک نشی آفرینی که بوسط
مصاقبل انوار تجلیات شائسته قبول تماثیل مختلفه گردیده منقوش و منطبع میگردانند
که چون بمقتضای انتظام سلسله آفرینش افراد کائنات را از ذره تا خورشید دست
احتیاج در دامان ارتباط یکدیگر شدید و مستحکم ست برهان اجمال و سبیلی بمقال انکه

پادشاهی که تیر اقبال سعادتمندی خارج معاریج پایه بلندی تمکن و سایه همت عالی پیرایه زیبندگی ولایت لایزالی
سویدای دل مقبلی بارودی مالت رود شنبه سحاب گوهرپاش همت موجه دریای جرات اعتدال بخش
مزاج ایام مدار گردش افلاک تیزگرد خونخوار حرام حاصل کوکب جلالت ظل آرام کاهل داوری و مظلوم نوازی
شهریار شاهین تیزبال خصم اندازی صدای کوس بلندآوازه سرفرازی در بیستون بلند و ملت رفیع مقصود
دین و دولت شیرازه الفت قلوب پریشان شاه بیت صحیفه شفیعه امکان قطعه گرنبود بندگیش در نظر
فاخته بیرون کشد از طوق سر + دیده خورشید نگهبان اوست + گل بمین غالیه گردان اوست + آنکه کند
حرف سخائش رقم + رویش از آینه چوناخن درم + گیرد اگر گوایش قرار + سایه زخورشید نجوید فرار +
حفظش اگر عود برآتش نهد + دود چو زنجیر زهم نگسلد + بسکه بود عارض او نوخرام + پای بهر جاکه
نهد دزد حرام + از پی نظاره جان در بدن + عینک ازان خاک تواند ساخت + عدل وی ار بسکه
کند باز خواست + نسبت هیچ بسی ظلم خطاست + گر شکند شیشه بصحن چمن + رنگ دهد باز رخ رنگ من +
سنگ که نرمی نبود در گلش + شیشه شود بسکه گدازد دلش + خسرو فیروزه فلک دستگاه + شاه فلک
مرتبه عباس شاه + که بپیشوائی اندیشه و استادی فطرت علم اشتهار برافراشته اند قامت قابلیت
دستور العمل آداب ارکان قافله سالار سالکان طریق ایقان انتخاب مجموعه انفس و آفاق
جالس مجالس اجتهاد ارتضای راز و استحقاق دانای علوم کون و ظهور واقف دقائق ظلمت و نور
نور حدیقه دانش و نوبهره بخش قوت بازوی علم و عمل کامل عیار دین و دول
فروردین گلشن شگفته روی اردی بهشت از بهار همیشه بهار تازه کوی حامی بیدست و پا مانی
بقوت دینداری ماحی نقوش بیگانه دین متین بکزلک خداشناسی و پرهیزگاری
بر انگشت خامه اش گره کشای عقده دوهم در احیای رسوم و آداب بدیری معجز طراز
عیسی ابن مریم پاسبان حرمش بعصای خامه و اعطی مبلا و ظلم از بزم امکان بیرون
انداخته بزم آرای عقیدتش برجاپوس و هم راه تردد مسدود و ساخته خامه را زانا ملش
سه افتخار بلند مرغوله مداد از حسن خطش چون پیچ و تاب زلف خوبان دلپسند شیشه قلوب
ارباب ظلم از بیم سنگ سیاستش از طپیدن هر نفس در انداز شکستن جبل المتین
جابران از تیزی تیغ بیدریغش خود بخود چون رشته نفس در کار گسستن نقد اخلاص از

کیمیای اعتقاد دل کامل عیار ۔۔۔ تحصیل دعای خیر روز و شب مانند اهل ارباب تقرب شایسته
فقیر را بمقتضای ۔۔۔ از لباس ذلت نقاب بر چهره پوشیده و پیوسته در کتمان این سر کوشیده
بجان کوشیده با آنکه بیا ۔۔۔ پرده پوش ماه و خورشید ست بر دامان تجرد ش گرد تعلق نشسته
همچند نسبت و کشاد امور موقوف تحریک مفتاح خامه اوست بمحض لطف الهی ولای حضرت شاهنشهی دل
برچیزی نبسته تا بدر دولتش از بیم گرم اصلی در بوته گداز دخامه را از فیض رستی دست تسلط بر عالم اوراز
در معرکه غصه انگلنی افلاسش را چون سنان خاصیت جانستانی و در روشنگری دیده دوستان جلی ست
پرا ز سرمه سلیمانی مثنوی قدرت او چون بکف آرد قلم ۔۔۔ بر رود بر شعله نگارد رقم اگر بنوک خامه او تنگ شود
سلسله شمول اراب معانی ورق ۔۔۔ بالانشین کرسی چهار پایه آخشیجان مرکب دیده بینائی گردون گردان را
غلام قدیم آستانی خلافت نشان سلطان العلما اعتماد الدوله العلیه العالیه الخاقانیه خلیفه سلطان
مجدد ا به پرایه وزارت اعظم آراسته چنانچه از افراد ناس امتیاز معنوی داشتند بمقتضای آن طابق لفظ
بامعنی بحسب ظاهر نیز ممتاز فرمودند این مشتاق بقرار خدمتگزاری در سلک چاکران سده سنیه
آنحضرت انتظام یافته نقد ناقص عیار بکیمیا و قطره بدریا رسید و مانند سنگ بی قیمت که از حسن انتظار
خورشید کسوت لعل بدخشان و یاقوت رمان میپوشد از زمین اخلاص منظور عین عنایت و الطاف شد
و از حضیض صفت نعال که در حقیقت ذره فلک جاه و جلال ست با وج مجالس قرب پرواز نموده
رفته رفته از جانب اخلاص و از طرف التفات در ترقی و مزید بود تا بگنجوری نقود سه اثر از اکفا
از امتیاز یافت پیوسته قلم شکسته رقم این محبوس سلسله وجود و عدم بپیشکاری خامه عنبر ختام
آن برگزیده اوداد و ازان و مضمار قرطاس جولان مینمود در تلفیق استعارات و تنمیق عبارات
با وجود در تبه بلند و فی نعمی و خداوندگاری بمقتضای کوچک پروری و بنده نوازی کان طبیعت را
پیرایه اصلاح پوشیدند مرا خود بیگانان از عهده شکرگزاری افلاک و انجم بیرون آیند معذرت
که باین گردش سالسته ام رهین منت دارد ای کاش در آغاز حال که نه بروفق مامول دوری مینمود
جهانرا از شکایت لبریز نگردانیده راه صلحی میگذاشتم که ازان راه اکنون امکان بازگشت میبود مگر باز
آنخداوند اجل رقم عفو بر زلات و جرائم گذشته کشد سبحان الله تو سن خامه که بندهای ذاتی مانع سیر او
از وطن نمیگردد و چه غایت بسرکش و سبکخرام ست که عنان سخن از دست این سالک بقرار

اطلاب عکاری گرفته باین سطحی نمیتوان رسانید آن به که بزیور تائید الهی حلیه ارائی مطلب
نخست نماید الحاصل این بنده نیز بازای تفقدات و نوازشات که از آنجناب مبذول میگردید بانتشار
که عدم انفکاک از نور امریست لازم و معنی متحتم خدمت شیوه و زیبنده نور و از واجبات دانسته
همه وقت در بندگی میبود از انجا که حضرت ایران مدار ای خداوندگاری از کلیات و جزئیات
امور ارتکاب امری بی عرض اعلیحضرت ظل الهی نمینمود و ندیوسته در درگاه اقبال که مرجع
بادشاهان هفت اقلیم و موطن صاحبان ناز و نعیم ست نمی بود و ندچنانچه اشیاء را بتوسط
مرآت صافی روشنائی مردم دیده حاصل میگردد بمیانجی خدمت خدمه آنوالا رتبت
صافی طینت مطرح اشعه انظار کیمیا آثار حضرت ظل الهی گردید چون همواره خاطر اشرف بمطالعه
کتب سیر و تتبع آثار سلف متعلق بود و خواهش آن داشتند که لآلی واقعات زمانی بدتوامان بر رشته
انتساق و انتظام در آید امر واجب الاذعان فرمان قضا جریان نفاذ یافت که این ذره بیمقدار
که از بدو طلوع بزیر عظمت و کامگاری خود بامثال دیده بینش را اصطلاب کیفیت ارتفاع این
آفتاب عالمتاب نموده از هر جزئی از جزئیات اطلاع تمام دارد در سلک تحریر درآورد و بر زمین خبر عجایز
مرکان بر اطراف دیده سرانگشت قبول گردید قطره بودم دریا شدم ذره بودم آفتاب شدم
عندلیب ناطقه را قفل ملکات از زبان سخن بمرائی گشایش یافت سلطان آرزو در کاخ دل
برتخت مراد نشست زنگ کلفت از آئینه خاطر برخاست نهال آمال را از انهار دلکش
آغوش ثمار مقصود بار شد از جدول خامه آب معانی بگلبن صحائف حرمان یافت شاهد الفاظ
در بزم یکتا دلی معانی دوش بر دوش نشستند کاروان آرزو در منزل مقصود بار اقامت گشود
و آوازه شهرت گرسنه چشمان سخن را بمائده ایوان معانی صلا در داده تا سامان نگارش
اوصاف جمیله بیرون از اندازه شاهنشاهی حاصل شود در رفعت آسمان شکوه تمکین کوه فروغ
خورشید بیدار دلی ناهید گوائی آب و در گردی خواب پیش بینی درستی نیت جرم سپهر پرواز
رنگ ثبات قدم و رنگ دویدن نشای در عرق رسیدن دعای مستجاب بعقوق
راست گوئی میزان امتداد بقای دولت از ربد فیاض تشخص فکر و خیال خیالم انعام شد بیت
در گنج معانی را کشادم ✣ زبان تا دل بمعنی غوطه دادم ✣ چون امتثال فرمان لازم

شه‌ست اخلاص کیشان سلیمانند بانجه و نمائی و دفروماگی پذیرای این اسم شرف شد اکنون امر میکه
بجست انکشاف این مقصد بسبیل ارتکاز پیمائید لنست که چون پرداز اوب آواز ان ناطقه
که بسر انگشت خامه نقاب پرداز معانی سامی بر گزیدگان بزم بزری آشنی فرمانروایان این سلسله
جلیله هر جا که تقریب سخن واجب میسازد بر گیرد لهذا بر ذمه مطلب نگارد اهمیت که بعبارتیکه
شنونده ابان فیافی خواهش را ازان تشفی حاصل تواند شد پرده کشای مهام

این معنی گردد

دیباچه شروع القاب آبا و اجداد شاه عباس

زنگ زدای آئینه حقیقت نمای ملت جعفری ناسخ ناسخ چنگیزی
اسکندری غارت شکن نهال همیشه بهار این سلطنت والا معدن گوهر خورشید فروغ دارای گیتی
مجاهد معرکه خصم اندازی سرفراز شیوه گردن فرازی فاتح مدینه جهانگشائی بیروزی
تیغ آبگون فروزان گوهر صدف ادوار و قرون قامع بنیان ظلم و طغیان رافع الویه عدالت
و احسان مهبط فیوضات حضرت رب جلیل جالس اورنگ برتری شاه اسمعیل انار الله
برهانه زلوخواب خاقان سلیمان شان و اطمینان بخش بحر طوفانی ملک داری
اعتضاد و عظمت و استظهار عالم مداری شمیم گلهای دولت و اقبال نامیه از بهار چمن
سعادت و اجلال کیمیای وجود آرامش اطمینان شاه طهماسب علیه الرحمة والرضوان را
نواب مجاهد جنت مکانی علیین آشیانی جوهر گرگ کشور کشائی فارس تهمتن میر کوی دولت ربائی سپیده
صبح فتح و ظفر طلعت غرائب مظهر اثر شقه طراز علم صاحبکلاهی و تاجداری ممتاز شیوه خسرو
و بختیاری صدر نشین صفحه حق طلبی طغرای مناشیر بزرگی و والانسبی مدرک دیده و
بیدار دولت آفتاب جهانتاب آسمان شوکت شیرازه کتاب عیش و عشرت سواد خوان
رموز صحیفه ملک و ملت نقش بدیع کلک بدایع نگار فضا طراز غریب معمار بدایع ارض و سما
جامع شوکت اسکندری و علم فلاطونی خلف الصدق قائل کلمه معجز طراز سلونی
کلب آستان امیر المومنین حیدر مروج مذهب حق ائمه اثنا عشر شهریار دانا دل
قوی دستگاه شاه عباس ماضی طاب ثراه را نواب گیتی ستان فردوس مکان
شمع بزم کمالات ارجمند و چهر افروز فن چاشنی طراز نعم الوان خوان یهر بوقلمون والده کریم سلطنت

کهی مرکز دایرهٔ اقبال سعادت‌افزای ادراک وظیفه‌خواران ... محی مراسم ابراهیم ادهم قسطاس عدل و انصاف کرم واقف رموز خفی و جلی محی مراسم ... رضوان مکانی و متمم امور سلطنت و معادی کمالات جامع السبا ... فضائل

وانواع سعادات ثمر دوحهٔ سلطنت و جهانبانی محی مراسم ملک گیری و کشورستانی واقف اسرار غیب شهود عالم خفایای منشور رموز مضمون گوهر فرمروزان تاج سلطنت مشید مبانی ولایت و معدلت مطلع کواکب صاحبقرانی مکمل آئینهٔ اعجاز نمای سکندر ثانی همین نتیجهٔ اشکال اربعهٔ ارکان بهترین ثمرهٔ حدیقهٔ غرائب شجرهٔ حشمیان طراز لباس و ارائی و دولت جوهر تیغ جرات و جلادت و شهامت شاه عباس ثانی انار الله برهانه زانواب خافان خلد آشیان صاحبقرانی و آیهٔ فتح مصحف جهانگیری مکشور ستانی آفتاب عالمتاب جهانداری و جهانبانی گوهر دریای شهامت و جلالت شیر اجامع شجاعت و نسابت ابروی شخص بزرگی و برتری آخرین پایهٔ معراج بالاتری و سروری محی مراسم اسکندری و ذوالقرنینی خاتم صدق سلسلهٔ شریفه قائل کلمهٔ طیبهٔ سلونی حارس گنجینهٔ شریعت غرا از دست انداز تصرف خامی سلاطین ظاهر و باطن تو آلف و تصوف طنطنهٔ هوس پرور از اعدای دین و دولت قلوب جنود مؤمنین شاه بیت دیوان قضا و قدر مقدمهٔ الجیش سپاه نصرت و ظفر حکم انداز نخجیرگاه زمین و زمان اورنگ نشین کرسی عرش پایهٔ ذی اقتداری اعتضاد و استظهار اقوال و افعال قاضی و عادل خضر راهنمای رهنوردان حقیقی و مخار گوهر محیط نیسان مولا عظم اعدلی و والانژادی رابطهٔ رسان قدرت روان روح آبی و بادی بزرگ جرئیل سیلاد واقف دقائق سرائر مبدا و معاد طرح عنایات بیغایات حضرت رحمن مظهر شرافت گوهر شریعت نوع انسان حصر حاصف هیجان دریای اضطراب اعداحصار استوار و حصن حصین آرامش و آسایش اولیا شاه سلیمان صفوی موسوی بهادرخان را اعلی حضرت جهانبانی ظل الهی رقمزدهٔ کلک مطلب نگار سیگرداند و با مدالتوفیق وعلیه التوکل

دیباچه که بر علم معانی و بیان نوشته شده

الحمد لله الذی بدیع السموات والارض ابدع البیان و ... جمیع ستایش مر خدای را که پیدا کند آسمانها ... زمین ست اعذا که پیدا کرد بیان را و افضل الصلوة المعانی فی التبیان و نصب مجاز الصراط لتحقیق ... پوشیدهٔ معانی را ... در بیان کردن و قائم کردگذرگاه پل صراط برای اثبات

حقیقت اعلام [illegible] وکمال التخذلان جل عن المشابکة والمزاوجة

حقیقت علما [illegible] بزرگ ست از ریشا بهت باکسی دا جفت گرفتن

والمشابهة والمماثلة علا عن محاذاته من تصوره

وا زمانند شدن وهمتا بودن برتر ست . از هم جنس بودن چنریکه خیال کند .

والذهن العليل والعقل في ادراك ذاته بعقال

آنرا ذهن ناقص فهم در دریافت ذات او بر بسن

العجز مقول والوهم في تصوره بحبال التحير مكبول

عجز بسته شده ووهم در تصور صفتهای او بریسمانهای حیرت بسته شده

منشئ اصول الكائنات بصنعته طباق الاضداد ناظم

پیدا کنندهٔ اصلهای زنها بکار بگیری سازگار کردن ضدها و را د اغنا مرد پیدا کنندهٔ

كتاب وجود الانسان بجمع الصور وتفريق الاعتقاد له في

کتاب هستی آدمی بهم آوردن صورتها و فرق کردن عقیده برای آنرا در

تقدره وجود كل موجود من عدميه السابق واللاحق شاهد به

اندازه وجود هر موجود از دو عدم که سابق و لاحق ست شاهد بهست

الاطراف واليه رجوع وقود ارباب التجريد مطايا العجز

طرفهاست وبسوی اوست بازگشت سواران بیابان آزادی بارگهای عجز

وافقدام الاعتراف ابداعه متضمن ابقاء النوع بالمزاوجة

وقدمهای اقرار پیدا کردن آنخداوند متضمن ست برای باقی داشتن نوع بسبب بهم جفت شدن

ومراعاة الظير وانشاءه مشتمل على لطف الابدان

ورعایت کردن مرغان پیدا کردن آنخداوند مشتمل ست بر بجا آوردن بندهها

في القبور ونشرها في النشور قد بدا حسن تعليله

در گورها دوباره کردن آن در روز قیامت هر آینه ظاهر شد نکوئی علت کردن آنخداوند

من حيث لا المعلولات وظهر جمع تفريق الابدان من مظاهر الآيات

از جهتهای علت کرده شدگان و ظاهر شد فراهم کردن پراکندگی جسمها از جایگاه ظهور نشانها

البینات غفلة لطف کما فی صورة تاکید المدح بما یشبه الذم ومنه
روشن درخشی آن مهربانیست چنانچه در صورت تاکید مدح بچیزیکه مشعر بوجوه ذمست
کتاکید الذم فی صورة المدح یکون للمنافقین عقاب ونقم نعوذ منه
چنانچه تاکید بجو باشد در صورت مدح برائے منافقین عذاب ست ونقمت

هر ذره از ذرات دار دای شهادت یکتائیش کلامیست خالی از تعقید وخصوصیت تالیف وخطوط شعاعی
مهر تابان هر یک زبانیست موافق مقتضای حال گویا یا وضیع وشریف لباس هستی موجودات
از کارخانه جودش استعاره ایست + وبرجستگی کواکب وخور اعلی از مشعله طور ایجادش شراره ایست
در کتاب تالیف قلوبش الکتیام ذکور یا اناث صنعت ازدواج + ودر صحیفه ابداع غرائب اسلوبش
اضمار خیابای آجنه در ارحام امهات نازل بمنزله ادباج + باوالای برتری پایه اش علویات را
پستی مرتبه سفلیات + وبا تقدس ذات کاملش تنزیه با شبیه در پله برابری ومساوات +
قطرات مرصعه افلاک مبشرات کواکب ابجد خوانان دبستانش را درس بینائی + واسجاع مزورنه
قماری وحمائم کوس برآوازان نغمات توحیدش در شنوائی پهیدگی غنچه وکشادگی شمیم در کتاب
گلستان یکتائیش هم لف ونشر وهم جمع وتقسیم + وعریانی شاهدان از حبیر زیبای کمام طالبان
شیوه بیعلاقگی را مشرع بتجرید تعلیم + سعادت استخدامش سرها را تاج اعتبار + وشرف بندگیش
گمنامان را سرمایه اشتهار + زبان سخن سرایان در لیق البیان از ادای شکر بیایانش اخجل +
وبیان زبان آوران سحبان نشان از احصای اعاشش وامانده تر + انفاسها قل + ایجاد
زندگانی این جهان را باعث اطناب جاودان عقبی ساخته + وفصل شتهیات نفس را
وصل نعم مخلد جنان در قفا انداخته + دیباچه مختصر اتصال کاف ونونش را شرح مطول
گردش دائمی افلاک از ادای تفصیل قاصر وکلک رسا سیر بنایان دقیقه شناس را در تماشای
کنه ذاتش عینک بینائی پرده تاریکی چشم اعمی + داغ لاله با وجود شاره سوختگی از پرتو احسانش
داغدار + وآب گوهر با وجود کمال خشکیدگی در نظر سباحان بحر معرفتش دریای بیکنار
آیات باهره سلطانیش آیتی والیه المصیر از بازگشت سائلان دیار امکان بدرگاه احسانش کنایتی
سبحان الله باز ذاتی که همچندان حیرانزا که کلاوه خامه رشته سخن دست از سر سودای بیخبری بکدام بنان آورد

ودل طفل مزاج که کلوخ چین عبا بدراز بی میزی کاخ زراندوه سدیر حور بن بیشمار دیگر فریب چکوته
تمنای خورده تا کی بیصت سکوت نظر تر نهادن و در معرض عرض کمال ایستادن رسم من نبود یارب
مداحه افتاد پرده زبان بر گشت گفتگو از عیوب بل ناقابل برداشتن از طریقه خود شناسی دور
بنمود ندانم چون شد و چه رو داد + در معرض نگالش حمد حمد آفرین در آمدن چون من حمدانی
بسفینه کاغذی از دریای آب و آتش گذشتن و کنجشک بال بسته را تمنای نشستن تخ چه سده التنتهی
از بسیط غبرا بر جستن ست + در میدانیکه مغی بندان قوی بازو و سر عجز بر بالین تسلیم نهاده اند تیغبازی بیان
ازین بیدست و پا بدنما + و در مضمار یکه یکه تازان در خلاب حیرت و دهشت مانده اند جولان بیان
ازین زمین گیر تا توان نارسا ست احصای ثنائش بفجوای لا احصی از قدرت تقریر ما امکانیان
بیرون ست بلی تعالی الله عما یقولون و صلی الله علی عبده و رسوله
خاتم النبیین و سید المرسلین خلاصة الممکنات و الطین و علة ایجاد الاولین و
الاخرین و علی وصیه و ابن عمه و خلیفته من بعده اسد الله الغالب
مظهر العجائب و مظهر الغرائب و مفرق الکتائب علی ابن ابیطالب
و اولاده الطاهرین الی یوم الدین و بعد برائینه ضمیر و اتقان اسرار بلاغت و صنایع خاطر
دانایان رموز فصاحت و براعت منطبع میسازد که سالک طریق نادانی و بیسوادستان بیمرز
محمد طاهر حیدر شریف مجلس یوسف بن حسین خان قزوینی عم ایست که در دشتها و تلال و سهل و جبال از کا
گذاران تصانیف لیالی و ایام دوران حیا و فرصت و سطایای همت میتازد و با خوب و زشت و بد و
نیک نرد هفای باطن با مید آنکه کشادی و دهد میتازد + در آغاز عمر و اوان صبی و عنفوان بهاستان
نشو و نما که هنوز خط جور محاسن حضرت آمیرش انبای نوع نه داده بود + و بر چهره روی ماتند تیغ بران
قطع علاقه آمیزش هر کس مینمود اقصی سیر پای تردد و تگاپو دامن و باغ دلکشای
دیده خوانان نگرشتن میبود حسن خط استادان در نظر جلوه شاهدان ماه سیما داشت و خمار
طلب آن هر دم گلشنی در ریاض سینه میکاشت + تا آنکه بر و شنای شمع سواد و آشنائی
دیده بر سرمه سلیمانی مداد و فحم تماشای پرپیچ گان معانی مکتوبه که در مجال
نفس مخفی و محتجب بودند گرد دیده جمال ظاهر خط را پوست انعزاد و فشرآن لب

دانسته در اقتضای خصوصی کمال سامع و داد خمار جواهر هوایش مراقب و مراعی شده و در همان ایام
متکفل مهام رزق مقدر این سیارگلستان بعلاقگی که عبارت از علاقه‌ها بست داعی ارحمی
و اشتغال نموده و امان و هبت روح مطهر از غبار آلایش تکیه عنصری پیکر هیولانی افشانده
بهمراهی رحمت و بلدی سفر دار الخلد جنت اختیار نمود و این نابلد طریق سستی معاش را
سامان اینکار را از تحصیل کمال عاجز و دست چاره از برداشتن این دوام متناقض عاجز گشت
چندی نیز بعد از وقوع این واقعه که شرح مرارتش بیرون از وسعت گنجائی عبارت است
چون هنوز موی خط کلید طلسم خلوت نشینی نشده بود و بقدر عمر جلیس علم را سودا مینمود تا هنگامیکه
چهره کسوت خط پوشید و خاطر بهانه جوی خلیع العذار گردید و در زمره محاسبان دیوان انتظام
یافت چنانچه شیوه دنیا پرستان همیشه خود نشناسان باشد زمام خود سر رسا و نفس تهمتی طلب گم گردید و در
تماشای گلعذاران ماه سیما گشت سگ نفس نماند از صید آهو چشمان در تیه طلب گم گردید و در
خواهش مند رخت اقامت از وطن مالوف سنیه بیرون کشید و چون بلبل قفس شکسته که بعد از
عمری بصحن گلزار افتد بسیار صد باغ و پروانه صد چراغ شد تا آسفا علی فوات الفرصته
فی ایام الغفلته گوهر گران بهای حیات برایگانی مال میرانی که بوارث خلف مخلف
شده باشد تلف میکردید و بفریاد دل مظلوم که در اوقات افاقه در پرده شکایت مینالید نمیرسید
درین اثنا باحتیاط انکه مبادا اوقات بالتمام تباه راج بطالت رود و در سیاقت شعر و تفحص
انشاء سگالش بکار میرفت تا انکه بحمد الله درین دو شیوه پسند طبع ارباب دیدگان و
مقبول خاطر پیروجوان گشته بدین دو عینک دور نمای روشناس دور دستان
شد رفته رفته بشرف تقرب بندگی صاحبقران زمان و ممهد بساط امن و امان عباد تقدیر
شهریاری گوهر گران بهای دیهیم والائی و تاجداری نقشبند خاطر خواه کونین اقبال
فال مراد مصحف کمال شمیم از آب و گلشن همیشه بهار جهانگیری مرات کتیبه های صفای
رای و رشن ضمیری گیر اکمند خصم بندی پسندیده طبع و شوار قبول و مشکل پسندی
لآلی کوثر بلند اقبالی و جوان بختی گره کشای عقاید سر درگم دشواری و
فرخت بازوی قوی رائی و فیروز مندی آخرین پایه معراج برتر

دار جمندی ... داب نحل پیوند داشش ... شجاعت ترجمه آیات بینات بسالت
و جلالت تملک رقاب السلاطین ... مخدوم الولاة والخواقین السلطان
خدمت گیرنده و حاکمان خاقان پادشاه
الاعظم مالک رقاب الامم ملاذ السلاطین العرب والعجم
بزرگتر مالک گردنهای گروهها جای پناه پادشاهان عرب و عجم
ملجا صنادید ملوک العالم حافظ البلاد وناصر
جای پناه سرداران پادشاهان عالم نگهبان شهرها یاور گار
العباد ماحی ظلم الظلم والعناد رافع منابر الشریعة
بندگان نیست کننده ناپاکی ظلم و دشمنی بلند گردانده منبرهای شریعت
النبویة ناصب رایات العلوم الدینیة خافض جناح الرحمة
نبوی آستانه گسترده نشانهای علمهای دینی پست کننده بازوی مهربانی
الذی شدة بأسه بسطوة الاقبال معول رحال الاکمال السلطان
آنکه آستانه ابوسعید بلهای اقبالست جای فرود آمدن شتران آرزوها پادشاه
بن السلطان بن السلطان بن السلطان بن السلطان
پسر پادشاه پسر پادشاه پسر پادشاه پسر پادشاه
وابن السلطان بن الخاقان بن الخاقان بن الخاقان بن الخاقان بن الخاقان
و خاقان پسر خاقان پسر خاقان پسر خاقان پسر خاقان پسر خاقان
فرد علم اسرار سفید و سیاه شاه فلک مرتبه عباس شاه ... در ذروه سرفرازی یافت
چون عقل طبیعت را در تمادی ایام بطالت بالکلیه عاطل از تحصیل علوم نشده بود
بفحوای ... برخاسته گره میفکنم گر نگشایم بیکار نیم گر روشس کار نیاتم در حین
فراغ اشتغال بمسبب ... اشتغال داشت بخاطر رسید که چون در علم عربیت
... عادی اکثر مسائل بوده از ایجاز مخل و اطناب ممل عاری باشد
فارسی نگارش نیافته و از آنجا که این علم شریف امتناع کمتر از ایجاز ندارد

مرآت جمال شاهدان است و در مخلوقیت عموم ناس الاحتیاج و بکان حاصل مجبون طلب اهل این
فارسی زبانند نفع آن شامل خواهد بود لهذا این کتاب که موسوم بمرآت الاعجاز است بصقل
خامه دوزبان بیچی قلم مطابق هزار و شصت و شش هجری صفا و جلا یافت نام مثل چنانست که چون مرصع
آن مصلحت راجواد قلم در عرض دو هفته پیموده اگر اهل دید از خطای قلم افتد ذیل عفو
بران پوشند و در اصلاح آن کوشند و بالله التوفیق

دیباچه رساله که در علم اصول نوشته شده

الحمد لله والمنة که گفتن گویندگان بامثال نمی آرد که بسبب
ابراهیم علام ملکیت و لامه خلیفیت از زیر بار دین گران ستائش بلکه تحسین تزئین عروس سخن
بدین دو گوهر از عهده اتمام آرائش آن برآمده باشد معاذ الله ستائش حضرت واجب
بواجبی خیال محال و بمرسل سبحانی دراز محل زاول قافله تمالست چه توفیق ادای حمد برتعالی
بیمنتهای موجب حمد خداوندی ادای آن مستلزم طی سلسله لاانتهاست هرچند
لب بر زین سخن بستن کلید قفل باب چاره جستن و بیعت حضرت نبوی پیوستن ست اما اگر دیده
بیش بعینک دیده وری نگرداند که بفحوای مرج البحرین یلتقیان کشتی نشین این دریا خطاهی
جستن خود را در عباب بتار بحار بی انتهای حمد دیگر انداختن بلکه درین کشتی طوفانی زاد خود را باختن
باختن ست در خیال چه بر زبان توان آورد که شنوندگان پسندند مدحه اختیار سکوت غرق
این بحر را تن بمردن سپردن و سخن گفتن مانند دست و پازدن کشتی شکستگان هنگام مردنست
چون شاهد بست و کشاد و قبض و بسط این سخن را پیرایه یکرنگی در برست پس تسلیم که
اسلم اوضاع فهمیدگان افتاده درخورست

دیباچه که بهمت مرزا محمد طیب خاصه شریفه نوشته اند

سپاس داری و شکرگذاری شاعر ضمایر موجودات
و منشی فقرات هستی کائنات حد بیان و کار زبان نیست چه ادای هر شکری مستلزم شکری
مجدد و راه ذهاب سلسله لامتناهی به براهین عقلی مسدود
و حمد شیوه آنست که ازان مقام والا که پرداز ش از وظیفه اهل طاعت برتر است
افزونست فروتر آمده در خور طاقت سخن گوید و را قرب الفهم عجز
بود سبحان الله چه شکوه ملک عمر از طلسم شکنی خط که درست بدام نظارگی

بیماند ما قدام توفیقیت پیرون میایم چسپان بامری فراتر ازان پردازم و
و خوار تر و وجه همت سازم رسمی سوداعظم که ساکنان
سراوشاه با وجود پوشیدن روی دلربایند در مجمع سخن طرازی این
بخش و بیان ایراد تقال خاموش میباشند نسبت صیادیست که
طلعه دامش در گرد سرمه همچنان و از لباس نه نمای محلی قاصد مدادش جمال معانی چون کوه
و شب تارنا بانست کلزار همیشه بهاریست که آبش میانجی جدول قلم از سرچشمه حیوان جاری
و گردش به دایره دشکنج هر حرفی پرپرویان معانی را مبنزله عماریست مسیر این شبستان
کسی را میسر نیست که از سوختن دماغ شمع سواد روشن کرده و بفروغ آن شمع پیش
دین ظلمات راه بچشمه سار معانی برده گلزاریست که خسروان سلیمان شان تماشای آن
می آیند و چمن پیرایان دست نوازش با بیاری آن نمی شایند شاهدانید عا آنکه
ریحان خطی که از زمین بیانش این سفینه دمیده نتیجه دست پادشاه گردون سریر
و نهال حروف نقوشش دست نشان حاجت روانی بی شبیه و نظیر ست زهی کیخسرو بلندگان
که کرسی خطش از شرف کتابه عرش را زیر دست و بلندی فضایلش طاق فلک را پست
میداند و دود مدادش از دود دمان نار تجلی و بعانیش را در شیوه اعجاز دیده بینایی
حضرت موسویست هر نبی چون خانه کعبه بندگان را از حوادث زمان بیت الامان و هر سطری
خط آزادی غلامان قلعه ویست نشانست خط شریف این اعظم سلاطین ذیشان در باغ
امکان، و نمایست از شاخ طوبی در روضه جنان که الوان اثمارش از شمار افزون
و از خیر تعداد بیرونست نخست از این آئینه هنرنما مینماید که این خسرو بیهمال با وجود اشتغال
اشغال انعلیم کمالات را یک قلم منسی ساخته و مرکب بیشی از سایر سلاطین پیش تاخته
و دیگری آنکه در بندگی ارغلامان را تا چه غایت شناخته است اگر بازاری
این مشغال افتخار که علی مر اللیل والنهار باعث سرفرازی
رست بعد و انفاس نقد حیات نثار سازد همان
مشغول الذمه و ام

بودی سر قاصر بیان بچه زبان تعریف و توصیف آن کی نمودم و باین راه دور و دراز را
باقدام کدام بیان می پیمودم توفیق تماشا یافگان را چشم روشن و ریاض خاطر گلشن که
غیر سبزهٔ از گلزار این صحیفه دمیده عجب گلی از جویبار خامه سربالا کشیده نقوش را رتبه
و از جهه عیان و معانی را فروغ مدد از جبین تابانست نمیدانم تعریف کردن یکعالم مطلب
در قالب انچه حروف تعجب نمایم یا از گنجیدن خجل و باین خوشحالی در پوست حیرت بر حیرت افزایم و
یکدل از آتش شکرگزاری در جوش و زبان بیان بمقتضای عجز از ادای آن خاموش است
بیت یکجهان جان خواهم و چندان امان از روزگار ۞ کاین جهان جان بدان جان جهان سازم نثار
آرزو بحصول موصول باد **دیباچه که حسب الامر اعلی بر اشعار سلاطین نگاشته**
شده رنگینی مجلس سخن از اهم بزرگی تواند بود که بزم امکان را چون چهره حوران بهشتی
بمشاطگی دو حرف کن آراسته و این حدیقه غریبة الازهار را از سبزه بیگانه نقصان
تاتمامی پیراسته عناصر و موالید را بانتظام این بزم دلپذیر بوستان خلد نظیر چون پیشکاران
چابکدست برپا داشته و سایبان اطلس افلاک ابدست گرانبهش قدرت برفراز ساکنان این منزل
والا افراشته از هزار بیشه بهار این گلستان از چشمه خورشید درخشان تابان آب داده و
آزر زرق قدرخوان انعم الوان در پیش تماشایان این گلزار انجمن نهاده و صدر این جلسه
بوجود وافر الجود خلاصه آفرینش و مقصود تماشای اهل بینش علت غائی ایجاد نتیجه صغری و کبری
مبدا و معاد و مهین نمرد و حمامکان فائدهٔ ترکیب مضرح اسبحان الذی اسری بعبده کتاب خوب بیت
القصیده دیوان رسالت قص خاتم پیغمبری خاتم سلیمان برگزیدگی و برتری محمد عربی
صلوات الله علیه و آله و شبه آجام قدرت الهی سیف مسلول یداللهی قوت شرع متین حضرت
راهنمای طریق یقین کاسر بنای مرصوصه کتاب مستطاب ای کشتی چار موجه نوائب اسد الله الغالب
مظهر العجائب و الغرائب امیر المومنین و امام المتقین و یعسوب الدین علی بن ابی طالب
و اولاد اطهار زیب بهار فزوده و بخامه فرمان این بوستان جنت [illegible] ایشان
فرموده و نیابت این گزیدگان را در اتساق این بزم منظم اجزا و تولیت این بنا
بر افراشگان سلسلهٔ جلیلهٔ حنفیه که نوران چراغ و ریاحین این [illegible]

تفویض نموده لله الحمد که امروز که نوبت نیابت و دوره تولیت بپادشاه ملائک سپاه ظل الله
منتهی گردید همواره بپیمائی فطانت خبیش از مکتوم راز سینه ارباب این بزم معلوم دارند
و بانگشت اطلاع منازل از بهار این باغ را در شارع هر نخلی بشمار مدعا هموار پیش نهاد همت
و ضمیر عدالت اقتباس آنست که از ارباب انتیاز این بزم صیقل دو رنمای معنی از آینه دل
روشن در پیش دیده بصیرت دارند گر دمیکه بشرف همصحبتی مباهی اندصدر نشین صفحه افتخار
و اعتبار و جمعیکه بسرکشی توسن هستی مجال توقف نیافته مرحله پیمای حیات گشته اند
و محلی بزیور اشتهار باشند و چون اصناف انسان بمیزان سخن سنجید گی میدارد و عیار
هر یک را صیرفی این محک برطبق اظهار سنگذارد همواره خواهش بآن میدارند که جوهر
زر و اهر کلام هر یک در گنجینه صحیفه فخر دون گردد که جوهر شناسان را از ملاحظه آن اطلاع بر یکی
آن حاصل شود و بلفجوای صدق انتمای کلام الملوک ملک الکلام بر سراچه ضمیر اقدس خطور
پرتو و عکس افگن گردیده که بار یافته بزم بندگی محمد طاهر وحید مجلس نویس این دارائی دودمان را
در سلک انتیام انتظام دهد **مباجه که بر رساله علم عروض نوشته شده**
ستایش بیستایش در وهم و آفرین شایسته آفرینده تواند بود که بخواهی قدرت بالغه از بحر بیکران
نیستی گوهر نیاهوار هستی انواع موجودات و اصناف مکونات را بر آورده بر کنار خوان شهود
و بساط اظهار نمود گذاشت و از ترکیب اجزای پریشان حروف تهجی علم والای فصاحت و بلاغت
که مانند شجر طوبی در بیخ قلوب هریک از ساکنان ربع مکون شاخی مثمر و غصنی زیبر دارد
برافراشت نیروی حکمت کاملهاش چندان زلال معنی که در ظرف تقریر در نیاید و در قالب
گفتگو نگنجد و از مقدار متاع اجوبه کاری که طالبان افکار بالغ اندیشگان قوی نیرو از کشیدن
ایمن عاجز نباشد ترازوی سخن سنجید چنانچه گوهرهای منثوره بسیارات را
در اصداف اذهان سبعه سموات بجوهریان رشته بنیش نمود صاف معانی رنگین را
در صاغر گردان بحور رشته لئالی حقیق دریافت نمود قصه بطویل احسان میپاکانش
تمامی رکب بستن منکران لسبط جهالت کوتاه نگاه دریای بدیع الاصاف بیکران
مغرقان ستغرقان بحار نعم لامتناهی محمد رشته واز هر یک فیض شامل

واطف کامش ہر غزلی را خوانی میسر و قریب و بعید را زمرانگیی نوال قضایش را چہ ہر روز
منصہ ربوشیدہ رویان معانی و پردگیان مضامین از تابش آفتاب اظہارش با نہایت احتجاب
در ہستار الفاظ تو بر توعریان و مسرح و کج خانہ دقایق نکات با وجود بستگی با قفال اغلاق
بر روی ہا بان زمین سخن مفتح از ہر سو خانیگران بزم شکرش جان گوش بر آواز آن نغمات
تحمید و سماع واز دستگیری بر داشتنش پایہ قدر افتادگان کوی گمنامی در بلندے
وارتفاع کاہل قدمان بادیہ سعی بہ بد رقگی توفیقش بلند پایہ پیش بر پیش افتادگان در شتاب
ویل و برق رفتاران دشت پیما را زدامنگیری منعش اقدام سبکپوئی در خلاب وحل
ہنرمندان سر آمد در عین ازکاب مدیح سکالیش اعجمی و مقتضب دیدہ وران دوربین را
در نگاہ تماشای بستانسرای نگینش چشم بینش در نقاب آہنین محجب نہالی کہ با بیاری
ترتیبش از حدیقہ دل بالا نکشد محبت و برکندہ و ہر سر کہ نہ از ہوای او بتاج اعتبار فرق بر افشد
در بزم امتیاز مانند حباب بزیر افگندہ است ارکان کائنات نظر باصل اصلش از اخیف
و مقالات درست اندیشان جدید النظر در اخبار کنہ خاکش را جیف دراز دستی ادراک
از قبض اذیال و یافتش عاصر و مشعل فروزان دلائل لم وان چون اہل ارکان ظلمت آباد گم
کردہ راہی از نگاپوی مالا حصل خائب و خاسر و لہای تہی از ذوق نفرمان تا قدر عرش
چون حرف امر اجوف از سینہ مخذوف و تلاش متلاشان تحصیل کمال بی اعانت
تکمیلش لغوف و مکفوف خرمہای حازمان از تیغباری چشمش رسوا و اخرم و دل و زبان
گونہ اندیشان و ہمزہ دریان از ساسای عدالتش اخرب و ابکم تعالی شانہ جل برہانہ
و اعظم شانہ کہ بیت المعمور امکان را کہ در آراستگی چون طاق ابروی خوبان جہت نداشت
بوجود و افر مقصود و معمای آفرینش قبلہ نمایان و بنگیش حلاوت اثمار شاداب ایجاد
نتیجہ صغرا و کبرای مبدا و معاد رسول ثقلین و سلطنہای خافقین خاتم الانبیاء و
سید الاصفیا مترزد گردانیدہ و نوای صیت بلند آوازگیش را بمسامع ساکنان
عالم رسانیدہ از مزعولہ شعر مشکین مرسلیش حقہای حواس ارباب
شاعرہ عطر آگین و طرز نگلہای حدیقہ ملتش پردہ چشم تماشائیان

گلستان شهود چون ورق گلهای بهشتی رنگین با انکه پایه دون شاعری باشعاری بصوب
سوالای جایش نسیت صاحب دیوان محشر و رجوع خلائق در یوم النشور بامن شفاعتش بند
ترجیعی مختصر ست نهی سبلغ فیض ازل که در رسانیدن انعام عام مژده بندگی منت پذیر
بوده منت گزارد و تحمیل بار تکلیف ست مطلبش شرمساری حمالان اثقال معاصی بود و
نه گرانی بار سبحان الله پایه رعایت رعیت و مرتبه غمخواری امت ازین بالاتر تواند بود
که ذات اقدس و نفس مقدس اسد الله الغالب غالب کل غالب و مطلوب کل طالب
مظهر العجایب و مظهر الغرایب و مفرق الکتائب امیر المومنین علی بن ابی طالب را
بمضمون صدق مشحون انحمک نحمی بانفس مطهره خود پیرایه اتحاد پوشید که اطاعت
پیشکان را بپذیرفتن یکفرمان دو آمر احتم تقضی و ازین تحصیل رضای مرتضوی نزد خدا
و رسول مرضی باشد صلوات الله علیهما و آلهما الطیبین الطاهرین و بعد بر لوح اظهار می نگارد
که محتاج عنایت بغایت رب مجید محمد طاهر وحید مجلس نویس که از آغاز ابتسام صبح تمیز و
شعور و بدایت نشو و نمای بهار عنفوان بر وفور ظهور که بهنگام گرگ و میش انتباه و غفلت و اوان
ادراک بیخبری و اقامت مست پیوسته خاطر از رد و طلب ناتوان و سلوک سالک بیدردان
برخاطر گران بود از لا خطه الف ابجد بخاطر میگذشت که چریده رو بادیه وصول باشد و از
سوهان تحسین فرشت در نظر داشت که زنگ نادانی که چون بخار دریا لازمه دلهای عموم
ناکرده کار انست از آئینه ضمیر زداید و بر افروختن شمع سواد در روشن شدن کاخ
دماغ و بهم رسیدن پرتو شناخت شاهدان کمال باحسن ظن خود عشقی مباحث
و مرکب سعی در تلال و دوا دغث و سمین هر مطلبی می تاخت بعد از انکه چشم باطن
محرم خلوتیان معانی گردید و حجاب نابینائی از پیش دیده بصیرت برخاست چون
بلبلی که بدگلزار بر گل خمودی که در خمکده پرمل افتد هر علمی جا نزل را در آشیانک زبان
فریب و هر فنی علیحده غار تگر آرام و شکیب میبود و درین چه شبهه که
گم گشتگان بوادی قحط که دو چار خوان پر نعمت الوان کردند و در تا جیج
بگشایش بر دیگری آسیمه سر و در تحصیل کام و حصول مرام درمانده خاطر اضطراب

شرت و دل حیرت پرور خواهند بود بعد از تامل بسیار بکلیت عقل عاقبت اندیش تحصیل علوم
رسمی که پایه معراج ارتقای مدارج کمالات ست در نظر بینش رجحان یافته نقد اوقات گرامی
بدل قیمت آنجلس سامی گزیدند و دماغ را بهندسی ازین نشاء بیخار و بالا رسید هرچند که دل
در اشتغال باین امر حسن و شیوه مستحسن معمور بود اما بحکم علیکم بحسن الخط دست از تمرن شغلی که خامه را امتیاز
علوم کافی تواند داد برنمیداشت و تحم ریاضین از حرف و نقاط و حدائق صحیفه میکاشت بالجمله بدست و دولت
حیاتی گریوه پست و بلند باین و تیره علی میشد و معانی کلیه در سفر ناگزیر معین و همراه و همگی اندوخته زون میگردید
تا آنگه کارکنان قضا تحصیل را نتیجه مقرر را که نخست مقالید آن در دست تکفلان مهام اولاد
میباشد در قبضه وسعی این ستیار گلستان همیشه بهاری علاقگی نهادند بلکه رزق بسیاری از
ملتزمان آن مسافران بازپسین را نیز باسم این نابلد طریق کسب معاش برات مستمری دادند
بتکلیف انمعنی عطف عنان از تحصیل مرام نموده در زمره محاسبان دیوان انتظام یافت و دست
و دلی که داشت بتاراج گم شدن فرصت و نفس بیمعنی مراتع خودسری چریدن آغاز نهاد و قوت
حاقله نزار و بیمار و ساغر مطلب و آئی نفس آماره سرشار گشت رفته رفته چشم و روشنائی دیده نور
و دل خونخواه طپیدن شد مطالعه بیاض گردن و صفحه سیما سیاهه اشهارات و شفاء جان پذیرفت
و متاع کسب کمال گرد کسادی گرفت اشعار عاشقانه و ابیات در ذم خانه و
سرود بلبلانه از متمنیات گوی پیشین ربود و بآب تازه تحصیل چهره خواهش کشود
زفته رفته گرمی صحبت بادوشیزگان خیال خار خار ضمیر را شعله ور
گردانید و زبانه آتش زبانی و فصیح بیانی بکره اثیر رسانید نشنیده که
یکمنان از باده صبوح و گرم کردگان کشوت حیات از اعادهٔ روح بانند از اشعار
بلند می یاقوت دلگیر از تماشای سیاه خیمه نشینان محفل از هرچه و هر نظر می آمد
وی دل بر می تافت تا درین امر تو غل بجای رسید که باوجود اشتغال
شبانه روزی لحظه از فکر خالی نبود و در هنگام غنودن بر بستر آرام
و دل خجالت زده از اعیان [illegible] غنودن ارباب ثروت و اصحاب جاه

جاه و کمنت که معشوق خاطرخواه را در پیرایهای مختلف بر خود عرض دهند و از غرائب سلوک سر
سیر بهارستانی تازه نمایند بعضی از خرامند و اغماد مضامین در لباس نظم و بعضی در جامه نثر عجوبگی
اهل بینش را جلوه ظهوری یافت بمقتضای من طلب شیئا وجد فوجد در تعقیبی کلام
خواهش فهمیدگان مطلب ساخته شد و نقش از رنگ خیال بخانه موی دقت پرداخته آمد
بدین عینک دوربین شناس و بر دستان گردید و آوازه گنجوری معانی باقاصی
وادانی رسید و چون علم عرض آئینه بدن نمای شاهدان موزون خیالست در پرداخت
آن نیز سگالش بعمل آمد درین ایام که زمان فرمانفرمای صاحبقران زمان ممهد
بساط امن و امان قره باصره شهریاری و کامگاری غرة ناصیه جهانداری
سلطان سلاطین الزمان المتمکن علی مسند العدل
پادشاه پادشاهان زمانه قرار گیرنده بر مسند عدل
والاحسان آفتاب عالمتاب و رفعناه مکانا علیا عالی قدر برج
ولقد اصطفیناه فی الدنیا و امیر مبانی اسلام هادم قواعد
و بر آنیم هرگز بیدیم آنرا و خراب آباد کننده اسلام ویران ساز
اصنام کهف الثقلین ملاذ البریة فی النائبات الذی
پناه جن و انس پناه شیعیان در مغرب و شیراز آنکه
انتهت سؤال السائلین الی بابه و اخضرت
منتهی شد سوال سوال کنندگان تا در خانه او و سبز شد
ریاض العالمین بغیض احسانه محی مراسم العدل والاحسان
باغهای عالمها به فیض احسان او زنده کننده رسمهای انصاف و احسان
قامع نوائر الظلم و المعتدی و ان منور مصابیح العلم بانوار
کننده آتش ستم و دشمنی ریش کننده چراغهای علم بنور او
الهدی مسجل مناشیر الفضل باصناف الندی ممهد
نمایهای سجل کننده فرمانهای بزرگی بخشش راست کننده

آنکه کان الخلافة بالعدل والانصاف شید بنیان السلطنة

ستونهای پادشاهی باعدل وانصاف استوار کند و بنیاد پادشاهی

بازالة الجور والاعتساف واقف اسرار رموزه وحکم گاشف

بسبب دور کردن ستم و بی راهی آگاه از رمزها علمها و حکمتها گشاینده

اسرار علم الانسان ما لم یعلم عیار نقد بیغش شهریار

پرده های آموخت انسان را انچه نه دانست

گوهر گرانبهای بیهم والای تاجداری نقش خاطر خواه کابین اقبال فال مراد

متفاولان مصحف کمال شیم از هیچ شیشه بهار گلشن جهانگیری و جهانداری مرات گیتی نمای صافی را

روشن ضمیری گیرای کند خصم بندی پسندیده طبع و شوار قبولی و مشکل پسندی لال کوه بلند اقبالی

وجوان بختی گره گشای عقده سر و کم دشواری و بخت قوت بازوی قوی رانی و فیروزمندی

آخرین پایه معراج برتری و اجمندی ثمر شاداب تحمل پیوندی دانش و شجاعت ترجمه آیات بینات

بسالت وجلالت در گرانبهای صدف صدیم المثالی مصنعه رسانی فطرت بلند و همت عالی حضرت

ونصارت بهارستان فتوت نامه سرو بوستان مردی و مروت السلطان ابن السلطان ابن السلطان

ابن السلطان ابن السلطان ابن السلطان ابن السلطان الخاقان ابن الخاقان ابن الخاقان ابن الخاقان

ابن الخاقان ابن الخاقان ابو المظفر شاه عباس ثانی حسینی بهادر خان ادام الله ایامه اقباله لی یوم یحشر الناس

وبرخلاف از منه پارسائی متاع فهمیدگی رایج و جنس ناقابلی کاسد بدین سبب برادران معنی و آشنایان

مکلف ساختند که رساله مختصر در علم عروض قوافی پرداخته آید که همکنان را علینک دور نمای بینائی

تماشای پرده نشینان معانی ملکوتیه بوده باشد حسب التکلیف احباب واخوان ارتکاب انرا مغتنم

دانسته با انکه نسخه مشتمل بر علم در نظر داشت انموذجی از نقوشات صفحه خیال بر دفتر اظهار نگاشت

وبجهت سهولیت دریافت مرتب بیک تمهید و دو فصل گردانید و بالله التوفیق وبیاجه

به بجهت دیوان میر نجات نوشته شده کتابه پیشطاق دولت سرائی

آنچنان نامی سخن آفرینی تواند بود که از سفتن گوهر دوحرف کن که در قعر عدم مکنون بود

شمع مشرقایی و مسند جهات منجمن حواس و رباعی اسطقسات و مثنوی بیت دلنشاه

آسکار او نهان قصیدهٔ مجاذات اعمال انس و جان و بحر طویل حرکات زمان و ترکیب بند اصناف
حیوان و ترجیع بند انواع موجودات بیش از قیاس برشتهٔ انتظام و التیام کشیده و صف نعال
مجلس هستی یعنی انسان اعلای جهان را که در بن بحر بی پایان و محیط بیکران از زیر دستان
بود به بیرونی عوامل عنایت شامله از حضیض فترت پایگی و قعر بی وجودی با اوج تاج افتخار و سر فرازی
برکشید و این شصت گل رنگین جوهر اسرار جزو و کل و مشتمل مقصود سالکان سبیل گردانید ساکنان
شهرستان معادن یعنی لعل و یاقوت را که بصفای آبروی اعتبار عالی و درخشان اند از ظلمت جهل
دقیقه یاب حسب قیمت عالی اند لعل شتاب در آتش ست که از دیرند جادی خلاصی جسته منصوصه
بیت الله انسانیست گرفته و در لاهوران نبات یعنی لاله و گل را که تاجداران اقلیم شگفتگی و انبساط اند
مانند سلیمان سنهٔ سلطنت بر هوای وصول این نزهت آباد گسترده میباشد که خود را بقرب
مقربان غاذیه و ماسکه بقلوب ارباب عرفان پیوندند غزالان از هوس دریافت این ابلهی شیرین
صفات چون مجنون بیابان گردد و لباط اعناصر در معرکهٔ امتزاج و میدان مزاج از زد و خورد
فعل و انفعال و شکست و ظفر کسر و انکسار کیفیات بهوس این مطلب باهم در نبرد اند چنانچه این گوهر
را ازین کان و این مروارید را از دین عمان آبروی افتخار بخشیده همچنین دل و زبان را از ساکنان بطن الشان
این مدینة الشعور که دار السلطنت سلطان روانست برگزیده یکی خواه نخواهی را بتحریر و نزاد ان
معانی و دیگر را بترجمهٔ محرمی و ترجمانی داده و از دیده دریچه باین گلستان بهار
بیخزان گشاده و صبای حمام رخصت دخول آن بهشت آباد در عموم آونه ازبان
در داده و منادی عنایتش ندای بشارت انتمای ان تندکنوز را تحت العرش
مفاتیحها بلسان الشعرا بگوش هوش ارباب دریافت رسانیده و بخال
من یجد ان قاصر بیان یعنی سیلی خورا مواج حادثات طالب طریق اخلاص
و نجات بچه زبان طریق حمد پدید و بچه عبارت شکر عطایای لاتناهی گوید چون بیان
بدان فوق طاقت انسان و خارج از وسعت آباد بیانست عطف عنان ازان وادی
بیپایان نموده بر لوح دریافت نکته سنجان می نگارد که چون عندلیب ناطقه که خوش
نشیمن سخنان شاخ بر شاخ افنان این بوستانست در ان گلستان خلد بنیان جمعیت

وگاه بیگاه پیرایه جناح خیال بسیر آن بوستان سخنزان شتافته جهت سخن شناسان گلدسته
براه بازگشت سیاران این گلستان اندگلدسته از گلهای رنگارنگ سخن بدست خیال بسته
لابل در کندن این معدن روح فرهاد را بوصل شیرین معانی یعنی معانی شیرین پیوسته نقد
فرصت خرج و گوهری چند فیروزان سخن بیان درج نموده این درج را مهری جز نگارت
دوشیزگان سخن نیست و این عروس را پرده بر چهره دلربائی بغیر از دیده دل واکردن
و چون سخن را قفلی ناچار و گنجینه را حارسی درکار است که نامحرمان را ازان دست
وصول کشیده و پنجه تصرف پیچیده باشند باب این بیت الصنم را بالقفل الجد مقفل و کشادان را
بمفتاح دریافت حرف شناسان محول ساخته سبحان الله عجب گلستانیست که گل
لاله این بوستان چون عندلیبان نوانج و خوش الحان و سرمه خودگانش چون
مژگان نیکوان حریف حرف و همزبانند سخنان شوخش را در قید آرمیدگی رقوم
بازیگوشی طفلان دبستان مژده آزادی شنیده و معانی بیانش را بی تکلفی عاشق
لاابالی به معشوق رسیده شیرازه کتاب را زشوخی شان چون رشته طاقت عشاق
از نظاره معشوق خطر گسستن و نقلهای نقل شیرین لبان را که ریخته شیره حیاتست
باکام پسند تریاکیان صحبت چسپان اختلاطی پیوستن گزیر فصاید را دلربائی پس کوچه خم
گیسو و نزهت خدائی قطعها را دلکشائی فاصله خیابان آبرو بیداران این شبستان
هر دائره دهانیست بذکر خفی گشوده و عطر جهانداری مشکین لباسانش چهره حیرت نامسورد لهای
عاشقان غالیه سوده گلستانیست بیدرو بند و شگفته رویانش بی تکلف زود پیوندسوخته
برشته گانش را چشم انتظار بر راه وارسیدگان که کی از راه انتظار در رسند و شیرین کارش را
گوش هوش وقف آنکه لذت شناسان این شهد را که انگشت پیچ زبان گزیده کی چشند نیز بان را
تکلیف مهمان درکار و مائده سخن بیان تکلف برکنارست و دلیشانه بزمی چیده و بقدر
سرانجام طاقت خوانی کشیده اهل مشرب را شراب ریحانی ریاحین معانی در جام زاهدان را
حور و غلمان نکات بفحوای قطوفها دانیه تحت بیرحمت تخصیص یارمه لشابیدکه بیاد انگاه
سرو چهره پردگیانش از غبار کینه دی پرگرد گردد و دیباچه که جهت بیاض آید

آبدار ماشی نوشته شده طبیعت که نقشبند شعر بانخانه سخن ست قماش کاری تازه در نظر دارد
واز مخمل دقت خوابه فکر و خیال هر دم صورتی بدیعه تامل می آرد میخواهد که زمین بیاض سفینه را از سخن
شاخ برشاخ بلبلان گلستان بیان نمودار نقش از رنگ سازد و فرشی ملون که حامه گلبند
بهار را در نظر بیفکند کان خوار گرداند برای مسند نشینان بساط سخن اندازد از قلم و ناز آهو چشمان
کشمیر ستانی بشگفته روی باغ خیال آرایند از فصیحه کلام شکر لبان شیرین سخن برای نقل مجلس
ستان معانی خوانی ترتیب نماید که همت ترطیب باغ می دمزه باغ کنج فراغ مهیا و آماده با
بیت مامی ندیده ایم که نقاش بود ذر خویش + غیر از شراب بیخش اشعار با مزه + سودا گران اشتهار
وتتبع از هر عصر از امصار و قطری از اقطار رامند فرخ آباد حسن معاشرت و عباس آباد جملات
وشجاعت و قزوین نرم خوئی و الفت و تبریز سلامتی و صحت و مشهد مقدس جانفشانی و شهدا
وکربلای گشته لبی و مفارقت و چین بد خوئی و فراکت و خطای بی پرائی و عدم مروت و شیراز
مهر آمهات عطوفت نهاد و بیجاپور عقوق اولاد و اسیاهان کثرت غنج و دلال و کاشان از
روی وصال و قندهار شیرین سخنی و حلاوت و سبزوار خط نونهالان سرقدیمت و بحرین
دیده تماشا و حیرت و شام غریبان پیکی و غربت و مکه مکیدن لب شاهدان و مدینه
الرسول بیغام و وصال مشتاقان و کرمان صبر ایوبی و مکران منکر معشوقی و دهلی
از هر قسم متاع که با فقد دست خیال استادان وقت پیشه است پشته پشته آورده اند
و در انتخاب هر متاعی بجای خود وقت و استادگی دندان بر جگر افشرده و پوشیده
که قبای شالی که در کارخانه خیال از موی میهمان و زلف بتان و خط گلچهرگان
باتمام رسد و زر لفت طلا و نقره بافیکه از خیال سیمین تنان نیز دوی رنگ
و دل باخگان انجام یابد نه بدان قماش خواهد بود که دست قدرت از بناصنعت
بدامن آن رسد و از نظاره گل و برگ آن هر شامی بوی اعجوبه کاری
و بدیع نگاری کشد این باغ همیشه بهار گلستان که انوری نوری ازین
انوار و از هر سے برگی از این ازهار و سبزه و وسی نهالی ازین اشجار
دزدیده دلی نظری ازین انهار بست چه صباغ باطنان و شنوال که بتوفیق

تماشای این بهجت آباد بیایند چون آب در حوض وجدول آرزوی فراغت بر پشت نخوابند و
باکمال آسودگی بر این بوستان تمایند هرگاه من مبتدی بی پروا که در بیابان بی تعلقی
وسودا گله گله لیلی در هر جریده آهوی خیال دارد در گلکاری این بوستان برای
خوشوقتی دوستان داغ نهوخته وچراغانی چنین افروخته باشد روا نیست که اتش طبعان
پروانه وار بطوف آن سرگشته وبی پروا نیایند واز میوه های پیوندی نازه بیاز حسن وعشق
این روضه همیشه بهار لذت نیابند شکر الله که این بوستان از تاراج این وآن زاله بستن
تماشائیان چون در گرفتن چراغ از چراغ وسفر کردن بوی گل از باغ نقصانی نیست
چندانکه موائد نعم این خوان آراسته بر گیرند همان نقشهای تمامی بر جا واین شمع فروزان
بدستور نخست صاحب فیاض سخن کوتاه وقصه مختصر انچه در پرده بیان حسن صورت
آن بمنصه ظهور کشیده سخن ست که از دریای محیط تجرید قصد بجوئی وپای در گل فگنان
گلزار تقید نخست دارد بندر صورت تصوری وتصدیقی گشته جهان آباد قلوب ارباب عقل
را مقر ومسکن میسازد واز انجا لباس موزون الفاظ در بر کرده از خیابان زبان ودروازه
آذان بگوهر هوش دریافت دانایان درمی آید وگاهی در نقشه زار خط بر حل اقامت می اندازد
بالجمله از ان بیهوشی ومانند اب زندگی در ظلام وپرتو چراغ در تاریکی شام جان را تازه وروی مجلس را
صاحب غازه میگرداند مدتی تا قوت روح یعنی نفس همدم وشبهای دراز در خلوتکده
پرده دل محرم بوده چنین جهانی لامحاله بغایت گرامی کفران نعمتش نمک حرامیست از
دیده بصیرت بینا وآئینه دل صاحب جلا باشد بی اختیار بطوف کوی این لیلی نژادان
می آید ومانند ستان لایعقل ترک خودداری مینماید واز انرا که غبار دیده تمیز سد راه گشته
طریق تکامل پوید محرومی اورا پس دیگر کسی چگوید **دیباچه که بلب الاشارات**
خود تالیف نموده نوشته آمد نیایش وستایش کریمی را سزد که نامه
اعمال انس وجان را از تار زبان سیمپود قیاس درهم بافته ورشته زرین
خطوط شعاعی جهت اتمام اطلس گلبافت سپهر بدست قدرت تافته خامه صورتگار
هیولی را جهت خوش نشینان گلشن وجود بشجر قابلیت های شاخ برشاخ مصور

وه در خانه مرکبات طرح اختلاط و آشنائی میان مخالفان انداخته آب بیدا
دلارا پاسبان جوی آب سبزه‌های تخلی نموده دگر شرارگیره کشای خارا مانند قفل پنجه از هم گشوده
خشت و خاک بنفشه زار و نرگس‌زار بهای شاهوار قدرت کرده و مصلحه هوا را کز انفاس حیات بخش
زندگانی شجره از انست ارکتم عدم بمیانجی آب و گل آورده آبه انعل شتاب دانش ازانست
که نان روزخواران را در بغل دارد و رگ ابر بهاری ازان سراپا زبانست که نقطرات
نعمتهای الوان بمرد و شمار درخت سایه‌ان ارزاق بیپایانش که دست قدرت خاص من الیصال
انست آسیاهای آسمان گردد و این منعم حقیقی با وجود پاکاران اعشاب و اشجار و دستیاران
اوراق و ازهار در رسانیدن وظائف مقرره موظفین خوان نعم فردست به نیروی فرمان
امر کن یکون نفس نبات که خدمتکار پرزادای فواکه شیرین حرکات میباشد از تعب خدمت
شش ماه در خواب و شش ماه بیدار و در حالت بیداری در خواب این حارس
مخازن نقود امکان دیده دیدبانان لطف پنهان کوتوالان قلعه آسمان بلند خبردار
از سرد روئی برف دوم سردی زمستان تموز گلهای بهاری برای برچیدن اثمار
گرم و از گرم خوئی جوپیان اختلاطی تابستان و ربیع دلهای سخت استخوان اثمار
نرم بست در شبکه تصیاد قدرتش دریای محیط و عمان چون ماهی بزخاک طپان و در اوای
شرح قدرتش زبان آتش بیان شعله از بیم سهو و خطا بر خود لرزان ست نباتات
بفرمانش خاک خورده حیوان را چون دایگان مهربان بشیر نفخ اوراق و اغصان
می پرورند و ریشهای درختان چون خدمتکاران چابکدست برای آسایش
نازپروردگان و اوانح سریرگلهای بوستانی را می گسترند بمفتاح گشاد کارش
طیور از قفس حلق بر قلعهای درسته بیضه ها در می آیند و غنچه های گلهای بسیاریت
بسیاست خضر راه کمالش با پای به دامن پیچیده از کون مکانین شاهت ها
برافراز منبر تجلی برآمده جلوه گرمی نمایند چراغ درخشان
برق را فتیلهای قطرات ریزان باران برسر افروزد
نازنین رشتهاست که تا بسته دست قدرت ست قبا های

اندای برای بموزونان سر و شمشاد میدوزد گاهی صورت آرشی لبجوای الصلح خیر و ساطت
صورت هوای بجانه خالی صورتمانی بری آید و گاهی بفرمان قهرش چون ناخن
سباع گره از رشته وجودش میکشاید و قوت غاذیه را بی زبان سخن طراز خادمانه
چهارگانه جاذبه و ماسکه و هاضمه و دافعه مطیع و فرمان پذیر و مصوره را بی میانجی خامه موی
موکاغذ بست خوش قلم در پذیرائی تصویر در راه سرعت انتقال او امرش نفس سوخته صبح را
نمود از شب ظلمانی و در حقه طیب حکمتش برای درست کردن شکسته رنگی ماه شبهای تاررا
خاصیت میانی انسانی و کافی خورشید را در طریق اطاعت از فروغ خود دامن میان
استوار و در بار را در پرتو هش فرمان خار و خس کلفت بفراشی اضطراب خاطر از دل بر کنار
عقد اخوت سیارگان باد و ران آسمان در تربیت گوش بر آواز آن سکیبات محکم و
حال طبائع کلیه از تشویش چگونگی ماند بود اشخاص کائنات درهم و بهم ست فرس فراست
دریا مگان دقائق از معقولات اول و بوائی در عقال حیرت و دیده بینائی حکمای دقائق بین
از سیاهی شبهای جهل مرکب در خواب غفلت ست دلها را بدلهائی رشته و پیوند محکم بسته
و بال لوان طیور رنگهای عشاق را بی طپیدن در هم شکسته انسانرا که در صف نعال مرکبات
جای دارد کمند بلند دوئی آسمان از عقل دور اندیش کرامت نمود و مذاق رغبت عباد را
از چاشنی حلاوت اطاعت پیشوای تقلید و راهنمای خافقین لذت برلذت افزود و ده را
برگزیده را چون عقد آخر تمامی عدد جامع فضائل پیشینیان ساخته و آئینه خاطر انورش را
از زنگ هوا حبس خیال اغیار پرداخته نور شمع بد فروغ شریعت غرارا از دری ظلمت
او یان منسوخه چون تعبان موسی سر اژدها نمود و به پرتو این چراغ خورشید ضیا
میناگر شیه و طبعان ظلمت جهل مرکب را آزموده این آسمان جوی رشید نشان را از
است که اشین آن را با هم اثر قران سعدین ست موجب استکام شرایعت کرد
و شنونن فرمان ایمن گوهر والا را دست بدست بخارزمان او امر و نواهی یزدان پیرو
صلی الله علیه آله و بعد مرات از ذهان باریک بینان معارف منطبع میگرداند که عندلیب
آشفته بال پریشان حال خاطر در پرواز حدائق مختلفه کتب علمیه بصحن گلزاری

لب الاشارات مسموم و در سلوک مصنفات ما فضل افاضل وقت خود علامه رازی منظوم بود
گذار نمود لحق گلشنی دید شگفته و بیانش مانند غنچه نیم خند جلوه گر عطر بارش و شاید انش را چهره و
لکاهد لرباد خوش فضائی تهاج سیران گلستان که سیار انش را از عطر گلهای کیفیت باده رنجانی
حاصل شود چنان اقتضا نمود که این پوشیده رویان را که در هنود ج الفاظ غریبه از نظر تماشائیان
مستور اند بجامه پیراهن تنمای عبارات فارسی که حکم آئینه بدن دارد محلی سازد تا بعضی از ایشان
فطرت را در تماشای جمال آندلربایان مطلبدی طریق بگشا الفاظ سنگ راه نباشد و این جامه
که باندام دلربایان گلفام بتیزی ذهن جوید بریده شد در یکهفته بسوزن نوک قلم در رشته
پرچ و تاب رقیم باتمام رسید توقع از سکارم اخلاق ناظران این بوستان انکه اگر خار اغلاقی
در پیراهن شاهد مدعا بینند از اعتراض زهر آلود احتراز کنند و عفو و اغماض را بطعن و تثریب
برکرنتیند دیباچه که بر بیاض عزیزی نوشته اند

منم که بجاد و کاری معانی تازه نامه ری و از سفینهای گاو زبان
را گویا و انوار روح الامین معانی را لباسی دیگر نقوش در رقوم دائم قرین
دلها نموده گلیمیست که از صحرای تجرد بر شنائی آشنائی و از طور وطوی نفوس
انسان و وادی ایمن دل و شجره زبان که بصفت اصلها ثابت و فرعها فی السماء
قدم صدیقه مدینة السلام دهان انگشت نماست کرده و نقوش بشیر را که هریک در مصر وجود
ارکنان قوی و حواس را مخاطب بخطاب انا رتکم الا علی میگردانند
در لقه تسخیر و فرمانبرداری کشیده بحر نظم را بعصای قلم چون دو مصرعه بیت از هم شکافته
و پرنیان نثر اخیر بهمان عصای معجز نما که قصب السبق سخنوران لقب دارد بحر صفت
بر ساحل ن لفظ و معنی که برزخ بحر تجسم ست خضر سبز پوش خط را پیشوا ساخته و با انگه
یاران سند سلطنتش بر هوا کرده دیباشد در غار رصماخ رحل اقامت انداخته
موسی را از سبب کلام آونی کلیمی بلند و ادعیه مسیحائی بوسیله سخن اجابت را
بیدست با انکه عالمیان تقدسش آلوده غبار تجسم نیست نا و جود عناصر و
دیده و هر چند از الائش طینت صلاح و سفل مبراست لیکن نهال

طوبی شمالش از آسمان بزمین و دیده اگر کسی را در صدق انچه خبر صادق بیان انجنابرا نموده
اشتباه است کلام خدا که بیان امر جناب کبریا نموده بفحوای انما امره اذا اراد شیئا
بران گواه است سلسله اعداد و معدودات از و بر پا و صور ریاض باطن گویندگان باز
آئینه حسن تالیف او پیدا و هویدا است کاخ مطلب و مضیع شریف او و صور کار حصول مقاصد شاهد
عذر خواهیش تو بصاحبان افعال متبحه بقبولست و احد را از خود شمرده چندان بر خود نپیچد
که در جامه حصر نگنجد و مقدار تاه زین و قدر از دیافت چنان بلند نگرفته که میران
بیانش سنجد تا انکه متمن فلک ثوابت بطفیل او اطلس پوش و مسدس جهات
بمحمل و خوابه روز و شب برای او مفرش ست از راه حسن عاشرت پری وارد در جلد
هر بیاضی خزیده و چون نم در خاک بغور فهم افتادگان رسیده باندازه خواهش هر کس
چندانکه از و چشم سخن گزاری داشته حکایت گفته و مطلب را در پرده ادب بآئینی ادا
نموده که شنونده بچشم خود شفیفه خط را از و در لبای سواد خوبان و بیاض را مجره دیده صاحب
موسی عمر آنست عاشق رسیده و معشوق رنجیده را در مجلس شستن چون بمقتضا لقین رشته هستی
بهم بسته شناسد گدا و غنی و نیز آن پستی و بلندی در آغوش هم شسته اند سنگ لیلی را با هوای
مجنون محبت مجنون با لیلی و طفل بدخوی گله گزاری در آغوش دایه رضامندی سر ست
تسلی ست بزمش را آرمیدگی بهشت برین و بلندی آسمان زمین غزلهای غزل
وفیق ست هر سفینه قافله گاهست که مسافران دیار عدم با متوطنان شهر
و انجا هم صحبت میباشند و سبد و هر بیاض محکیست که عیار نقد کلام هر کس را صیرفیان سخن
بان میشناسند هر بانیست چون لبهای بسته خاموش نشست سراپا تو هر که بیند چون
سرمه چشم و در سواد بلبل مرکب هر سخن شناسی چون آب حیات در ظلمات
حدیقه هر بیاضی بآبیاری سحاب قلم طباع دریادلان سرسبز و بان نخلبندهای
گلستان تبسم الماس صبح دمان شگفته و خندان میباشد و اما آنچه
گرفتن امن معشوقی ست از دست توان او دواع جان
باختیار برجان دل نتوان نهاد غافل مباش که سخن سبب قوت

نوشته اند

از آثار سپاهی دولت شریعت قدسیه نبوی و تحسینگی احوال ملت مطهره مصطفوی
آنست که پادشاه ذی جاه مالک رقاب دوران بعد لیت قول و فعل اثبات دیندار
و اطاعت و انقیاد امر حضرت باری نماید و راه هدایت بر سالکان طریق رستگاری
گشاید ادای سنن بزرگ همت حق شناس واجب داند و از مصحف اعتقاد درست
و عزیمت صحیح سوره عزائم اخلاص خواند اعمال ستوده اش مصداق اقوال و رسوخ
عقیده اش ثابت گواهی شاهد حال باشد چشم خداشناسی روشن و
ریاض شریعت پروری گلشن که اعلی حضرت خدیو زمان فرمان فرمای ممالک ارواح
و ابدان صاحبقران نصرت پناه اقلیم گشای قوی دستگاه گوهر بحر دقیقه یابی و
آگاهی درة التاج سلطنت پناهی وصاحبکلاهی گل بیشه بهار گلبن خلافت عظمی نهال برومند
حدیقه دولت بیمنتهاشه خورشید جهانگشائی پیرایه پوشش عرائس داد بخشی و
ملک آرائی روشنی بخش چشم فتح و ظفر منظور انظار کارکنان قضا و قدر السلطان
بن السلطان بن السلطان بن السلطان بن السلطان بن الخاقان بن الخاقان
بن الخاقان بن الخاقان بن الخاقان بن الخاقان بلیت فروغ طلعت
ستانی + شه صاحبقران عباس ثانی + که ضیای آفتاب جهانتاب فلک
نور ماه تابان آسمان هدایت و ولایت اند در نمیعنی گوی امتیاز پیشی از سلاطین
سلف ربوده اند و امر و نواهی الهی را بسمع دریافت از حسن سریان خاموشی تمثال مخدرات
محال آیات فرمان شنوده و بر اذعان فرمان بیشر انس و جان از حسن افعال عمال ایشان
ان کتاب کریم و قرآن عظیم که طاوسان قدسی آشیان معانی در فضای
ریزوان ممکنیان حکم و حکمه بر شاخسار الفاظش بهم آوازه اند
سرت و امر حسب و جلوه گاه شاهد هر نعت کرده شه
سفوا دانه با ثمار گوناگون اعجاز تماشائیان
قوت دل و قوت روح مستعدی همت و لالت علی

ارمغان گارگشته بزلال صفای اعتقادی که از خزینه بسار خداشناسی تراوش
بوستان خلد عنوان گردیده وحسب الفرمان قضا جریان غازی خان
این بوستان اعتبار اشمار خلد آثار شد امید که با شمار عمر دوام
آلهی ست شیرین کلمه باشند در تعریف میرزا معز الدین محمد موسوی
شهرستانی تجرد نژادان معانی و خیلان قوافل آسمانی که ارواح اطلاق
بساحل دریای قلوب ارباب عرفان و غنا به قلیب اذان جوان جوان
امهات اوراق ازهار و نقود کامل عیار نثار درر و اشعش و دروازن اظار و غرف پیشگاه جیب و کنار
شعور و اشعار ذوی الابصار و للبصائر جلوه گری مینمایند چون خنجر الیاس در بحر قلوب و بر تو
لحظه از تردد نگاپوی نمی آساید پیوسته در حین طعن اقامت نزول رحلت در جامه اندامی حرف
ولباس نمای نفوس و هواوج مشک اند و در کلمات و حدائق عنبر آمود الفاظ که هم ایشان را نمیرد له
بال و پرواز و هم بمثابه پیمانه نشار باده اعجاز و هم ترجمان بیان و هم مانع تاراج قاطعان طر
و راهنما نست میباشد و این لب قشر نما و این پوشیده و بوسیده مانند از غایت امتزاج مانند مخض
مزاج که نتیجه آباو امهات کثیر ست بآن پریزادگان نوشیده در رنگ گل رعنا با وجود اختلاف
دم از اتحاد میزنند و از انحراف و ازیاغ انها از منهج اعتدال چون صورت آئینه ناخوش نماد
نظر ناظران معانی دگرگون مینماید و از نیجاست که اقلام رقم نگاران را در امضاء این
مزاجان که بشوخ چشمی شرار و سبک جولانی نسیم بهار اند خاصیت چرب
ادیب و در رشته سطور مسطورات منظوم و منثور مقانسه نبض مریض ناگاست
طبیب ست چون زبان رواة ثقات بصفت دیانت داری موصوف چون صحیفه سلاح
بحفظ الغیب معروف میباشد و نگارندگان اخبار و اشعار که در حقیقت
طایفه از صنف تجار خریدار امتاع غذای روح و روان
لیلی وشان محمل حرکات یعنی بالجمله طغیان
سهر پرده و سری نمیرسانند شریک غالب شعر با فان کارخانه
و نسبت تا قلان کلام منسوج قماش سخن

منت و سپاسنامه بر عرائس آراسته بزیور هر مفت بیمانند درگاه بی نیاز محمد طاهر حیکه لطیف
اگرچه در اخراج این بمالاله فطرت از صلب قوت بیشمه حکم آباد دیباد اولاد وارد لیکن موفق
بتوفیق حضرت احد اغری مغز الدین محمد بن ملک اندیشه و مقاش کرمی تسبیحه تحریر سکال
عرائس شکیله این کتاب و تصحیح بخرامد مقام که سکان کردگ سرای دوایر و
صدر نشین پرده های الفاظ این کتاب اند سعی بهار در آرایش اوراق درختان و شکیر
تصحیح او جالینوس در تدبیر علیل مزاج بیان بکار برده در ازاله تهمت صاحبان فراش
این بهارستان زحمت بسیاری کشیده و در پی هر یک از دوحه نشت زدگان آهو طبیعت
این مغازه بیابانها دویده اکنون اثر سعی او در بین نسخه اگر بر بیان مزیت فرع بر اصل
بنا شد مانع ترجیح اصالت لامحاله متوانند شد انشاء الله فراخور سعی و رصامندی

خاتمه که بر بیاض مزرا قصیح مرحوم نوشته شد

نیاز مند مشتاب و ماجو رخواهد بود هنگامه گزاران سخن را مژده باد که
بار دیگر ترکیب این بهار عنصر اقتضای وجود عنصه در طبیعی نموده و ساقی خمخانه فلک صافی
معانی را در شیشه دل پر حوصله پیموده دریای معانی آغاز گوهر افشانی کرده
لسان شعر بدگاری شیوا بیانی قرین قصه پردازی و داستان سنجی گشته
شیرین شد بمژده این خوش کلام اگر در پردهان کوه غم از صلب فرهاد و تاج شاهی از
برگیرند روا باشد و اگر بحر دکان سته کیسه خود بشا باش آن پرواز مدجا بلند
ظاهر شد که خامه عنبه بن خامه ن اگر بسه چال دوات کذب پیرائی را اسیر شود و رازو
ام استخلاص آب سیاه در چشم آورد لفظیکه غیر واقع باشد بر
گفته و نوشته مراصین مهدق محض صواب باد
مبالغه ایم مصرحه ها ن چه باشد
تنگی پندیر و نعمتهای
دیگری را هم اگر همند
انخا سخ . و از کرد ان

جواب مکتوب حاکم قندهار نوشته ملتان که بذوالفقارخان حاکم

از جانب یکی از حکام سرحد نوشته شد

چمن طراز اندیشه بهار دوستی و آبادی لهنسار افروز بوستان صدق و صفا باد
[illegible] مکدره اتحاد گلدسته ریاض یکجهتی و وداد اعنی نامه صداقت
خجسته سمت عنوان مکتوب دوستی آبادی خلعت نشان فلان در ساعتی فیروز روزانی
مسرت اندوز بزم افروز محفل انیس انشاد مجلس هنر طراز خوشدلی و انبساط گشته بروی
دوستی و خلت وداد گشاده و بمجرد [illegible] بعطر [illegible] مشام الفت و اتحاد را معنبر
گردانیده و از مژده فتوحات [illegible] بی اندازه حاصل گشت الحق در نشاء امکان
سرای بی بقای [illegible] امر یکه سینه بادیه گذشتگان و زبان زد آیندگان تواند بود همین
شیوه ستوده مؤالفت و التیام است که [illegible] بستانسرای یکنامی و شیرازه کتاب
خوشدلی و شادکامیست گروهیکه بعلینک دوربینی عاقبت بینی شاهدان دقایق انمعنی را
در بزم حضور رشاهده نموده اند در نگارش [illegible] تیرام و حصول این کام اهتمام میفرمایند یقین
حاصلست که آن سرحلقه ارباب دولت یافت که در شیوه [illegible] وارسیدگی از همگنان پیش و در مراسم
پیشبینی از سالکان این [illegible] در پیش اند بهماری رای رزین در ترتیب تشیید این
بنای استوار خواهند کوشید چون دوست [illegible] ارسال تحف و هدایا بدوستان آمد و شد
موسوم فیمابین ایشان در حقیقت بمنزله تار و پود لباس مودت و یگانگی و شاهد دوستی
[illegible] این لباس [illegible] این پیرایه خوشنماست لهذا البعض از اجناس این دیار که تیار بود [illegible]

گشت مکتوبیکه جانب فورچی پاشی بیگلربیگی آذربایجان نوشته شد

[illegible] نوشته [illegible] دولت و اقبال
[illegible] دولی [illegible] سحاب عنایت حضرت [illegible]
[illegible] از اثمار [illegible]
[illegible] چون [illegible] سوال هدایای [illegible] بلاغ
[illegible] و اطیعوا الرسل و اولی الامر [illegible]
[illegible] افراد [illegible]

پادشاهان سعادت قرین و لسبب لازم و فرض و متحتم ست که در ضمن رعایت مصالح خلایق از حال
و فرمان پذیری پادشاه دوران بوقوع آمده باشد و چون بنابر مراعات رفاه حال عباد و امنیت
و آسایش بلاد و بساط دوستی و الیاس مصالحه فیمابین نایبان شاهان طرفین و سلاطین جانبین
گسترده و افراشته و پیرایشه نقاص و خلاف بکل حکمت انباشته است لهذا از آنکه قوع
این امر شریف منسوبان این دولت ابد مدت ابهم نقض آیین و لا و بازخواست بندگان
اشرف و اقدس اعلی مرتکب امر یکه منافی آیین دوستی باشد نگردیده اگر خلاف ادای
آن از گرداگرد بدنهاد که از منبت طینت همواره در صدد آزار و اضرار خلائق اند بظهور رسیده نادیده و
ناشنیده انگاشته اند و این معنی موجب زیادتی جرات آن ناعاقبت اندیشان گشته بیشتر از پیشتر
سلسله جنبان مفاسد و شرور شده اند و خود را بنصوص الفتنة نائمة لعن الله من ایقظها
در معرض بازخواست نشاندند اولی و اخری در آورده اند تا آنکه درین اوقات تقی سلطان
کوتوالی از رسیدن ان اگراه و سرشته فتنه و فساد بست مکرر براه تجار و مترددین آن آمده
رسلغی خطیر از مال ایشان در معرض نهب و یغما در آورده و چندی را نیز به تیغ بی پروایی
مقتول گردانیده و با آنکه گوشمال و استرداد مال از ایادی آن کوتاه اندیشان بدنهاد نیز موقوف اقبال
نیرو زوال صنون از اختلال باسهل وجوه مقدور مینمود ست تصور آنکه مبادا اتلافی این امر محمول
بر نقض عهد و پیمان گردد و بندگان این دولت محکم بنیاد بصدد قلع و قمع او در نیامده بکرات
دران باب بحکام جلیل القدر سابق و لاحق و آن اعلام نموده مترصد آن ماندند که
حکام وان تیشه بازخواست آن کار را از ریشه مسلمانان قلع و قمع نمایند تا امروز
بعد از آنکه بدربار اقبال عرض نموده بنبه خواهم نمود که بسته در بنیاد
تا دیب او در نیامده اند و اعمال ایشان درین امر باعث زیادتی
باب این قسم امری شنیع نموده جمعی کثیر از عباد الله
الکاملة این حدود را در معرض تضییع
روز بروز بیشتر از پیشتر مواد
گردد شاید که حکام جلیل القدر آن چنان در هر سال

بعلت بعضی مطالب که ایشان را منظور باشد یا عدم فرصت بنویسند و تادیب آن ناخود شناس
قیام مینماید و چون امر خزینه رفته رفته تتبع مفاسد کلیه میگردد و تا معینی نسبت بسائر محال
سرایت نموده موجب مناقشات عظیمه میشود لهذا این خیرخواه بجهت انسداد راه حرف
ارباب غرض حقیقت حال او را در معرض اظهار و اعلان در آورد که اگر از جانب تحت انتخاب
دفع و رفع او خواهند نموده دانسته کس تعیین نمایند که باین امر قیام نموده زیاده از این بکار
که در گلزار همیشه بهار صیانت خانه پرداز ی ریشه محکم گردانده اگر چنانچه بعلت اشتغال
و موانع سیاه کینه خواه آنطرف را فرصت سرانجام این امر نباشد چون حقیقت واقع
در معرض ابلاغ در آمد و یقین حاصلست که احتمال نقض عهد را بخاطر راه نخواهند داد این
خیرخواه باسهل وجوه آن بداختر را با تبعه و بخطه اواره دیار عدم سازد غرض که من بعد
فتنه انگیز واقعه طلب را محال تردد نداده بعون الله ارکان حیاتش از بنیان قلع و قمع
خواهد گردید کتابیکه از جانب میرزا لقی اعتماد الدوله
بصفدرخان نوشته شد مرات چهره نمای بشتی لعبتان دوستی
و محبت و گلزار همیشه بهار از بهار اظهار التیام و الفت اعنی رقیمه گرامیه که صفدرخان ارسال
داشته بودند در هنگامیکه اعلی حضرت والا باتفاق یوسکندر لشکر جم اقتدار قصد تاخت سلیمان
ظل خورشید فروغ حضرت سبحانی اشرف اقدس خاطر همایون از امور ملک پیرائی
من جمیع الوجوه جمع فرموده ایلچی پادشاه والاجاه روم را رخصت انصراف ارزانی
داشته بودند والویه دولت و اعلام اقبال بفیروزی محفوف و اجلال بدار السلطنه اصفهان
که مقر سلطنت و مرکز دولت جهانبانی و خلافت ثبت نهضت مینمود رسیده و از نسیم نسیم
یکتا دلی دهان غنچه های گلبن اتحاد لبریز تبسم گردید انچه در باب تجدید مراسم اتحاد و الفت
که از زبده و طبوع غیرت آفتاب بود مدت ابد فروغ این طبقه علیه و ظهور ماه همان آرای
انسلسله جلیله که چون هلال نو رسیده و ماه بمقتضای ذات فیما بین مشیده و مستحکم بوده
نگاشته خامه مطلب نگارش یافته بود الحق در عالم اشیاع که اعزای آن بر شمه
دوستی و همت در گردون آفرینش هم دارند چه چیز شبیه و نظیر صداقت و الفت

توانند بود که بنای آرامش بلاد و آسایش عباد به پشتیبانی این مرد فاهیت اساس ارصد تا کران
حوادث دوران و لطمه نیرنگی اوضاع نشکارا مکان ایمن است و اینجاست که رموز خوانان
لیالی و ایام در رعایت انیعنی مبالغه نموده اند و هر جمعی از بندگان دولتخواه طرفین که بمقتضای
خیر اندیشی در نیشگاه ضمیر بیضا نظیر پادشاهان ذوی الاقتدار باعرض مطالب یافته باشند
لازم است که بمجلی مرعیات آئینه خاطر این طبقه علیه را از غبار کلفت مصفی سازند و شرحیکه از زبان
جنود اورنگ که بسبب توجه پادشاه والاجاه بتسخیر ماوراء النهر پای از دامن احتیاط کشیده مترتب
تاخت خراسان نمیگردند صورت یافته بود کیفیت محاربات قزلباش ظفر تلاش و استیلاء
اقتدار این گروه نصرت پژوه بر اصاغر و اعالی طایفه ست دران باب تصدیع ندادن آن
وارسیده آگاهی را اولی میداند ایمائیکه در باب مغتنم و السنه شیوه التیام شده بود برارباب دانش
پیشش ظاهر ست که از هدایت ظهور این دولت ابد پیوند همیشه پادشاهان اطراف واکناف بمباشرت
مظاهرت این خاندان ولایت نشان از اعادی گوی التفوق در جهان بوده اند چون
پادشاهان الامبار سایه حمیت پروردگار اند بمقتضای لوازم ظلیت همواره از مشرق عنایت
اقلی قرین استفاضه انوار جهانگستی بوده اند بیت در انمقام که خورشید چهره افروزد
نبود شمع و فروغ چراغ حاجت نیست شرحیکه در باب فرستادن لدعلیه دانخان نگارش
یافته بود دران حق نعمت شناس ظاهر ست که منهل غضب دوستی قدیم بسبب شورش آن
حق نعمت ناشناس آلوده غبار کلفت ست و باوجود سنوح قضیه جانگدای مستغرق بحار حمیت
یزدان مسند نشین ارایک جنان خاقان رضوان مکان علیین آشیان که تا سور دلها هنوز نکسو
آن پادشاه مست و جلوس نواب همایون اشرف و اقدس و اعلی بر اورنگ جلیله پایه جهانگیری
که وقوع هر یک بیگانگان را و لیعه آشنائی و آشنایان را مانع عیار بحبت از بنا ست گوارم
و لغزیت بتقدیم نرسیده باشد بندگان اخلاص آئین را کجا جرات اظهار انعنی تواند نمود
فاتح ابواب مکالمات محبت طراز بوده بارجاع مهمات سیر و رسانند نامه که نیکی از
سلاطین کارگاه نوشته شده مرآت مصفای و مجبت جینک در نمای التیام
والفت ستان همیشه بهار الفت و وداد و بوستان یزدانخته از نسیم خار کلفت و فتاد

از اشراقات انظار خورشید انوار جامع کمالات کونین والبی واقف رموزات سفیدی و سیاهی
اعلی حضرت خاقان گیتی ستان علیین آشیانی بانیمرتبه که منظور انظار جهانیانست رسیده و حق نعمتهای
چندین ساله را نسیاً و منسیاً انگاشته از طریق محبت و آداب دوستی بسیار بعید می نمود و هر گاه
حق چند ساله نعمت را فراموش کند حقوق نعمت چندین روزه را بطریق اولی نخواهد دانست و اقسم
شخصی چگونه محل اعتماد تواند بود اگر اعلی حضرت فرمان فرمای اقلیم دانش و بینش منتخب مجموعه
آفرینش نواب خاقان رضوان مکان فردوس آشیانی را امری خلاف دوستی
بخاطر مبارک می رسید با وجود وقوع این قسم امور که هر یک ازان به تنهائی
علت تامه کلت بی اندازه بود آن عمدهٔ واقفان اسرار ملک پیرائی را بعینوانیکه میدانند
رخصت انصراف از زانی نمیفرمودند در نیصورت با وجود وقوع این قسم قضایا
تقدیم مراسم تهنیت و تعزیت از لوازم دوستی بود و انچه در باب خرد سالیهای
این نزرگ کردهٔ آفریدگار باعث آرایش و آرایش روزگار و بازگشتن شاهزادهٔ الاتبار
و جنود و چغتائی در معرض ابلاغ درآمده بود بر خرد و بزرگ مستور نیست که از آغاز این دولت
مرصوصة البنیان که نیر عالم افروز جهانگیری بر برج شرف خود که عبارت از دودمان عالی تبار
این کامگار نامدار اعلی مقدار ست تحویل نموده خاقان بلند مکان یکتا گوهر دریای خلافت
سیف مسلول بازوی ولایت علیین آشیانی فردوس مکانی صاحبقرانی در دوازده سالگی
به نیروی پنجهٔ استیلا و اقتدار رقبهٔ فرمانروایان اطراف و اکناف را در ربقهٔ اطاعت
و بندگی کشیده بودند بعد از ارتحال آن یگانهٔ گوهر عز و علی بصوب عالم بقا فرازنده سریر و کاه
مظهر الطاف بی پایان حضرت آرامگاه جنت مکان علیین آشیانی در ده سالگی
بمقتضای الولد سر لابیه منقلد امور سلطنت و جهانبانی شده بعد از دامن افشانی
بحباب مظهر از آلایش نشار عنصری روان بخش قالب افسردهٔ صاحبکلاهی زلال چشمهٔ حیوان آگاهی
نواب گیتی ستان فردوس مکان در سن هفده سالگی و اعلیحضرت خاقان رضوان بارگاه
نیز در سن مزبور روشنی افزای چراغ دودمان دولت ابد فروغ گردیده اند و اخلاص تبعیتی

دسر بازی و جان نثاری لشکر قیامت اثر قزلباش نصرت نشان که در شیوه شجاعت و بسالت از
شجعان روزگار ممتاز و از تیغ شعله بار رزم آشامش مجس مجراغ اعجاز اند نسبت بایشان طبقه خلیفه از مقوله اقای
و نوکر یست که خردی و بزرگی منظور باشد بلکه از محض ارادت و اخلاص و پیری و مریدی قدم جانبازی پیش
و حقیقت جمعیت و جانفشانی و اخلاص عساکر طفرین مآثر بر هیچ معاند مخفی نیست و بر ارباب بصیرت مکشوف
نموده از ان مقوله حرفی ندکور نشود و لله الحمد و المنه که اعلیحضرت ظل الهی مرشد اگاهی باج ستان
شاهان دوی الاقتدار گاه بخش فدویان جانسپار سایه حضرت ملک سنان آفتاب فروزنده مملکت و شان
خلف صدق ائمه اطهار منظور انظار الطاف بیپایان حضرت کردگار در سن و ان دولت پناه بمقتضای
جوهر فطری که لازمه ذات این سلسله علیه است گوی دانش از زیر خرد خرده ان بوده اند قطع و فصل مهام انام
منوط برای رزین آن برگزیده انفس و آفاق ست از بدو جلوس بر اورنگ بلند پایه جهانبانی ارکان دولت
و اعیان حضرت و سایر طوائف قزلباش در مقام بندگی و اطاعت الیقیاده و فرمانبرداری بیشه از پیش
در آمده همگی را آرزوی خاطر انست که چون بمقتضای تقدیرات ازلی این فخور عظیم جانسپاری در ارکان دولت
خاقان بیهمتا و سلطان مکان خلد سریر فرو سی مسیر محروم مانده اند بتلافی و تدارک نقد جانی از راه برگزیده
صرف نمایند که از عهده عشر عشیر ان اعشار و اندکی از بسیار اخلاص و اعتقاد و افی بیرون آن مدعا باشند و حقیقت
مصالحه پادشاه والاجاه روم بسامعه فرخ رسیده خواهد بود که انمعنی را فوز عظیم دانسته با وجود کثرت جیوش
در نهایت اقتدار و کمال استقلال مکرر احکام مابرای سرخط ولایت خود نوشته در تشیید مبانی صلح و صلاح
نهایت مبالغه نموده بود که مبادا چنان نماید که امریکه مبانی امور صالحه چنان باشد وقوع یابد و طی انمراتب منابع
ساخته بود که ایلچی نکته گزار سخن شناس در فیقه یابد بسبب تقدیم لوازم امور منافیت تعویق در میان نیاید بنابر ان
نیز که جان نثاران فتح ای نامه یمن پیرای ایلچی پادشاه الاجاه بوزرا نحضت انصراف زانی و ایلچی کاران بعد مودع
باتفاق فرستاده و از هیچ رهگذر امر مکنه وفق مرضای فیض نیند بلکه عظمی باشد و اتفاق یست و نهال آمال جهانیان
از فر فرخ خورشید ما یحه اقبال دلنشین و نماست پیوسته ابواب مکاتبات که حقیقت از مقوله مکالمات روحانیت
منقوع است بارجاع مهام منوط سازند که بر وی اقبال بیزوال صورت انجام یابد **کتابتیکه یکی از**
آشنایان خود نوشته اند چون بطالعم داد از تجدید سن محمدیم تازه دعای یوسف در حق
یعقوب دلی بازنه را در اسیای رسوم عافیت دیرینه اعجاز سیحای بازشد لهذا بورود بمنسر صحت

ذات شریف یعنی نامۂ مودت ختامہ کہ بطراز تمیمش یوسف فی اجفان یعقوب مطرز ست و از اشتیاق
کہ ساکن بیت الحزن اشتیاق بودہ در اسرع از آمد بحمد المنۃ کہ بنور حدیقہ دار السلام آسمانی
بمعماری صحت ذات ستودہ صفات آن سرگردہ ارباب دریافت چون حدقہ دیدہ اصحاب
بینش بنور انوار معمور و از دست اندازی خزان سرد دہر ایام مستور ست امید کہ ہموارہ از آفات
عین الکمال در حصن حصین حرز الہی محفوظ و پایندہ حال مخلص بعون عنایت رحمان و وجہ خیر گذر انسوف
و بر بر روی تردد ات خاطر بستہ در حصار توکل نشستہ گوش بر آواز مبشر غیبی میباشد و از برای دل
بہانہ جو از ہیچ دست آویز تسلی نمیتراشد بخاطر چنان میرسد کہ نقد فکری کہ درین ایام از معدن
طبیعت استخراج نمودہ بہ محک اصلاح خدام رساند چون ضیق وقت مانع از امسال تمام آن بود
انچہ میسر گردید روانہ بزم موفور الہ و رشد بزیور اصلاح محلی ساختہ پیوستہ باعلام صحت مزاج و
پرتوگران طبع وہاج مخلصانہ را ازین منت خواہند ساخت **مکتوبیکہ بہ جاجی علیخان**
زنگنہ شیراز در بایجان نوشتہ غرض مخلصان صادق الولا آنکہ نگنجیدن
لا انتہا در ضیق عدد احصا چون برہان سلم مسلم دانشمند انست و ازینجاست کہ خامۂ قاصر بیان
در صدد تعداد القاب جلیلہ و اوصاف جمیلہ بی پایان آن عظیم الشان رفیع الارکان
کہ از مقولہ گنجیدن در یا در جوی نمودن چیجون بسبوست در نمی آید خاموشی در مقام بیان امریکہ
از وسع نطاق نطق خارج باشد نائب مناب طی اللسان میباشد چہ انچہ در طومار زبان نگنجد
عجز سخن طراز زبان پیرایی ادای آن مینماید لہذا عطف عنان ازان وادی بی پایان نمود
بر مرآت ضمیر خورشید ضیا کہ از مصقل عنایات خالق ارض و سما مجلی ست منقش و منطبع خواہد بود
کہ رستن ہر سبزہ از زمین قاصر زبان بعد از بارش سحاب بطلان باران بی پایان جنبان بشکر احسان
و ادای شکر بر و امنان ابر نیسان کشودن لست و درین صوب پوشیدہ نخواہد بود مہبط
جود ان حادی لطف عمیم را ہر گاہ بہرہ مندی از دریافت حاصل نبودہ باشد بہ پایہ رتبہ
این لطف غیر مترقب خواہد بود غریق دریای عرق خجلت را اگر فراغی از دست و پا زدن
حاصل آید جز بدعای بقای ذات ستودہ صفات و دوام و دولت قرینہ ابجمات
ازین بحر بحی بر نمی آید امید کہ پیوستہ و سادہ بزرگی و مسند پرتبا دہ

قدردانی و مخلص پروری بوجود سامی گرامی مزین و آراسته بود و همواره محسود امائل و اعیان باشند
در طی نوازشنامه سامی اظهاری بانحراف مزاج و مباهز از منهج اعتدال در رفع غبار آن کلال رسحاب
سحاب لطف لایزال شده بود شرب این هم رعاف اگر آن تریاق قرین بهبود حال برکرندگان فاضی
نوائب شوازی نمود گواهی دل حقیقت منزل آنکه با وجود یگانگی و یکدلی به ازشهادت عدلین
ست در ثبوت دعوی خلوص عقیدت این اخلاص کیش کافی خواهد بود چه خریدار متاع خلوص عقیدت
از دکان هر زرقی که در گردد کساد بی گرشده باشد ثانی ثمنین خارق عادت است مورد این احسان
چسان قدر آن نداند و صحت ذات شریف چنین قدردانی را فوزی عظیم نشمارد و دیگر زبان از حمد
شکر مژده صحت ذات کامل الصفات ملکی بملکات بیرون آید صاحبا بر محرمان سرادق عصمت ظاهر
ست که این زاویه نشین کنج انزوا را از آمد و شد منسوبان اعالیشان الامکان بدرگاه معلی اطلاع
حاصل نمیتوانند شد اگر در ارسال اخلاص نامه تقصیری شده باشد کرم عمیم عذر آن خواهد خواست خاطر
شکسته را مژده سلامتی و دوستکامی آن مرکز دائره نکوئی و ملکی صفاتی بجای موسیائی انسانیت
توقع دارد که کوتاهی این طرف در این قسم امور که معلوم خاطر دریا مقاطر ست بعفو مقرون بلطف
رسیدن مژده خیر خیر این کمتر بنده باشد سایه آفتاب پایه تا نشان از آفتاب و سایه تواند بود
ابدی الظلیل باد کتابیکه بوزیر خراسان نوشته اند ما معین کاریز منظم
دود که تنقیه شفی باد و بور آمد و شد روان و زلال مشوب باعث که از عین خامه و دوات
آن منتخب دوستان در فوران آمده بود لشکریان وادی شوق را عذب البیان و رطب اللسان
گردانید چون سیم سیر من شفی که بعد از سنین موجب غصب ارانی ابتهاج بقبولی گردد و نهال
انتعاش در اپیتر از آن اگرچه خشک سالی دماغ دوران پایه است که بر زریش رگ ابر حامله باران
طراوت و شگفتگی تواند یافت لیکن ما را بغیر روغن بفشه زخمه مسکینه بالفرض دوستان دوای نمیتوانند
داشت قوافل روابح آن گلدسته ولا بتعاقب اختلافه شمال و صبا متواتر باد مکتوبیکه
بعالیجاه حاجی علی خان نکنه سرای آذربایجان نوشته شده
پیوسته سمند دولت و کامرانی قدر یران و اسباب مقبول مطالب دارین
مهیا بکام خواهش دوستان باد سواد مداد نامه معجز طراز همنشینان

رسوم لطف و احسان که در پیشگاه عز انس معانست خانه چشم و نیلوفر کده دل را بجلوه جمال آراسته لبریز عیش و نشاط
و خرسندی و انبساط نموده جواهر سرمایه اش بقوت بینائی افزود و کما قال قمیص یوسف فی اجفان یعقوب
چون بحصول این لطف بیدرنگ و انزال مقصد بمانند یک انفاس کدورت از منزل قلوب رخت عشق مقارن و خوف مباشد جناح
استعجال روان بوجوب آنکه بقدر وسعش خاطر شکر عنایت بغایت تواند نمود و منافات امید
بسته نرنجیان گنج احزان را از نسیم التفات چشم روشن خواهند ایام حشمت و عظمت و جلالت و ابهت و
شوکت و دولت مدام باد **کتابتیکه بوزیر تربت نوشته شده** فرزندا اخ اعنی القابا حامل رقیمه الاخلاص
خیر آثار فرزند دلبند دامن بر آتش شوق ملاقات گشته احرام طوف حریم عزت بسته عنقریب بمحل
فائز گردد و قطع نظر از تحقیق موجبات صراحات تسمیه صفات حمیده که دارند علت نامه عانی که
شمه قدردانی خدام عالی باشد بیتواند بود چون سطری از مکتوب کلید انفتاح مکامه غایات متعسر
مهد بدین دو کلمه اکتفا نموده بسلامت برده کامیاب باشند **کتابتیکه بشاه وریحان میگابی**
گردستان نوشته اند پیوسته بمنطاق آفتاب اشراق و کرسی حریر شید اتیلاق مانند نجم دری
و ستاره سحری هادی گم گشتگان بوادی ظلمات حیرت باد برای آفتاب ضیائیکه کاشف غمائم استار
از وجوه خبایای اسرار و منبع معدن لولو و لالو لمعان انوارست پوشیده نماند که نسیم خلیل الرحمان یعنی
منهل ایقان و زمزم عرفان افادات و فضیلت پناه ظهیر مولانا ابریسمکار اجاد طابد الثعور گیلانست بقصد اداء
رکن یمان و کعبه یاجبه شعبان یعنی بکهف اشرف اقدس و ماوی الماکن شفه مقدسه احرام زیارت حرم عزت بسته
بفحوای و اتوا البیوت من ابوابها اراده و الایات متعلقه بآن عالیجاه بقضای حسن اخلاص بانتخاب مقدس
القاب دار و این واسطه بسبب حسن بالت آن عالیجاه از خار و خس زرد و زبن مانند دل ارباب حال از وساوس
نقصان و زوال رفته میباشد و انه گردیده چون افادت پناه مشار الیه خلوتکده خاطر را که از تالش آفتاب
حوادث بحکم آتشکده افروخته دارد بفحوای یا نار کونی بردا و سلاما علی ابراهیم صحن گلشن مشحون بانوار و ازهار
دیده و دیو معرفتی ازین گلهای آتشی بشامش سیده گاهی بنا بر اقتباس بعضی از اشراقات تنزه وی
به بنده خانه ایشان داشت بمان بنیکه رقیمه مشتمل بر اظهار اخلاص مخلص بی غرض مستطاز مان سامی و نامی در
صفحای منهل قرب و وسعت مشرب آورد و هاب ایادی خلی نخواهند بود خواهش آن نموده که بدین
ذریعه الاخلاص متصدع ملازمان سامی گرامی شود ایجابا بالمسئله خود را در زمره بارگاهیان صفنبار شمرده

مهتر نویسندگان دانست یقینکه ملازمان را مدد و اصحابی که ازم باشد ماموز اهند فرمود و بایه قیاس بایستدام را

کتابیکه بعالیجاه حاجی علیخان ممرآذربایجان نوشته

دیگر گاه امکان بنا بر زین فرو عهد تابان بنا مد نیت کلباف ظلال و انظله و فراش شباند بر نویس
نهار بایندازه قامت هر یک از ارکنان بعهد شیجان با تمامه نیز سلند دست دولت و بازوی شوکت
و پای آمد کار دلهیت مشغول تحصیل آمال و عین عنایت ذات عالی پاسبان حال و مال خداوند الاعظم
منبع الکان ترفیع الارکان علیهم الشان جاه بدار وی اقالیم فرمود الهیات حال انصارت بخش پرده کاخ اقبال
فصل و افضال طراز دره ارتقا نامه مجد و اعتلا در ی سعادی معدلت گستری و رواج پیشروی و برتری
سر لوح دیوان داوری فال مراد گرفتاران تنگدان بکشایی و ده رطوارق حدثان جوادث دوران
بر لوح عرض مینگارد که چنینکه این عجائب تحیر تعجب در بای میابان تفکر نازه و در بیداری بی انتهای
و غار بهائر بود که آیا چه بهت چشمه غرائب اطوار و جائب آثار که بطرف و خرق عادت در سوالف زمان و عهد
در جوش و دریای اعجوبه کاری انجوای گل نوعه بوقوعی شان در خروش بود و اکنون نشک بنده و غالان
آنسر زمین آبیاری بر کنند سنه در محری بر چهره نسترویان استار عیون نابینایان بکشاید و بیمه
پیر هنی از مصه معمور حسن بر عایت مشکبار گان بیشمه روشنی سیاکنان زاویه بیت الاحزان می آبد که در آنجا
صه ثیر فانه عجائز نگار که چون از قصه نوبهار که بشمه گل و سنبل میباشد بر دماغ آگاهی رسید و صبح مصاحف
بگذرخیال این ضبط اندیش از افق طهور و بیدای و میدان بای قاصد جاقه نعان قبول و گیرد
انبیاه گشید و دماغ را از رسانیدن نوازش نامچه که فیضیاده انفاس عنوی داده تازه گردید بدیه
از انوار و از هاران چون صحن چمن گلشن سینه دل چون مطلع مهر خشان و شن شد انعاش از
سوی این سه رور و رفیق سینه چون عصه رفات اهل قبور نفحه سور رحمت حیات پوشید چون روزه دامه
از روعده بیم بدین هلال عید جسم مه چون گرز خجروش دانعان کشید بلند احمد معلوم شد گیتور
نعال اعظم بار رد و دیخه خلال با مر سنت اسک لذت شهد خالق این خوشحالی دکامه داده هوش
روان ارشاد کامی در جامه بود که مراسم بیت انکه بچه زبان از عهده ادای شکر آن حسان آید بیت
کدام عبارت دوش و گردن عرائس الفاظ و معانی آراید دلرا مرارت عجزه بیچارگی پیشاید و خجلت
ماده گری تحصیل جواهر و لالی شناکستری و دیع سکالی فشاند و سود اگران بیشه

که مسافران بحر و بر خشک و تر اند لطلب معانی خوش تماشای که شایسته ایمان محفل خلد منزل باشد
بشهر ستان جمال و دار السلطنت غنج و دلال فرستاد و که هر قسم شاهد که در مخزن نهان و رسته بازار زبان و پیش گوچه گیسو
و چار بازار خط پشت لب ابرو و لبناط خط بناگوش و دور و بوش و دست فروشان ساعد گلپوش بهر سد
بنقد رائج وقت خریده و تبرازدی نظر نسنجید بحضور آرند که شاید تا رو پود قماش تحسین تحبت تواند بود
بعد از تنگ و دو گفت و شنید چهره شاهد مقصود را گلرنگ شرمساری دید و از سنجیدن این حرزه بانی
بآن گوهرهای گرانبها خجالت کشید اکنون چگوید که با آنکه از گفتنیها سطری نخوانده گفته
برجای مانده امید که عذر تقصیر پذیرفته و غبار انفعال از صفحه خاطر رفته کرد و کتابیکه
به میرزا سعید الدین وزیر خراسان نوشته شده عمری بود که سیاه
خیمه نشینان رقوم نقوش اعنی لیلی نژادان معانی که چون آب حیوان در روشنائی دیده انسان
جز در پرده سواد الشبین نمیدارند بقضای عادت گم کرده راهی بی بسر و فت مجنون طبعان گوشه بادیه
اعتزال و کناره گیران فیفای انزوا انگیزند تا آنکه در این ایام سعادت انجام بحسن اتفای عهد
آراسته هر نفحت شیرین جرکاتی شسته روئی برگ گل سوری از اوراق اعضای دقیقه یابی و رضا جوئی
چشمک زن دلبری رسیدند و تحفه فواتح روائح صحت مزاج شریف خدام فرشته احترام را که در لوائح
اکمام مخزون داشتند رسانیدند و انچه از متاع آفرین در دل محبت قرین دیدند بغمایانه برچیدند و
بیاد اش آن شمایل و تحسین شنیدند در رسیدن مژده صحت متواتره متوالی و سایه دوام زندگی
فرق گردان ایام و لیالی و اقدام اعتبار رائی سپاه تعالی باد کتابیکه بعالیجاه سردار
آذربایجان نوشته شده کمالات لاانتهای فردوسین پرور مردمکان بوستان دانش و
اردی بهشت نرگستان بلیش مهر غنج و سکوت برلب ثنا گستری و محمدت نگاری زده متلاشیان اظهار
شوق مانی البال را سیلی خور موجه حیرت داشت که درین اثنا نسیم التفات تخته پاره نشینان دریای فضل
را مجدد انغریق بحر اضطراب گردانید اظهار شکر احسان رابحوالهٔ العجز از ادای آنکه ثانی اثنین
علی الاسانست نموده مدعای دعوات مرضیة السمات اکتفا مینماید امید که کامروای نشاتین و فلاح دارین باشند

تمت